

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษา
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตล้านนา

นักวิจัย
ชุ่ม พิมพ์ศิริ

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษา
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตล้านนา

Development of achievement in reading by teaching principles
that emphasize reading, learner-centered. University Students
Mahamakutrajawittayalai Lanna campus

นักวิจัย
ชุ่ม พิมพ์ศิริ

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ชื่องานวิจัย : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของ
 นักศึกษาศาสาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
 วิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
 ชื่อผู้วิจัย : ชุ่ม พิมพ์ศิริ
 สาขาวิชา : การสอนภาษาไทย
 ปีพุทธศักราช : 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาศาสาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ และ 2. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาศาสาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติเช้าและปกติบ่าย ที่เรียนวิชาหลักการอ่าน รหัส ED 1037 ปีการศึกษา 2/2562 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 83 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93SD .70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน ด้านการบูรณาการการอ่าน ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน และด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน ซึ่งทุกด้านอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ พบว่า ควรมีวิชาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ควรเพิ่มผู้ชำนาญการด้านการบูรณาการการ ควรเพิ่มเทคนิคการอ่านทำนองเสนาะให้มากขึ้น และควรมีวิธีการอ่านเน้นคำยากให้มากขึ้น

คำสำคัญ : การพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ การอ่าน และผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

Research Title : Development of achievement in reading by teaching principles that emphasize reading, learner-centered. University Students Mahamakutrajawittayalai Lanna campus

Researcher : Choom Pimkiri

Branch : Teaching Thai

Year : 2563

Abstract

The purpose of this research are 1. To develop reading achievement by focusing on learners as the center of students in Thai language teaching. Mahamakut Buddhist University Lanna Campus Chiang Mai Province and 2. To study problems and suggestions regarding the development of students' reading achievement. The samples in this research were students in the field of Thai language teaching Year 4, Regular semester, morning and normal afternoon, studying the principles of reading code ED 1037, academic year 2/2562, Mahamakut Buddhist University. Lanna Campus, consisting of 83 people. The tools used for data collection were Questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation. Present the results of the data analysis in table format.

The results show that The development of students' reading achievement by teaching and learning student-centered reading principles. For students of Mahamakut Buddhist University Lanna Campus In overall, it was in the high level ($\bar{X} = 3.93$ SD .70) When considering in each aspect, it was found that it was at the high level in all aspects. When sorted by average, from highest to lowest, namely development of reading achievement, Integration of reading, In the aspect of reading enhancement and sequential reading methods.

Suggestions were as follows: 1) In the aspect of reading enhancement. Suggestions were There should be academic activities to promote reading. The method of enhancing reading, Suggestions include Should add experts. Integration of reading, Suggestions include adding more melody reading techniques And the development of reading achievement, Suggestions include There should be ways to read and focus on more difficult words.

Keywords : development, reading, achievement and learner-centered

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา นี้ สำเร็จได้ด้วย ความกรุณาจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน ที่ให้คำแนะนำและช่วยตรวจงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ให้โอกาสทำวิจัย สนับสนุนให้ทุนวิจัยและให้แหล่งในการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลและความรู้ต่าง ๆ จนงานสำเร็จลงด้วยดี

ขอกราบนมัสการ พระครูสุนทรมหาเจติยานุรักษ์, ผศ,ดร. รองอธิการบดี ที่ให้โอกาสและคำแนะนำเสมอ พระมหาวิเศษ ปญญาวิโร, รศ.ดร. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมิคร ใจมาแก้ว และ รศ.อัครชัย ชัยแสงง ผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือและรายงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ทุกรูป/คน ที่เป็นประชากรและได้กรุณาให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านในสถานที่ทำงานและในครอบครัวที่เป็นกำลังใจและสนับสนุนด้านต่าง ๆ จนงานวิจัยนี้สำเร็จด้วยดี

ชุ่ม พิมพ์ศรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
ประกาศคุุณูปการ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนา	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	23
สภาพพื้นที่ใช้ในการวิจัย	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	43
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45

สารบัญ(ต่อ)

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	45
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา	46
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	52
ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่	52
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	55
สรุปผลการวิจัย	55
อภิปรายผลการวิจัย	57
ข้อเสนอแนะ	62
บรรณานุกรม	64
ภาคผนวก	67
ภาคผนวก ก เครื่องมือการวิจัย	68
ภาคผนวก ข แบบประเมินเครื่องมือทางวิจัย	74
ภาคผนวก ค ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยและหนังสือยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ	79
ประวัติผู้วิจัย	90

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	45
4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	45
4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเกรดเฉลี่ย	46
4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ	46
4.5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยรวมใน 4 ด้าน	47
4.6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน	48
4.7 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน	49
4.8 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านการบูรณาการการอ่าน	50
4.9 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์	51
4.10 ตารางปัญหาและข้อเสนอแนะด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน	52
4.11 ตารางปัญหาและข้อเสนอแนะด้านวิธีส่งเสริมการอ่าน	53
4.12 ตารางปัญหาและข้อเสนอแนะด้านบูรณาการการอ่าน	53
4.13 ตารางปัญหาและข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน	54

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่

1.1	สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	4
-----	--------------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการทางสังคมที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความมั่นคงเป็นปึกแผ่นแก่ประเทศชาติก่อให้เกิดความสงบสุขเรียบร้อย และเจริญก้าวหน้าตามเป้าหมายที่กำหนด โดยจะเห็นได้ว่า สถาบันการศึกษาต่าง ๆ มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของนักศึกษา การจัดการเรียนการสอนดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยความรู้ ความสามารถของครูผู้สอนและเทคนิคการเรียนการสอนด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนที่สามารถสนองความต้องการของผู้เรียนได้ระดับหนึ่ง การปรับปรุงเทคนิคการเรียนการสอนจะช่วยให้สามารถปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ได้และสร้างทัศนคติของผู้เรียนให้รักในรายวิชานั้นๆ การพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งนับว่าเป็นการพัฒนาศักยภาพของผู้สอนและผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้วย (พิทยาภรณ์ มานะจุติ, 2539, หน้า 11)

หลักสูตรระดับอุดมศึกษามีหมวดวิชาศึกษาทั่วไปหรือวิชาพื้นฐานที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียนอย่างน้อย 30 หน่วยกิตซึ่งเป็นกลุ่มวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญในการสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนเป็น “บัณฑิตที่สมบูรณ์” กล่าวคือ ผู้เรียนจะมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต มีความรู้ด้านภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีสุขอนามัยที่ดีมีความรู้ด้านกฎหมายและสุดท้ายต้องมีความรู้เกี่ยวกับระบบสารสนเทศซึ่งทุกมหาวิทยาลัยที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการแห่งชาติรวมทั้งมหาวิทยาลัยสงฆ์ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐด้วย ต้องจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปตามการประกาศใช้ระเบียบว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี พ.ศ.2542 ความหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปนั้นได้ยึดแนวเดิมของทบวงมหาวิทยาลัยคือวิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ผู้เรียนมีความรอบรู้อย่างกว้างขวางมีโลกทัศน์ที่กว้างไกลมีความเข้าใจธรรมชาติ เข้าใจตนเอง ผู้อื่นและสังคมเป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผลสามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดีเป็นคนสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจมีคุณธรรมตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมของไทยและของประชาคมนานาชาติสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดีสถาบันอุดมศึกษาอาจจัดวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใดๆ ก็ได้โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์มนุษยศาสตร์ภาษาและการสื่อสารรวมทั้งกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป

การที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย(มจร.) ได้กำหนดโครงสร้างหลักสูตรในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในหลายกลุ่มวิชา หลายลักษณะ ตามหลักสูตรของคณะหรือภาควิชาที่เป็นเจ้าของรายวิชานี้ผู้ใช้บริการหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของ มจร. แล้วพบว่า จำนวนรายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปมีจำนวนรายวิชามากและเนื้อหาวิชามีความแตกต่างกันไปดังนั้น การรับรู้ของผู้เรียนรวมทั้งความรู้ความเข้าใจในเรื่องของจุดมุ่งหมายปรัชญาและเนื้อหาของรายวิชาย่อมแตกต่างกันไปด้วยการเรียนการสอนหมวด

วิชาศึกษาทั่วไปจึงมีหลายลักษณะเมื่อจำนวนนักศึกษามีมากจึงก่อให้เกิดปัญหาหลายด้านจากการ สอนทบทวนอาจารย์และการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งได้เคยทำวิจัยการจัดการเรียนการสอน ตามหลักการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการอ่านมาแล้วได้ผลโดยรวมด้านการอ่านเท่ากับ 3.32 และพบปัญหาซึ่งสรุปเป็นประเด็นใหญ่ๆ ได้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านวิธีถ่ายทอดความรู้หมายถึงด้านที่ครูใช้เทคนิคหรือเลือกใช้แบบการสอนอย่างใด อย่างหนึ่งให้เหมาะสมกับนักเรียนและเนื้อหาที่สอน วิธีถ่ายทอดความรู้นี้มี 2 แบบใหญ่ ๆ คือ

1.1 การสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher Center) หมายถึงครูเป็นผู้มีบทบาทหน้า ในการสร้างประสบการณ์ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เช่น การสอนแบบบรรยาย การสอนแบบท่องจำ เป็นต้น

1.2 การสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง(Child Center) หมายถึงครูได้เตรียมกิจกรรม บ้าง สื่อการสอนบ้าง ให้นักเรียนศึกษา ค้นคว้า ด้วยตนเองและกลุ่มเพื่อนจนเกิดการเรียนรู้ ครูมี บทบาทเพียงเตรียมกิจกรรม คอยควบคุมและคอยสรุปบทเรียนเท่านั้น

2. ด้านเนื้อหาและการเตรียมเนื้อหาเนื้อหาแต่ละรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปนั้นบาง รายวิชาเนื้อหาน้อยเช่น ภาษาไทย มีเพียง 3 หน่วยกิตทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ในทักษะทั้ง 4 ด้านไม่เพียงพอบางรายเนื้อหาวิชามากเกินไปเช่น ภาษาอังกฤษ เป็นวิชาบังคับ 6 หน่วยกิตวิชาเลือก อีก 4 หน่วยกิตนักศึกษามีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ค่อยดี ยิ่งเรียนก็ยิ่งสับสนบางรายวิชา มี ลักษณะเนื้อหาซ้ำซ้อนกันไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้องตามเกณฑ์รายวิชาศึกษาทั่วไปบางรายวิชาไม่ เกี่ยวข้องกับปณิธานของมหาวิทยาลัย ส่วนผู้เรียนพบว่าผู้เรียนที่เข้าศึกษาใน มมร. มีพื้นฐานความรู้ ทางการศึกษาอย่างน้อยแตกต่างกัน เช่นผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษามาจากมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6) สายสามัญและปริยัติสามัญ จะมีความรู้ดีกว่าผู้จบมาจากการศึกษานอกระบบเพราะได้เรียนรู้ทางด้าน เนื้อหามากอีกทั้งระยะเวลาการศึกษาแต่ละชั้นปีจะมากกว่าผู้ที่เรียนสำเร็จมาจากการศึกษานอก โรงเรียน (กศน.) จากการสัมภาษณ์ผู้จบการศึกษาจากการศึกษานอกระบบ พบว่าได้เรียนเนื้อหาวิชา น้อยและระยะเวลาการศึกษาใน 1 ภาคการศึกษาถือว่าเป็น 1 ปีการศึกษา คือ สายสามัญเรียนมัธยม ปลาย 3 ปีจบการศึกษาแต่การศึกษานอกระบบจะเรียนเพียง 3 เทอมหรือ 1 ปีครึ่งก็จบการศึกษาการ สำเร็จการศึกษาของผู้เรียนที่กล่าวมาข้างต้นแตกต่างกัน ย่อมทำให้พบปัญหาในการจัดเนื้อหาหลาย ประการที่จะนำมาสอนเช่นกัน

3. ด้านการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การจัดการเรียนให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุด ตามกำลังหรือศักยภาพของแต่ละคน แต่ เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งด้านความต้องการ ความสนใจความถนัด และยังมี ทักษะพื้นฐานอันเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้ในการเรียนรู้ อันได้แก่ ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน ความสามารถทางสมอง ระดับสติปัญญา และการแสดงผลของการเรียนรู้ออกมาในลักษณะที่ ต่างกัน จึงควรมีการจัดการที่เหมาะสมในลักษณะที่แตกต่างกัน ตามเหตุปัจจัยของผู้เรียนแต่ละคน และผู้ที่มีบทบาทสำคัญในกลไกของการจัดการนี้คือ ครู แต่จากข้อมูลอันเป็นปัญหาวิกฤตทาง การศึกษา และวิกฤตของผู้เรียนที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่า ครูยังแสดงบทบาทและทำหน้าที่ของตนเอง ไม่เหมาะสม จึงต้องทบทวนทำความเข้าใจ ซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤตทางการศึกษา และวิกฤตของผู้เรียนต่อไป

4. ด้านผู้ถ่ายทอดความรู้ หมายถึง ครูที่จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนจนกระทั่งนักเรียนเกิดการเรียนรู้ ครูเป็นผู้มีจรรยาบรรณ ผู้ถ่ายทอดความรู้ที่ดีนั้นต้องมีคุณสมบัติต่างๆ เช่น เป็นผู้มีความรู้ในวิชานั้น ๆ เป็นอย่างดี มีสื่อหรือมีวิธีการสร้างสื่อประกอบการสอนดี มีวิธีสอนที่หลากหลาย ทันสมัย มีบุคลิกที่ดี รวมทั้ง มีคุณธรรม จริยธรรมเป็นอย่างดีด้วย

นอกจากนั้น ผู้เรียนที่เข้าศึกษาใน มมร.ยังไม่คุ้นเคยกับการเรียนในระดับอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยสงฆ์ ซึ่งไม่เหมือนกับการเรียนในระดับประถมหรือระดับมัธยมศึกษา กล่าวคือ อาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษานั้น จะให้นักศึกษารู้จักการค้นคว้าด้วยตนเองแล้วนำสิ่งที่ค้นคว้าได้มาอภิปรายในชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนไม่ค่อยมีความมั่นใจในเรื่องการเรียนเนื่องจากขาดความรู้ด้านการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและไม่ค่อยมีวิธีการนำเสนอหรือการอภิปรายจากประเด็นปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นถึงผลของการจัดการเรียนการสอนการใช้เนื้อหาวิชาและความรู้ของผู้เรียนต่อรายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปว่าต้องบรรลุผลตามเกณฑ์และเป้าหมายของมหาวิทยาลัยมากนัก้อยเพียงใดทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายองค์ประกอบดังที่อาภรณ์ ใจเที่ยง (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2540, หน้า 5) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนการสอนไว้ 7 ประการ คือผู้สอนผู้เรียนหลักสูตรวิธีสอนวัตถุประสงค์ของการสอนสื่อการสอนและการประเมินผลซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกันเสมอปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น เป็นเพราะนักศึกษาบางส่วนไม่รู้ว่าทำไมต้องเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปถ้าจะต้องเรียนจะเลือกเรียนวิชาที่ตนเองถนัดได้หรือไม่ผู้วิจัยจึงขอเสนอความคิดของทบวงมหาวิทยาลัยเดิม คือ “ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรระดับปริญญาตรีไว้ว่า มุ่งให้หลักสูตรมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและสอดคล้องกับปรัชญาของอุดมศึกษาและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพของสาขาวิชานั้นๆ โดยมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม มีความสามารถในการคิดและวิเคราะห์อย่างมีระบบ รวมทั้งให้ผู้เรียนมีคุณธรรมและจริยธรรม” (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2542, หน้า 1-3)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย(มมร.)เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแม้จะเป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์ในพระพุทธศาสนาแต่ได้จัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ.2540(พ.ร.บ.2540)หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตเพราะได้รับการปรับปรุงจากสภามหาวิทยาลัยเพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานทางวิชาการพร้อมทั้งได้เกณฑ์ตามการจัดการของหลักสูตรทบวงมหาวิทยาลัยเดิมในการปรับปรุงหลักสูตรของศึกษาศาสตรบัณฑิตตาม พ.ร.บ.2545 นี้ต้องการให้นักศึกษาและบัณฑิต(ศษ.บ.) ได้รับความรู้ทางวิชาการมีความทันสมัยทันต่อวิทยาการสมัยใหม่โดยเฉพาะรายวิชา ภาษาไทยให้เข้ากับสถานการณ์ของประเทศและของโลกที่ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วอีกทั้ง เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาพุทธศาสนาและปรัชญาด้วยโดยจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับเนื้อหาสำหรับพระภิกษุและสามเณรและคฤหัสถ์สมเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งได้กำหนดแนวปฏิบัติให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย(หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต, 2559, หน้า 1)

ดังนั้นผู้วิจัยได้สอนวิชาภาษาไทยมาโดยตลอดต้องการศึกษาการพัฒนาการอ่านของศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เพื่อให้ได้องค์ความรู้ว่านักศึกษามีการพัฒนาการอ่านมากน้อยเพียงใด

แล้วนำองค์ความรู้มาช่วยจัดการเรียนการสอนรวมทั้งข้อเสนอแนะต่อรายวิชาในรายวิชานี้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้นเพื่อจะได้สอดคล้องกับเกณฑ์ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและปณิธานของ มมร. นั่นเองหลักสูตรได้ปรับปรุงใหม่ปี พ.ศ.2559แต่ยังไม่มีใครสำรวจหรือทำวิจัยติดตามผลงานการปรับปรุงหลักสูตรเลยฉะนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อหลักสูตรศาสตรบัณฑิตในรายวิชาภาษาไทยใน4ด้านตามแนวทางประกันคุณภาพการศึกษาคือ 1)ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน2)ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน3)ด้านการบูรณาการการอ่านและ 4) ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน ตลอดจนรวบรวมข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อเป็นข้อมูลให้สถาบันแห่งนี้ได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปให้เหมาะสมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนาจังหวัดเชียงใหม่

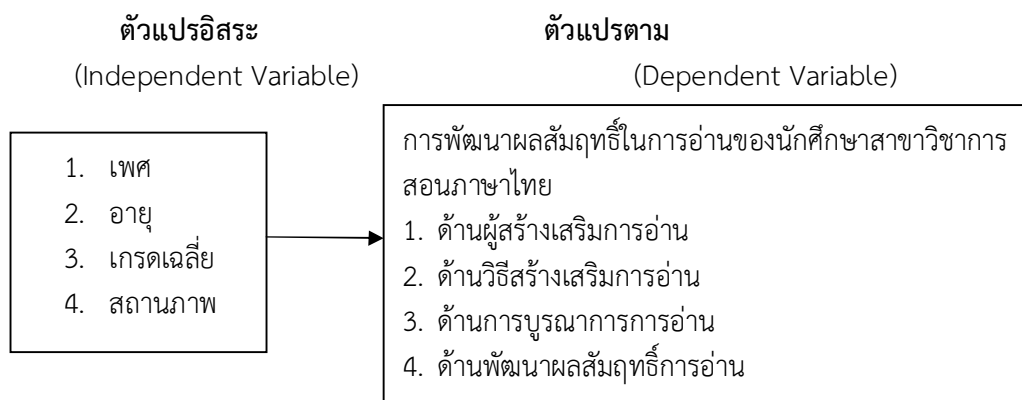
1.2.2 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษสาขาวิชาการสอนภาษาไทยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนามีการฝึกด้านการอ่านด้านต่างๆ แล้วมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านที่ดีขึ้น

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ จากเอกสารที่เป็นตำรา แนวคิดของ วุฒิพงศ์ คำเนตร อารมณ์ ใจเที่ยง ทิศนา ขัมมณี และวรรณิ โสมประยูร รวมทั้งทฤษฎีรูเมลอาร์ทและงานวิจัยอีกหลายท่าน สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดได้ ดังนี้

แผนภูมิที่ 1.1 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.5.1 ได้ทราบถึงองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาด้านการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

1.5.2 ได้ทราบสภาพปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาด้านการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

1.5.3 ได้เผยแพร่วิธีการสอนการอ่านจับใจความแบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปสู่โรงเรียนต่าง ๆ

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาวิจัยได้ ดังนี้

1.6.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติเช้าและปกติบ่าย ที่เรียนวิชาหลักการอ่าน รหัส ED 1037 ปีการศึกษา 2562 ภาคการศึกษาที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 83 คน (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา, สถิติปีการศึกษา 2562 ภาคการศึกษาที่ 2)

1.6.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน 2) ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน 3) ด้านการบูรณาการการอ่านและ 4) ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน

1.6.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

1.6.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้ครอบคลุมระยะเวลาในการทำวิจัยเป็นเวลา 6 เดือน ปีการศึกษา 2562 ภาคการศึกษาที่ 2

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน หมายถึงการปรับปรุงปริมาณและทักษะของความรู้ในการอ่านของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติเช้าและปกติบ่าย ที่เรียนวิชาหลักการอ่าน รหัส ED 1037 ปีการศึกษา 2562 ภาคการศึกษาที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนาแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน 2) ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน 3) ด้านการบูรณาการการอ่านและ 4) ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน

ผู้สร้างเสริมการอ่าน หมายถึงผู้สอนมีการวางแผนรายละเอียดการเรียนการสอนตลอดภาคการศึกษา ปีการศึกษา 2562 ภาคการศึกษาที่ 2 แจกจ่ายละเอียดสังเขปวิชาหลักการอ่านแจ้งวัตถุประสงค์ของรายวิชาหลักการอ่านแจ้งแนวทางการเรียนการสอนว่า ใช้วิธีการสอนอย่างไรเช่น การบรรยาย, การฝึกปฏิบัติการจริง เป็นต้นวิธีการถ่ายทอดความรู้โดยเชื่อมโยงทักษะสอดคล้องกันดีทั้งเนื้อหาวิชาและวิธีการสอน และแจ้งการทดสอบและวัดผลสอบตั้งแต่ต้นเทอม ให้กับนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติเช้าและภาคปกติบ่าย ที่เรียนวิชาหลักการอ่าน รหัส ED 1037 ปีการศึกษา 2562 ภาคการศึกษาที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา

วิธีสร้างเสริมการอ่าน หมายถึงอาจารย์ผู้สอนวิชาหลักการอ่าน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนาเตรียมจัดเนื้อหาการสอนล่วงหน้าเตรียมการสอนเสมอเพราะมีเอกสารกำกับมีการสอนเชื่อมโยงทักษะทั้ง 4 (ฟัง พูด อ่าน เขียน)

การบูรณาการการอ่าน หมายถึงอาจารย์ผู้สอนวิชาหลักการอ่าน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนาสอนด้วยการเชื่อมโยงหรือบูรณาการกับทักษะหลายทักษะหรือกับวิชาอื่นที่อ้างถึง

พัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน หมายถึง อาจารย์ผู้รับผิดชอบวิชาหลักการอ่าน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา มีความรู้ความสามารถในการสอนดีมีการอธิบายแต่ละทักษะอย่างชัดเจนมีสื่อประกอบการสอนเสมอมีการสอนด้วยการเชื่อมโยงทักษะอื่นอย่างพอดีมีการฝึกปฏิบัติการอ่าน สม่่าเสมอ ปรับบุคลิกทางกายและจิตใจอย่างเหมาะสม

นักศึกษา หมายถึงนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติเช้าและปกติบ่าย ที่เรียนวิชาหลักการอ่าน รหัส ED 1037 ปีการศึกษา 2562 ภาคการศึกษาที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา

สถานภาพ หมายถึงชีวิตหรือสถานะตัวเองที่เป็นอยู่ของนักศึกษาขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2562 ภาคการศึกษาที่ 2

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง“การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการวิจัยมีรายละเอียดสำคัญดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนา
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
- 2.4 สภาพพื้นที่ใช้ในการวิจัย
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนา

2.1.1 ความหมายของการพัฒนา

การพัฒนา (Development) นั้น มีความหมายที่หลากหลายและแตกต่างกันขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลซึ่งเริ่มมีการใช้คำอย่างนี้อาจจริงจังภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยมีประธานาธิบดีทรูแมนแห่งสหรัฐอเมริกาสมัยเป็นผู้จุดประกายขึ้นในชุมชนโลก เพื่อพยายามต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ในช่วงแรกๆ ประมาณปลายทศวรรษ 1940 (ระหว่าง พ.ศ. 2483 – 2493) การพัฒนายังไม่มีความหมายที่ชัดเจน ใช้เพียงเพื่อเปรียบเทียบกับสภาพความด้อยพัฒนา หรือกลุ่มประเทศโลกที่สาม ดังนั้นความหมายต้น ๆ ของการพัฒนาจึงหมายถึง การหลุดพ้นจากสภาพของความด้อยพัฒนา ซึ่งในภายหลังมีการใช้คำว่า “พัฒนา” มากขึ้นโดยมีการให้คุณค่าแบบวิถีอุตสาหกรรม ที่ถูกมองว่าเป็นวิวัฒนาการของสังคมขั้นสูง

ต่อมาในช่วง พ.ศ. 2503 ความหมายของการพัฒนาผูกติดกับการเติบโตทางเศรษฐกิจด้วยการวัดมูลค่าผลผลิตต่อหัว ใจทศวรรษต่อมา พ.ศ. 2513 เริ่มมีการตระหนักถึงปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นควบคู่ไปกับการเติบโตทางเศรษฐกิจดังนั้น จึงเกิดแนวคิดในการบูรณาการเศรษฐกิจและสังคมไว้ด้วยกันจนกระทั่งมีการพูดถึงความจำเป็นพื้นฐาน การพัฒนาคน การพึ่งตัวเอง การพัฒนาจากภายนอก การพัฒนาแบบยั่งยืน พัฒนาการล่าสุดเกี่ยวกับความหมายการพัฒนาในช่วงทศวรรษ 1990 (2533) มีการแสวงหาทางเลือกใหม่ เนื่องจากชุมชนและวัฒนธรรมถูกทำลายลงจากแบบวิถีอุตสาหกรรม คือ วิธีส่วนร่วมใหม่ (New Commons) เพื่อจัดความสัมพันธ์ทางสังคมที่เอื้อให้เกิดสายใยเชื่อมโยงระหว่างคนในสังคม มีการผสมผสานสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษา สาธารณสุข การผลิตและการบริโภค

ราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายของการพัฒนาว่า การทำให้เจริญ ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Development” แปลว่า การเปลี่ยนแปลงทีละเล็กละน้อย โดยผ่านลำดับขั้นต่างๆ ไปสู่ลำดับที่สามารถขยายตัวขึ้น เติบโตขึ้น มีการปรับปรุงให้ดีขึ้นและเหมาะสมไปกว่าเดิม

โดยสรุป การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปในทางที่ดีขึ้น หรือเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเจริญก้าวหน้าและมีการวางแผนกำหนดทิศทางไว้ล่วงหน้า โดยการเปลี่ยนแปลงนี้ต้องเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น

ลักษณะการพัฒนา การพัฒนาอาจแบ่งออกเป็น 3 ด้านใหญ่ ๆ ได้แก่

1. การพัฒนาทางเศรษฐกิจ หมายถึง การพัฒนาทางด้านการผลิต การจำหน่าย การแลกเปลี่ยน การลงทุน

2. การพัฒนาทางสังคม หมายถึง การพัฒนาทางด้านจิตใจ ด้านการศึกษา แบบแผนพฤติกรรม รวมทั้งความสัมพันธ์ของคนในสังคม เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆในสังคม

3. การพัฒนาทางการเมือง หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง สร้างกระบวนการปกครองให้เป็นประชาธิปไตย และประชาชนภายในประเทศมีสิทธิเสรีภาพตามกฎหมาย เป็นต้น

ส่วนการพัฒนาทางการศึกษามีหลายลักษณะที่สำคัญคือ การพัฒนาผู้เรียนสู่มาตรฐานสากลในศตวรรษที่ 21 นั้น หมายความว่า เป็นวิธีที่ครูผู้สอนภาษาไทยจะต้องสามารถบูรณาการ จัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างความรู้ ความสามารถของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ให้สอดคล้องกับปฏิญญาว่าด้วยการจัดการศึกษาของ UNESCO ประการแรก คือการเรียนเพื่อให้ความรู้ในสิ่งต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อไป เช่น การรู้จักแสวงหาความรู้ การต่อยอดความรู้ที่มีอยู่ การสร้างความรู้ขึ้นใหม่ (Learning to know) ประการที่สอง คือการเรียนเพื่อปฏิบัติลงมือทำ นำไปสู่การประกอบอาชีพ จากความรู้ที่ได้มา และการสร้างประโยชน์แก่สังคม (Learning to do) ประการที่สาม คือการเรียนรู้เพื่อการดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข เช่น การเรียน ครอบครัว สังคมและการทำงาน (Learning to live together) และประการสุดท้าย คือ การเรียนรู้เพื่อรู้จักตนเองอย่างถ่องแท้ รู้ถึงศักยภาพ ความถนัดและความสนใจของตนเอง และสามารถวางแผนชีวิตให้แก่ตนเองได้ (Learning to be) การพัฒนาลักษณะนี้เป็นการพัฒนาเพื่อเข้าสู่มาตรฐานสากลในศตวรรษที่ 21 (วุฒิพงษ์ คำเนตร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 2558, หน้า 21)

ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้ให้ความหมายของ“ลักษณะการพัฒนา” ว่า “ทำให้เจริญขึ้น”(to develop) แปลว่า การเปลี่ยนแปลงทีละเล็กละน้อย โดยผ่านลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ไปสู่ระดับที่สามารถขยายตัวขึ้น เติบโตขึ้น (ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554, หน้า 580)

สรุปได้ว่า การพัฒนา หมายถึง การทำดีขึ้นตามขั้นตอน หรือตามกระบวนการต่างๆ ที่สอดคล้องกันกับสิ่งที่ต้องการจะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นและมีแนวโน้มหรือทิศทางจากการเปลี่ยนแปลงนั้นทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและด้านสังคมต้องเป็นไปทางที่ดีหรือในทางที่เกิดการเจริญงอกงามกว่าเดิม

2.1.2 ความสำคัญของการพัฒนา

การพัฒนาเป็นสิ่งที่ทุกคน ทุกหน่วยงานและทุกประเทศ มุ่งหวังจะได้มีโอกาสสัมผัส และเกี่ยวข้องกับเพราะการพัฒนาเป็นคำที่ฟังแล้วรู้สึกดี เช่น คนที่พัฒนา หน่วยงานที่พัฒนาและประเทศที่พัฒนาแสดงให้เห็นทราบทั้งคน หน่วยงาน และประเทศดังกล่าวได้ผ่านกระบวนการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหรือมีความแตกต่างไปจากเดิม ดังนั้น การพัฒนาจึงมีความหมายและความสำคัญต่อทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตใครหรืออะไรที่ไม่มีการพัฒนาจะถูกมองว่าล้าหลังและไม่ทันสมัย ดังนั้น ความสำคัญของการพัฒนาจึงมุ่งเน้นไปที่โอกาสและความจำเป็นยิ่งในโลกยุคปัจจุบันด้วยแล้ว การพัฒนายังมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากเพราะมีคำกล่าวที่น่ารับฟังคือ ถ้าหากท่านไม่พัฒนาท่านก็ถอยหลังหรือหากท่านพัฒนาเชิงช้า อย่างดีก็อยู่อยู่กับที่ ทั้งนี้ เนื่องจากทุกสิ่งทุกอย่างในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรง

เป้าประสงค์ของการพัฒนานั้นเกิดจากแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาที่มียาวนาน แต่เริ่มมีความชัดเจนมากขึ้นในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยมุ่งความสนใจไปที่แนวโน้มทางเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นสำคัญถึงแม้กลุ่มประเทศในโลกที่สามจะมีอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจและรายได้เพิ่มขึ้นในช่วง พ.ศ. 2492 – 2503 ซึ่งเรียกว่าทศวรรษแห่งการพัฒนาแรกก็ตาม แต่อีกกีนส์ (Higgins) ยังเห็นว่าเป็นความล้มเหลวที่น่าสังเวช (Miserable Failure) อยู่ดีเพราะประเทศเหล่านั้นไม่ได้มีการพัฒนาในแง่ของการปรับปรุงสวัสดิภาพของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศเนื่องจากปัญหาการว่างงานและเงินเฟ้อยิ่งเพิ่มขึ้นทั้งจำนวนเด็กที่ไม่เข้าโรงเรียนสูงกว่าเด็กที่เข้าโรงเรียนเป้าหมายด้านสุขภาพยังไม่บรรลุผล หรือปัญหาที่เกิดจากการกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียมกันและไม่ทั่วถึง

สรุปได้ว่าความสำคัญของการพัฒนาเป็นสิ่งที่จำเป็นทั้งสิ่งมีชีวิตเช่น ความเจริญเติบโตของชีวิตมนุษย์และสิ่งไม่มีชีวิตเพราะถ้าสิ่งใดไม่มีการพัฒนาทำให้ดีขึ้นได้ก็จะเสื่อมถอยและสูญหายไป ในที่สุดไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาจากการวิวัฒนาการในตนเอง หรือสิ่งที่เกิดจากมีอีกสิ่งหนึ่งเป็นผู้พัฒนาให้เกิดขึ้นมาก็ตาม

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญกับนักเรียน นักศึกษา ตลอดจนถึงประชาชนทั่วไปเพราะเป็นการช่วยแปลความหมายจากผู้ส่งสารด้วยการเขียนที่เป็นลายลักษณ์อักษร ในระดับที่สูงขึ้นหมายถึงการอ่านประเภทอวัจนภาษาได้ เช่น การอ่านภาพ อ่านป้าย และการอ่านจิตใจมนุษย์โดยมีขั้นตอนเกี่ยวกับการอ่านดังนี้

2.2.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นเรื่องมีสื่อสารที่สำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน มีผู้ที่สนใจได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายท่าน ดังนี้

นกดล จันทรพิชญ (2557: 73) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการในการแปลความหมายตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นถ้อยคำหรือความคิดของตนเอง แล้วผู้อ่านก็นำความคิดความเข้าใจที่ได้จากการอ่านนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

บันลือ พุกกะวัน (3557: 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่าน เป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยการผสมเสียง เพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด
2. การอ่าน เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความ โดยการอ่าน
3. การอ่าน เป็นการสื่อความหมายที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้ จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน
4. การอ่าน เป็นการพัฒนาความคิด โดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลายๆ ด้านเช่น ใช้การสังเกต จำรูปคำ ใช้สติปัญญาและประสบการณ์เดิมในการแปลความ หรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี เป็นต้น

วรรณิ โสมประยูร (2553: 121) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษร หรือสิ่งพิมพ์ อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถเอาความหมายนั้นๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2556 : 5) ได้กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการแห่งความคิดในการรับรู้เข้าใจในบางเรื่องที่อ่าน สมองของผู้อ่านจะคิดตามผู้เขียน หรือตีความข้อความที่อ่านไปด้วยตลอดเวลา

จากความหมายของการอ่านดังกล่าว **สรุปได้ว่า** การอ่านเป็นกระบวนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ของเสียง เพื่อสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนถึงผู้อ่าน(ผู้ส่งสารกับผู้รับสาร) แล้วนำความคิดความเข้าใจจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไปความสำคัญของการอ่านก็คือ ผู้อ่านต้องตีความสารที่อ่านให้ตรงกับผู้ส่งสาร กล่าวคือ ต้องเข้าใจตรงกันหรือแปลความหมายออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน

2.2.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและมีคุณค่าอย่างยิ่งที่ทำให้บุคคลใช้การสื่อสารในชีวิตประจำวันและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และการดำเนินชีวิต มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

สนิท สัตโยภาส (2552: 93-94) กล่าวถึงความสำคัญในการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ มีความรอบรู้ไม่แคบอยู่เฉพาะเรื่อง ยิ่งถ้าได้อ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสารอยู่เป็นประจำแล้ว ก็จะทำให้ผู้อ่านเป็นคนที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก เมื่อเข้าวงสนทนากับใครก็จะเข้าร่วมสนทนาได้อย่างเข้าใจ มั่นใจและเข้าสังคมได้โดยไม่ขัดเขิน
2. การอ่านจะช่วยพัฒนาความคิด และยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก เมื่อมีความรู้มากย่อมก่อให้เกิดสติปัญญาที่แหลมคม ฉลาดปราดเปรื่องและอ่านถึงขั้นเชี่ยวชาญในเรื่องที่สนใจและติดตามอ่านก็ได้
3. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญของการศึกษา เพราะไม่ว่านักเรียนนักศึกษาจะเรียนวิชาใดล้วนต้องอาศัยการอ่านช่วยศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนทั้งสิ้น

4. การอ่านช่วยให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ เพราะการประกอบวิชาชีพทุกอาชีพย่อมอาศัยความรู้ความสามารถ ความชำนาญการทำงาน ถ้าบุคคลใดแสวงหาความสามารถใส่ตนให้ทันสมัยและสอดคล้องกับวิทยาการใหม่ๆ อยู่เสมอ ย่อมมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพมากกว่าผู้ที่ไม่พัฒนาตนเอง และวิธีการสำคัญประการหนึ่งที่จะได้ความรู้ประสบการณ์และความสามารถในวิทยาการใหม่ๆ คือ “การอ่าน”

5. การอ่านช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพให้ดีขึ้น ด้วยเหตุที่มีหนังสือในกลุ่มที่มีเนื้อหาซึ่งเสนอแนะเกี่ยวกับการวางตน การพูดจา การเข้าสังคม การแต่งกาย ตลอดจนแนะนำการปฏิบัติตนไปในทางที่เหมาะสมและทันสมัยมีอยู่มากมาย ถ้าผู้อ่านได้นำข้อแนะนำเหล่านั้นมาทดลองปฏิบัติตาม ก็จะทำให้บุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีได้

6. การอ่านช่วยแก้ปัญหาในใจได้ เพราะปัญหาที่เราประสบในชีวิตประจำวันอาจมีวิธีแก้ไขหนังสือก็จะสามารถนำมาประยุกต์แก้ปัญหาของเราได้ เช่น ปัญหาชีวิต ปัญหาการดูแลลูก ปัญหากฎหมาย หรือปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ เป็นต้น

7. การอ่านทำให้เกิดความจรรโลงใจ ได้รับความเพลิดเพลิน สนุกสนานช่วยให้จิตใจพักผ่อนหลังจากที่ได้เคร่งเครียดกับงานมา

8. การอ่านช่วยให้เราใช้เวลาว่างอย่างมีคุณค่า หรือเรียกว่า “การอ่านช่วยฆ่าเวลาให้มีค่า

วรรณิ โสมประยูร (2553: 121-122) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาต่างๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ

2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ทั้งในด้านภารกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพการงานต่างๆ ในสังคม

3. การอ่านช่วยให้บุคคลนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้ประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคมช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง ฯลฯ

5. การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ในลักษณะของบุคคลและหลักการทำงาน เกิดความมั่นใจในการพูดปราศรัย การบรรยายหรือการอภิปรายปัญหาต่างๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง

6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่า เป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ นิตยสาร วารสาร นวนิยายหลายๆ แนว การ์ตูน เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเกิดความรู้ ความคิดต่างๆ รวมทั้งความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่างๆ ในอดีต เช่น ศิลปจารึก ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญวรรณคดี และวรรณกรรม ฯลฯ จะช่วยให้อนุชนรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2556: 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่าการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอก็จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย

บันลือ พฤกษ์วัน (2557: 10-11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า

1. การเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ หากอ่านไม่ได้ การเรียนการสอนย่อมพบอุปสรรคใหญ่หลวง พฤติกรรมในการเรียนของเด็กจะเปลี่ยนไปหงอยเหงา เก็บกดหรือมีฉะนั้นจะแสดงออกต่างๆ ในลักษณะทดแทนปมด้อยเหล่านั้นก็มี

2. เด็กที่อ่านได้ย่อมได้รับการยอมรับ สามารถร่วมเรียน ร่วมเล่นกับเพื่อนๆ ได้ดีตรงกันข้าม การที่เด็กมีอุปสรรคในการอ่าน ย่อมขาดความอบอุ่น ขาดความมั่นใจในตนเอง

3. การอ่านได้ อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ทั้งนี้เพราะไม่ว่าโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาใดในโลก ก็ไม่อาจจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่เด็กจะค้นคว้าเพิ่มเติมได้อย่างถูกใจหรือตามความจำเป็นของเด็กเหล่านั้นได้ดี

4. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบธุรกิจ การปรับปรุงอาชีพเมื่อพ้นวัยประถมศึกษา อาจเรียนรู้จากกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนได้อีกทางหนึ่ง

5. การอ่านมีความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองดีที่จะรู้ข่าวสาร เหตุการณ์ของบ้านเมือง การปกครอง หน้าที่พลเมืองดีจะต้องให้ความร่วมมือแก่ทางราชการได้ดี

6. การอ่านเป็น จะเป็นเครื่องมืออย่างสำคัญในการพินิจ เลือกตัดสินใจที่จะเลือกตัวแทนในด้านการเมือง การปกครอง อันเป็นรากฐานสำคัญของระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

7. การอ่านย่อมเป็นกิจกรรมสำคัญที่จะช่วยให้เด็กวัยให้เด็กวัยประถมศึกษา หรือพ้นวัยประถมศึกษาก็ตาม สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยใช้การอ่าน ทั้งยังจะได้รับความเพลิดเพลิน ช่วยพัฒนาจิตใจ และอื่นๆ ได้ดีอีกด้วย

8. การอ่านทวีความสำคัญมากขึ้นโดยลำดับ ที่ช่วยให้รอบรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคม การสื่อสาร การพยากรณ์อากาศ เพื่อการปรับตัว ปรับปรุงอาชีพ ยิ่งสังคมเจริญขึ้นมากเพียงใด การอ่านก็จะทวีความสำคัญมากขึ้นเพียงนั้น

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษาแสวงหาความรู้ การติดต่อสื่อสารเพื่อความเข้าใจกับบุคคลอื่น ช่วยในการพัฒนาด้านตนเองทั้งในด้านความรู้ ความคิด รู้เท่าทันคน ตลอดจนความสามารถในด้านต่างๆ นอกจากนี้การอ่านยังช่วยในการดำรงชีวิตและอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข

2.2.3 จุดมุ่งหมายในการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต การอ่านแต่ละครั้งจะมีความมุ่งหมายแตกต่างกันออกไป ถ้าผู้อ่านมีจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้ง แต่ละเรื่องจะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพทั้งทางตรงและทางอ้อม

วรรณ โสมประยูร (2553 : 127-128) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ดังนี้

จุดมุ่งหมายในการอ่านออกเสียง ได้แก่

1. สามารถรู้จักพยัญชนะ ตัวอักษร สระ และการผสมคำ
2. สามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ และคำได้ถูกต้อง ชัดเจน โดยเฉพาะอักษร 3 ตัว
นี่คือ ตัว ร ล ว ควบกล้ำ
3. สามารถกวาดสายตาอ่านข้อความได้ต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก มาคู่ตัว ไม่เพิ่มตัวไม่อ่านข้าม
4. สามารถอ่านเว้นจังหวะวรรคตอนได้ถูกต้องรู้จากการเน้นคำ
5. สามารถใช้น้ำเสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อเรื่อง เป็นแบบคำพูดหรือคำบรรยาย
6. สามารถวางท่าทางในการอ่านได้ถูกต้องเหมาะสม
7. สามารถคำร้อยกรองให้สนุกสนานเพลิดเพลินจากเสียงสัมผัสและความไพเราะของภาษาที่เกิดจากทำนอง

8. สามารถอ่านทำนองเสนาะตามประเภทร้อยกรองได้
9. สามารถส่งเสริมให้เด็กสนใจและมีเจตคติที่ดีต่อวรรณคดี

จุดมุ่งหมายในการอ่านในใจ

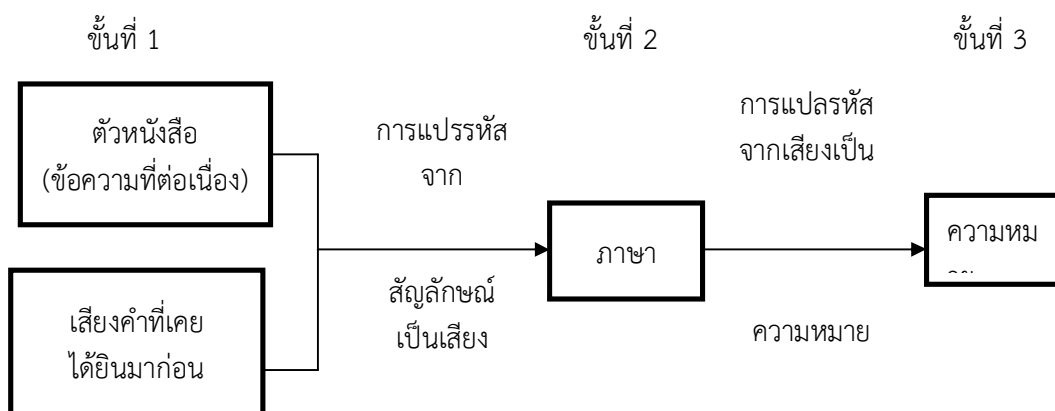
1. สามารถอ่านได้เร็วและจับใจความได้ดี
2. สามารถเพิ่มพูนความชำนาญในการอ่านและมีสมาธิในการอ่าน
3. สามารถนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน
4. สามารถนำการอ่านมาใช้ปรับปรุงการดำเนินชีวิตหรือสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. สามารถบอกประโยชน์ของการอ่านในใจและรักการอ่านหนังสือ
6. สามารถส่งเสริมให้เด็กรู้จักความหมายของคำศัพท์โดยใช้หนังสืออ้างอิงจากพจนานุกรมหรือพาทานุกรม
7. สามารถส่งเสริมให้เด็กมีความรู้ในสิ่งแวดล้อมและสนใจปัญหาและเหตุการณ์ประจำวันโดยการอ่าน
8. สามารถถ่ายทอดจิตนาการจากการอ่านเป็นคำพูดแบบเล่าเรื่องหรือบรรยายได้หรือข้อเขียนได้

สรุปได้ว่าการอ่านแต่ละครั้งจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน คือ อ่านเพื่อหาความรู้จะสามารถรู้เรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี อ่านเพื่อความบันเทิงเป็นการสร้างความสนุกสนานให้กับหัวใจอ่านเพื่อหาคำตอบ เพื่อฝึกทักษะในการอ่านออกเสียง และสามารถนำไปปรับปรุงใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.4 ลักษณะของกระบวนการอ่านและการรับรู้

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2509, อ้างถึงในวรรณิ โสมประยูร 2553 : 124) กล่าวถึงลักษณะของกระบวนการอ่านว่ามีขั้นตอน ดังนี้

1. สัมผัส (Sensation) สัมผัสโดยใช้สายตาจ้องดูหนังสือ
2. รับรู้ (Perception) รับรู้รูปร่างลักษณะคำเมื่อได้สัมผัสแล้ว
3. เข้าใจความหมาย (Comprehension) เข้าใจคำที่ได้พูด ดังนั้น การอ่านหนังสือควรนำคำจากคำพูดได้ก็มาเขียน
4. ใช้ความหมายที่ได้มา (Utilization) เป็นขั้นสุดท้ายของการอ่าน คือการคิด เคนเนธ (Kenneth 1968, อ้างถึงใน วรรณิโสมประยูร 2553: 125) ได้กล่าวสรุปเป็นลักษณะแผนผัง ดังนี้

ผู้อ่านในระยะเริ่มหรือยังไม่เก่งจะรับเอาสัญลักษณ์ทางภาษาเขียนหรือตัวหนังสือรวมกับประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเสียงและคำพูดที่เคยได้ยินมาก่อน จากนั้นก็แปรรหัสจากภาษาเขียนออกมาเป็นเสียงภาษาพูด แล้วผู้อ่านจึงแปรรหัสจากภาษาพูดออกมาเป็นความหมาย จึงจะเกิดความเข้าใจในการอ่าน การอ่านออกเสียง จะใช้กระบวนการทั้ง 3 ขั้น คือจากขั้นที่ 1 ไปขั้นที่ 2 และ 3 ส่วนการอ่านในใจใช้กระบวนการเพียง 2 ขั้น คือขั้นที่ 1 ไปยังขั้นที่ 3 เลย กล่าวคือ เมื่อผู้อ่านเห็นตัวหนังสือก็จะตีความหมายออกมาเลย โดยไม่ต้องแปรรหัสจากตัวหนังสือมาเป็นเสียง อย่างไรก็ตามผู้อ่านในใจอาจใช้ทั้ง 3 ขั้นก็ได้ แต่ไม่ปรากฏเสียงออกมา ส่วนอัตราเร็วในการอ่านก็อาจจะช้ากว่าคนที่อ่านจากขั้นที่ 1 ผ่านเลยไปยังขั้นที่ 3

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2556: 67-68) ได้กล่าวถึงกระบวนการรับรู้เกี่ยวข้องกับการอ่าน เป็นการทำงานสัมพันธ์กันของอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน เป็นกระบวนการที่จะต้องทำความเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ รับรู้และตีความสิ่งที่รู้สึก แล้วจึงให้ความหมายต่อสิ่งนั้นการรับรู้และการตีความหมายสัญลักษณ์ของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับพื้นฐานและประสบการณ์ของผู้อ่าน ขั้นตอนของกระบวนการรับรู้กับการอ่านนั้นมี 3 ระดับ คือ

1. การรับรู้สัญลักษณ์ นักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้ศึกษา การรับรู้คำกับการอ่านและสรุปว่าในขั้นแรกผู้อ่านจะรับรู้คำอย่างเรื้อนราง กล่าวคือยังจำคำนั้นไม่ได้หรือจำได้แต่ไม่ชัดเจนจนกว่าผู้อ่านจะเห็นสัมพันธ์ของคำกับความหมาย แสดงให้เห็นว่าสามารถแยกความแตกต่างของสิ่งที่

มองเห็น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าผู้อ่านสามารถจำคำได้นั่นเอง ในขั้นต่อไปก็จะทำให้เข้าใจความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น

2. การทำความเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ เป็นการทำความเข้าใจความหมายของคำ ผู้อ่านจะสร้างความหมายของคำ โดยอาศัยการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมให้เข้ากับการเรียนรู้ให้เข้ากับคำ ผู้อ่านและผู้เขียนจะติดต่อสื่อสารกันได้ เพื่อกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ให้ตรงกัน การสื่อสารด้วยการอ่านจะเกิดขึ้น นอกจากนั้นประสบการณ์ยังเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อผู้อ่านในการทำ ความเข้าใจสัญลักษณ์ องค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีส่วนร่วมในการกำหนดความหมาย

3. การสร้างแนวคิดเด็ก แต่ละคนจะสร้างแนวคิดไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมและสติปัญญาของเด็ก การสร้างแนวคิดจะเกิดขึ้นได้ เมื่อเด็กเรียนรู้ที่จะมองเห็นความแตกต่างของสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยประสบการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำกันจะช่วยให้เด็กรู้ความหมายที่แตกต่างกันออกไป เด็กจะพัฒนาแนวคิดง่าย ๆ ไปสู่นามธรรม การสรุปแนวคิดนั้นเป็นการรวมความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำและความรู้สึกต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่าน

สรุปลักษณะของกระบวนการอ่านและการรับรู้ คือ กระบวนการรับรู้จึงเกี่ยวข้องกับระดับการทำงานของสมอง 3 ระดับขั้น ได้แก่ การรับรู้สัญลักษณ์ ขั้นต่อมา คือ การทำความเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์และขั้นสุดท้ายเป็นการสร้างแนวคิดเรื่องที่ได้อ่านและความรู้สึกต่างๆที่ได้จากการอ่านนำไปในกระบวนการคิดต่อไป

2.2.5 วิธีการสอนอ่าน

ในการสอนอ่านมีวิธีการสอนที่มากมายหลากหลายวิธี ซึ่งผู้สอนต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายในการสอนก่อนที่จะสอนเพื่อจะได้ทราบทิศทางในการสอนและนำไปจัดได้การสอนได้อย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพ มีผู้กล่าวถึงวิธีการสอนอ่านไว้ดังต่อไปนี้

ผดุง อารยะวิญญู(2554 : 69) วิธีสอนอ่านเบื้องต้นเป็นการสอนอ่านโดยมีเนื้อหาเป็นชุดตามระดับความสามารถของเด็กตั้งแต่ง่ายไปถึงยาก เริ่มจากการอ่าน อ่านฟังเสียง ไปจนถึงการอ่านเพื่อเข้าใจความหมาย เนื้อหามีตั้งแต่สั้นๆ ไปจนถึงเนื้อหาที่มีความยาวหลายหน้ากระดาษภายในชุดการสอนประกอบด้วยบัตรคำ บัตรภาพ เนื้อหาสาระที่จะให้เด็กอ่านมีการจำกัดยาก และเพิ่มปริมาณคำยากขึ้นตามลำดับ มีคู่มือครู และมีการทดสอบไว้สำหรับแต่ละตอนละชุด ดังนั้นการสอนอ่านด้วยวิธีนี้จึงเป็นกำหนดเนื้อหาที่เป็นระบบจากง่ายไปหายาก

ประเทิน มหาพันธ์ 2543: 143-144) วิธีสอนเป็นคำเป็นวิธีสอนให้เด็กอ่านโดยใช้วิธีจดจำคำ โดยให้ความสำคัญต่อการจดจำรูปของตัวอักษร และสอนให้เด็กได้รับรู้ค่าทั้งคำโดยการสังเกตความแตกต่างระหว่างคำ โดยในเบื้องต้นจะสอนให้เด็กจดจำที่มีความแตกต่างกัน มากกว่าคำที่มีความคล้ายคลึงกัน ทั้งในด้านรูปของคำและเสียงของคำ การเรียนรู้ในการจดจำคำของเด็กนั้น เด็กจะจดจำรูปของคำควบคู่ไปกับเสียงของคำ ตลอดจนคุ้นเคยกับความหมายของคำ ซึ่งอาจจะใช้รูปภาพ หนังสือภาพ หรือสื่อการสอนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมาช่วยในการเข้าใจความหมายและจดจำคำ ในการสอนคำศัพท์ใหม่ๆ ครูควรเริ่มต้นด้วยการใช้คำง่ายๆ ที่เด็กคุ้นเคย หรือคำที่ประสมง่าย ๆ จะช่วยให้เด็กจดจำได้ดีขึ้น

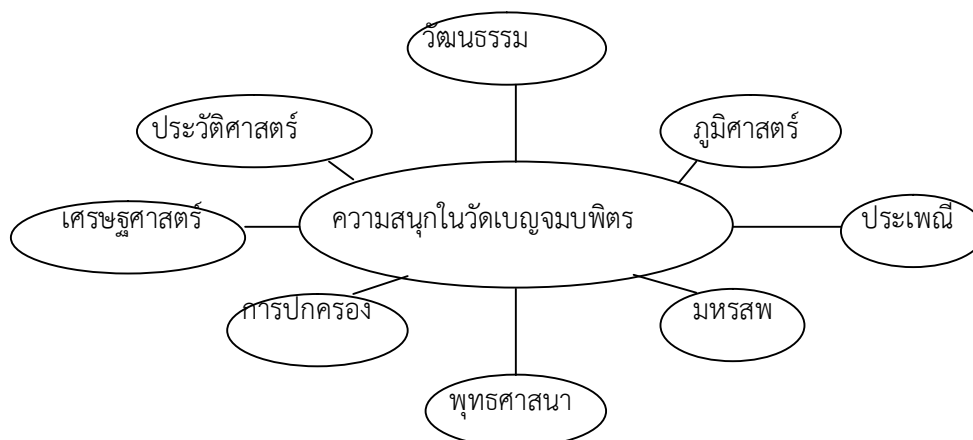
อัครชัย ชัยแสง (2560: 23 และ 77) ได้กล่าวถึงผู้สอนที่ดีควรมีคุณสมบัติดังนี้

ด้านครูผู้สอน

- บุคลิกภาพดี สุขภาพร่างกายดี ใจดี สุขุม เยือกเย็น รักความสะอาด ใช้น้ำเสียงได้เหมาะสม ยิ้มแย้มแจ่มใส ควบคุมอารมณ์ได้ดี
- เก่งงาน ต้องมีความเชื่อมั่นสูง งานการสอนไม่บกพร่อง มีหลักการ มีวิชาการ มีอุปกรณ์การสอนที่ใช้ได้ดี ประยุกต์การเรียนการสอนได้เหมาะสมและพัฒนาความรู้ของตนอยู่เสมอ
- เก่งคน เข้ากับคนอื่นได้ทุกระดับ มีมนุษยสัมพันธ์ ทั้งครูกับครู ครูกับนักเรียน
- เก่งเทคนิค รู้จักจัดเทคนิคการเรียนการสอนได้เหมาะสมในแต่ละชั่วโมง ปรับปรุงการสอนอยู่เสมอ ใฝ่หาความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนตลอดเวลา
- ครูต้องควบคุมอารมณ์ให้คงที่ มีความรู้สึกที่ดีและมองโลกในแง่ดีเสมอ มีความยุติธรรม และสามารถรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนได้
- ครูมีความกระตือรือร้นในการสอน มีบุคลิกดี ใจเย็น ยิ้มแย้ม เวลาพูดต้องเสียงดังฟังชัด ใช้ภาษาได้ถูกต้อง มีน้ำเสียงและหางเสียงที่ดีเสมอ เป็นคนตรงต่อเวลา และรักษาระเบียบวินัยได้ดี (หลัก 5 ย. คือ ยิ้มแย้ม ยืดหยุ่น ยกย่อง เยินยอ และยินยอม)
- ครูเหตุผล ครูต้องมีเหตุผลในการพูดและการกระทำไม่ควรลงโทษนักเรียนอย่างไร้เหตุผลด้วยวิธีรุนแรง หรือด่าให้ได้รับความอับอาย

ด้านวิธีสอนภาษาไทยยุคศตวรรษที่ 21 มีวิธีสอนหลายวิธี ที่สำคัญ เช่น การสอนแบบบูรณาการเพราะวิธีการสอนแบบนี้สามารถโยงความรู้ ความคิดไปสัมพันธ์กับศาสตร์อื่น ๆ ได้ ผู้เรียนจะได้มีความรู้กว้างไกลเป็นพื้นฐานให้กับตนเองในปัจจุบัน วิธีการสอนนี้เป็นที่นิยมที่สุดคือ การสอนวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นหลัก แล้วสามารถเชื่อมโยงไปถึงวิชาอื่น ๆ ที่พาดพิงถึง โดยการเขียนแผนการสอนแบบใยแมงมุม(Webbing) คือจัดวิชาหลักอยู่ตรงกลาง ถ้าพาดพิงถึงวิชาใดก็เขียนชื่อวิชานั้นไว้โดยรอบ แล้วโยงเส้นไปที่วิชานั้น ฉะนั้น ในหนึ่งคาบ (ชั่วโมง) อาจพาดพิงถึง 7-8 วิชา การทำแผนเช่นนี้เรียกว่าการทำผังโน้ตส์ การสอนแบบนี้เป็นการสอนที่ดีมาก แต่ครูผู้สอนต้องมีความรู้ที่หลากหลายวิชาและยึดวิชาหลักไว้เป็นแกน การพาดพิงถึงวิชาอื่น ๆ นั้น ควรพาดพิงในเวลาที่เหมาะสมแล้วต้องกลับมาวิชาแกน เพื่อมิให้เกิดการสับสนกับผู้เรียน

ตัวอย่างการทำผังมโนทัศน์
เรื่อง ความสนุกในวัดเบญจมบพิตรภาษาไทย ม. 1

การสอนแบบบูรณาการนี้ จะให้สมบูรณ์และถูกต้องแล้ว ผู้สอนวิชาหลักสอนพาดพิงถึงวิชาใด ครูสอนวิชานั้น ก็ต้องสอนพาดพิงมาถึงวิชาแกนด้วย มิใช่สอนพาดพิงอยู่ฝ่ายเดียว

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 :1-3) วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นวิธีสอนที่กำหนดกิจกรรมไว้อย่างมีลำดับขั้นตอนชัดเจนเป็นกระบวนการ โดยมีหลักการ และแนวทฤษฎีที่สำคัญ คือ ทฤษฎี คือ ทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร ทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ และทฤษฎีการสอนอ่าน ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง โดยใช้เทคนิคการอ่านเชิงเล่าเรื่องที่เร้าความสนใจ แล้วให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง

ขั้นตอนที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับครูให้นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง สนทนาหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียงและเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นตอนที่ 3 ครูและนักเรียนเขียนเรื่องร่วมกันครูให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องที่อ่านกันมาแล้วเป็นหนังสือของตนเอง โดยครูอาจเป็นผู้เขียนเรื่องบนกระดานแล้วให้นักเรียนเป็นผู้แต่ง

ขั้นตอนที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ แล้วให้ลอกประโยคต่างๆ จากเรื่องที่เขียนไว้ในขั้นที่ 3 ลงในหนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่ม แล้ววาดภาพประกอบ

ขั้นตอนที่ 5 กิจกรรมฝึกทักษะทางภาษาครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่มเป็นแหล่งในการเรียนรู้และฝึกทักษะในการฟังอย่างมีวิจารณญาณการพูด การอ่าน การเขียนคำและประโยค โดยใช้วิธีการต่าง ๆ

4. วิธีสอนหน่วยเสียง (ผดุง อารยะวิญญู 2554 : 62 – 69) เป็นการนำหลักการทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอนอ่าน สอนเขียน โฟนิคส์ (Phonic) เป็นคำคุณศัพท์ คำนาม คือ Phone แปลว่า เสียง ในที่นี้หมายถึงเสียงในภาษา นั่นคือ เสียงพยัญชนะ และเสียงสระ คำประกอบขึ้นด้วยพยัญชนะ สระ และ/หรือ ตัวสะกด วิธีนี้ใช้สื่เป็นตัวกำหนดเสียง (สระหรือพยัญชนะ) เช่น คำที่ประสมด้วยสระอา ในหน้าเดียวกัน สระอาอาจใช้สีแดงทั้งหน้า ทุกครั้งที่เด็กได้ยินเสียงสระอา ก็จะเห็นสีแดงทุกครั้ง ตัวสระอา เท่านั้นที่เป็นสีแดงส่วนตัวพยัญชนะที่ประกอบขึ้นเป็นคำอาจมีสีอื่น การที่

นักเรียนได้ยินเสียงอา และมองเห็นตัวลากข้างสีแดง จะช่วยให้เด็กเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงสระกับสี และรูปทรง เมื่อเด็กเข้าใจจำได้จะช่วยให้เด็กถ่ายโยงความรู้ได้เมื่อพบคำอื่นที่ประสมด้วยสระอา ก็จะทำให้เด็กอ่านได้เสียง

บ้าน ป่าน ด้าน เสียงพยัญชนะต้นที่ต่างกัน

มา มี มือ เสียงสระที่ต่างกัน

บวบ บวบ บวม เสียงตัวสะกดที่ต่างกัน เป็นต้น

5. วิธีสอนอ่านเป็นคำเป็นประโยค (Basal Readers Approach)

วิธีสอนอ่านแบบนี้ มุ่งให้อ่านเฉพาะคำหรือเรื่องราวที่มีความหมาย โดยมีภาพเป็นเครื่องล่อใจ ภาพช่วยในการอ่าน ภาพเป็นแนว (Cue) ช่วยบอกเรื่อง เป็นที่สนใจให้เด็กอยากอ่านการอ่านเป็นการอ่านแบบเป็นคำ เป็นประโยค ซึ่งสอดคล้องกับจิตวิทยาในการสอนอ่านตามทฤษฎีเกสตัลท์ (Gestalt Theor) ที่ว่าการเรียนรู้เป็นส่วนรวม คือ อ่านเป็นคำๆ เป็นประโยคแล้ว จึงแยกสะกดตัวผสมคำ ฝึกอ่านภายหลังซึ่งมีส่วนสอดคล้องสนองความต้องการ ความสนใจ และทันใจผู้เรียน ทำให้เด็กอยากอ่านทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

1. บทเรียนอ่านมีภาพช่วยเป็นเครื่องล่อใจหรือเร้าใจ ทำให้เด็กนักเรียนสนใจและอยากอ่านให้รู้เรื่อง
2. ลักษณะบทอ่านเป็นเรื่องราวน่าสนใจสำหรับเด็ก
3. คำที่เด็กอ่านควรเป็นคำที่เด็กคุ้นเคย หรือมีประสบการณ์ในการพูดของเด็กมาก่อน เมื่อเด็กอ่านคำเหล่านั้นเขาจะได้เข้าใจดีเพราะเคยพูดกัน
4. แต่ละบทอ่านใช้คำน้อยคำ มีการซ้ำคำ ช่วยให้จำแม่น ใช้เป็นตัวนำในการแจกลูกได้ด้นนั้น คือ มีคำแม่บท (Key word)
5. การดำเนินเรื่องรวดเร็ว สอดคล้องกับช่วงความสนใจของเด็ก ทำให้เด็กกระตือรือร้นที่จะอ่าน

วิธีการสอนอ่านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความ

ในการจัดกิจกรรมการฝึกอ่านจับใจความ ครูต้องพยายามสร้างความสนใจให้แก่เด็กนักเรียนให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านจับใจความ ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการสอน ดังนี้

1) เทคนิคสอนอ่านแบบ SQ3R

เทคนิคสอนอ่านแบบ SQ3R เป็นวิธีอ่านที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้และสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมให้สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไปได้วิธีอ่านแบบนี้ประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญในการอ่าน 5 ขั้นตอน ดังนี้(Adams & Patterson, 2005, pp. 331-332)

- (1) Survey-S เป็นการอ่านอย่างคร่าว ๆ โดยการกวาดสายตาไปตามหัวข้อ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องการอ่านนี้จะชี้ให้เห็นหัวข้อสำคัญๆ หรือแนวคิดหลักของเรื่อง
- (2) Question-Q เมื่ออ่านจบแล้วให้ตั้งคำถาม การตั้งคำถามนี้จะทำให้มีความอยากรู้ อยากเห็นมากขึ้นคำถามจะช่วยให้เด็กย้อนถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องได้ดียิ่งขึ้น คำถามจะช่วยให้ส่วนสำคัญของเรื่องเด่นชัด

(3) Read-R ผู้เรียนอ่านเรื่องเพื่อตอบคำถามให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร อย่างไร ที่ไหน เมื่อไร และทำไม

(4) Recite-R ผู้เรียนพยายามตอบคำถาม โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง การจดบันทึกที่สำคัญๆ ในรูปของแผนภาพโครงเรื่อง และแผนผังความคิด

(5) Review-R เมื่ออ่านจบบทเรียนแล้วให้ทบทวนสิ่งต่าง ๆ อาจจะเป็นการอ่านทบทวนคำถาม - คำตอบเพื่อเป็นการฟื้นความจำ หากยังไม่แน่ใจหรือมั่นใจในตอนไหนหรือบทใดก็กลับไปอ่านซ้ำใหม่อีกเพื่อให้จำได้ดี

การอ่านแบบ SQ3R นี้เป็นวิธีการฝึกการอ่านและสร้างความสนใจ ให้เกิดกระบวนการ ในการอ่านจับใจความซึ่งจะช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จ

2) เทคนิคการสอนอ่านแบบ พาโนรามา

ปีเตอร์เอ็ดเวิร์ดส์(Edwards, 1973, pp. 132-135) เป็นผู้คิดค้นขึ้นโดยพัฒนามาจากการสอนอ่านเป็นเทคนิคการสอนอ่านหลายๆ แบบ โดยมุ่งให้นักเรียนสามารถอ่านข้อความจำนวนมาก เก็บข้อความต่างๆ อย่างมีระบบ และนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนดังนี้

(1) Purpose-P ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน โดยอ่านแล้วสรุปใจความของเรื่องได้

(2) Adapting rate to material-A ครูแนะนำให้นักเรียนปรับความเร็วในการอ่านโดยดูจากจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

(3) Need to pose question-N ครูให้นักเรียนเริ่มการอ่านโดยสังเกตลักษณะข้อความที่อ่าน หัวข้อแต่ละย่อหน้า และบทสรุป

(4) Overview-O ครูและนักเรียนช่วยการตั้งคำถามและพยายามอ่านเพื่อตอบคำตอบ

(5) Read and relate-R นักเรียนอ่านแล้วพยายามตอบคำถามที่ตั้งไว้จับความคิดหลัก และเรื่องราวต่างๆ โดยเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิม

(6) Annotate-A นักเรียนเขียนแผนผังความคิด แผนภาพโครงเรื่อง เพื่อเป็นการช่วยจำ

(7) Memorize-M ครูเน้นให้นักเรียนทบทวนความจำจากแผนภาพโครงเรื่องหรือแผนผังความคิด

(8) Assess-A การประเมินผล ครูและนักเรียนช่วยกันอภิปรายเรื่องราวที่อ่านเพื่อเป็นการประเมินว่านักเรียนอ่านได้ตรงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ตอนต้นหรือไม่สามารถเก็บข้อมูลสำคัญเพื่อสรุปความได้หรือไม่

เบทตี้ (Betty, 1983, p. 106-107) กล่าวถึง การสอนอ่านโดยใช้เทคนิคพาโนรามาว่ามีข้อสำคัญคือ ครูสามารถจะแบ่งให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีโอกาสได้ฝึกฝนทุกคนก่อนที่นักเรียนจะอ่านด้วยตนเองตามลำพัง ครูจะเป็นผู้ฝึกขั้นตอนต่างๆ ให้และจะเป็นผู้แนะนำรายละเอียดทุกขั้นตอนตลอดคาบเรียน จากนั้นนักเรียนจะฝึกอ่านด้วยตนเอง จากการศึกษาหลักการอ่านจับใจความ

สรุปได้ว่า หลักการอ่านจับใจความนั้น เริ่มต้นจากการอ่านเรื่องอย่างคร่าวๆ เก็บข้อความสำคัญให้ครบถ้วนผู้อ่านจะต้องรู้ว่าใจความสำคัญของเรื่องทีอ่านอยู่ตรงไหน การฝึกอ่านจับใจความสำคัญให้ได้ครบถ้วนนั้นควรฝึกการตั้งคำถามแล้วหาคำตอบ และนำแนวคิดนั้น ๆ มาเรียบเรียงใหม่ให้สละสลวย รัดกุมด้วยด้วยสำนวนของตนเอง

2.2.6 วิธีเรียนอ่านของเด็ก

บันลือ พฤกษ์วันอ้างถึงแฟรงค์ แมรี และลอว์เรนซ์ (Frank Mary and Lawrence ; ใน 3557 : 14) ที่ได้ทำการค้นคว้าและพบว่า เด็กเรียนอ่านได้ 3 ทางด้วยกัน คือ

1. เด็กเรียนอ่านทางตา เด็กใช้สายตาอ่านภาพที่สัมพันธ์กับคำ หรืออ่านบัตรคำประกอบภาพ พอรู้จักชื่อภาพนั้นเขาก็อ่านคำได้ ซึ่งถือว่าเป็นวิธีอ่านที่ง่ายที่สุด ประโยคประกอบภาพก็อ่านกิริยาของภาพ แล้วพูดชื่อเป็นประโยคตามที่เห็นภาพนั้นๆ อ่านภาพบอกเรื่องแล้วฝึกอ่านคำ ภาพเป็นหัวใจสำคัญที่ช่วยในการอ่าน แบบเรียนก็ดี หนังสือสำหรับเด็กก็ดี น่าจะใช้ประโยคจากภาพ นำมาช่วยในการอ่านให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อจะส่งเสริมให้เด็กประสบความสำเร็จจากการอ่านแต่ต้น เด็กจะได้มีกำลังใจในการอ่านให้มากขึ้น เมื่อเด็กมีกำลังใจและสนใจในการอ่านย่อมนำไปฝึกอ่านหนังสือได้ดี

2. นักเรียนอ่านทางหู ใช้หูวิเคราะห์เสียงและผสมเสียงอ่านเป็นคำๆ การอ่านลักษณะนี้เด็กจะได้เสียงพาไป (Sound blending) มาช่วยในการอ่าน และการอ่านแบบนี้บางทีเด็กก็เกือบไม่ได้ใช้สายตาช่วยในการอ่าน เลย (ถ้าอ่านเป็นกลุ่ม) ถ้าสังเกตเด็กอ่านบทแจกลูก แม่ ก.กา หรืออ่านคำที่มีตัวสะกดด้วยเด็กก็สามารถใช้เสียงพาไป เช่น จอ.. อา..จา จา..นอ.. จาน พอหัวข้อออกเสียงตัว จอ เด็กสามารถไล่สะกดคำได้ทันที เพราะได้แนวจากโครงสร้างของคำที่อ่านมาแล้วช่วยการอ่านคือ การไล่สะกดคำโดยให้เสียงพาไป การอ่านด้วยหูของเด็กจึงมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติที่มาของภาษา (ตัวอักษร) ที่ใช้เสียงของภาพในการสื่อสารแล้วยังมีส่วนสัมพันธ์กับวิธีสอนแบบสะกดตัวผสมคำอีกด้วย

3. เด็กอ่านโดยการจำรูปคำโครงสร้างและรูปคำของตัวอักษรของความหมายเด่น และได้อ่านซ้ำบ่อยครั้งก็จะจำได้ดี เพราะนี่ภาพออกได้เด่นชัด ความหมายของภาพที่เด็กแปลจากคำอ่านจะมีความสัมพันธ์กับคำที่จำได้ การจำรูปคำจึงเป็นการอ่านทางสมอง โดยสมองจะระลึกภาพได้จากความเข้าใจความหมายของคำนั้นๆ เช่น อ่านคำว่ายักษ์ แล้วระลึกถึงรูปยักษ์ได้ดี เพราะเคยเห็นภาพยักษ์จากโทรทัศน์หรือหน้าประตู โบสถ์วิหาร หรือโขง คำว่ายักษ์ สัตว์ และสัตว์ ย่อมจำคำแรกได้ดีกว่าเพราะความหมายเด่นกว่าคำอ่าน

สรุปได้ว่า เด็กสามารถเรียนอ่านทางตาได้โดยผ่านรูปภาพสัมพันธ์กับตัวอักษร ทางหูในการวิเคราะห์เสียงที่ได้ยิน และจำรูปคำจากโครงสร้างและนึกถึงภาพที่สัมพันธ์กับคำสามารถจดจำคำที่อ่านได้

2.2.7 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

ทฤษฎีการอ่านมีนักศึกษานำเสนอไว้หลายแนวคิดเพื่อนำมาเป็นพื้นฐานกำหนดแนวทางในการสร้างรูปแบบและวิธีการสอนให้เหมาะสม สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2556: 56-58) ได้นำเสนอทฤษฎีการอ่านของนักศึกษาไว้ดังนี้

1. **ทฤษฎีของทราบาซโซ** (Trabasso) ได้กล่าวว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กัน 2 ประการ คือ ผู้อ่านรับสารต่อนั้นจะทำการเปรียบเทียบ โดยอาศัยประสบการณ์เดิม ทฤษฎีนี้ได้เน้นว่าระดับการอ่านของผู้อ่านจะไม่คงที่ในขณะที่อ่านข้อความผู้อ่านจะ

ควบคุมเพียงโครงสร้างผิวเผิน จนกว่าสารที่รับรู้จะได้รับการเปรียบเทียบ ดังนั้นลำดับขั้นตอนของการอ่านตามพื้นฐานทฤษฎีนี้แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ก. การรับสาร โดยใช้สายตารับรู้

ข. การใช้ประสบการณ์เดิม ความจริง และภาพ ทำการเปรียบเทียบกับสารที่ได้รับว่าแตกต่างไปจากประสบการณ์หรือไม่ ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่รู้จัก ผู้อ่านจะอ่านทบทวน 2-3 ครั้ง จนกว่าจะตัดสินใจอะไรคือคำตอบที่แท้จริง

ค. คำตอบที่ได้จากการเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิม หรือโดยอาศัยความรู้จากแหล่งอื่นมาช่วยตัดสินใจนั้น ถือว่าเป็นความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน

2. ทฤษฎีของเชสและคลาร์ก (Chase and Clark) เป็นทฤษฎีที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของใจความที่อ่านกับประสบการณ์เดิม โดยมีขั้นตอนของการอ่านดังนี้

ก. ผู้อ่านรับสารแล้วทำการเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของจริงและสภาพ ถ้าไม่ตรงกับข้อมูลดังกล่าวหรือยังไม่มีความแน่ใจ ก็จะใช้การอ่านซ้ำข้อความนั้น

ข. สารที่ให้ความรู้สึกในทางลบจะใช้เวลาในการรับรู้ไว้นานกว่า และนาน หมายความว่าเมื่อรับรู้แล้วจะเก็บไว้นานกว่าสารที่ให้ความรู้ทางบวก ซึ่งระยะเวลาในการเก็บจะกว่า หรืออาจลืมได้เร็วกว่าสารที่ให้ความรู้สึกทางลบ

ค. ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ และความหมายของคำจะได้รับการบันทึกไว้ในสมอง

3. ทฤษฎีรูเมลฮาร์ท (Rumelhart) ได้กล่าวถึงการอ่านว่าเป็นกระบวนการที่ทำงานคล้ายกับเครื่องคอมพิวเตอร์ มีความซับซ้อน แต่ละขั้นตอนจะมีความสัมพันธ์กัน ถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่งก็ จะทำให้การอ่านไม่สมบูรณ์ผู้อ่านจะเริ่มต้นด้วยการอ่านสาร โดยพิจารณารูปร่างของคำที่รู้จักเพื่อเข้าใจความหมาย ต่อจากนั้นจึงทำการเปรียบเทียบความหมายของคำกับความรู้อื่นที่มีอยู่เพื่อเป็นการพิสูจน์หาข้อเท็จจริง โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของคำ ความหมายการสะกดคำและชนิดของคำ องค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านแปลความของสารได้หลักสำคัญของทฤษฎีนี้มีอยู่ 4 ประการ คือ

ก. การที่ผู้อ่านจะรับรู้คำนั้นเป็นคำชนิดใด ต้องสังเกตหน้าที่ของคำที่อยู่ใกล้เคียงในประโยคเดียวกัน หรือในข้อความใกล้เคียงกันว่าคำนั้นทำหน้าที่อย่างไร

ข. การที่ผู้อ่านจะรับรู้ความหมายของคำ ขึ้นอยู่กับเข้าใจความหมายของคำใกล้เคียง อาจเป็นคำที่มาก่อนหรือมาหลังก็ได้ จะเป็นแนวทางชี้แนะให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำใหม่ได้รวดเร็วขึ้น

ค. การที่ผู้อ่านจะรับรู้หน้าที่ของคำนั้น ขึ้นอยู่กับความเข้าใจของผู้อ่านเกี่ยวกับหน้าที่ของคำอื่นที่มาก่อนหรือมาหลังคำใหม่ จะเป็นแนวทางช่วยชี้แนะหน้าที่ของคำใหม่ให้ผู้อ่านเข้าใจ

ง. การที่ผู้อ่านจะแปลความหมายของคำขึ้นอยู่กับการชี้แนะของคำบางคำ

4. ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ธอร์นไดค์ (Edward L Thorndike) เป็นนักจิตวิทยาและนักการศึกษาชาวอเมริกัน เป็นเจ้าของทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้น ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (S) กับการตอบสนอง (R) เขาเชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นได้ต้องสร้างสิ่งเชื่อมโยงหรือ พันธะเชื่อมโยง (Bond) ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง จึงเรียกทฤษฎีนี้ว่า ทฤษฎีพันธะระหว่างสิ่งเร้ากับการ

ตอบสนอง (Connectionism Theory) หรือ ทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงโดยเชื่อว่า การเรียนรู้เบื้องต้นของสิ่งมีชีวิต ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ หรือสัตว์จะใช้วิธีการเรียนรู้แบบลองผิดลองถูกและจากการทดลอง ได้สรุปกฎการเรียนรู้สำคัญ 3 กฎดังนี้ 1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) สภาพความพร้อมหรือวุฒิภาวะของผู้เรียนทั้งทางร่างกาย อวัยวะต่างๆ ในการเรียนรู้และจิตใจ รวมทั้งพื้นฐานและประสบการณ์เดิมถ้าผู้เรียนมีความพร้อมตามองค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว 2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) หมายถึงการที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ย่อมจะทำให้เกิดความถูกต้องสมบูรณ์และ 3. กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลไม่พึงพอใจ จะไม่อยากจะเรียน ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้จากทฤษฎีนี้เป็นการสร้างความพร้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน เมื่อได้เรียนเรื่องใดแล้วผู้เรียนจะเกิดทักษะในเรื่องนั้น ต้องให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ โดยการฝึกปฏิบัติจริงเมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้ว ควรให้ผู้เรียนฝึกการปฏิบัติจริง จะทำให้ผู้เรียนได้รับผลที่น่าพึงพอใจ จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

5. ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ เป็นการสอนอ่านโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนว่า เขาต้องการอะไร อ่านไปทำไม เมื่อผู้เรียนสนใจและต้องการที่จะอ่านได้ ผลสำเร็จต้องเกิดกับผู้เรียนแน่นอน เพราะทฤษฎีนี้มีหลักความต้องการของมนุษย์โดยมาสโลว์(Maslow)มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจโดยเชื่อว่า มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการที่จะแสดงหาสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ความต้องการของบุคคลนั้นมีหลายอย่าง ตั้งแต่ความต้องการขั้นต่ำจนถึงความต้องการขั้นสูง โดยมนุษย์จะต้องมีการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานก่อนจึงจะสามารถตอบสนองความต้องการขั้นสูงอื่น ๆ ต่อไปได้ เพราะความต้องการเป็นตัวกระตุ้นและผลักดันให้คนทำพฤติกรรมและได้ตั้งทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นและให้ความสนใจโดยเฉพาะความต้องการการรู้จักตน (Self-Actualization Needs) และยิ่งเชื่ออีกว่า มนุษย์ต้องการทำงานให้โลกพัฒนาขึ้นทั้งเพื่อมนุษยชาติและเพื่อตนเอง เช่น ในขั้นที่ 4 ของทฤษฎีมาสโลว์ว่า ความต้องการความนิยมนับถือในตน หรือ ได้รับการยอมรับ การยกย่อง (Esteem Needs) เป็นความต้องการยอมรับและเห็นคุณค่าทั้งจากผู้อื่นและจากตนเอง คนที่มองเห็นคุณค่าของตนเองและยอมรับคุณค่าของคนอื่นด้วยจะเป็นผู้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น โดยเฉพาะเรื่องบุคลิกภาพคนทุกคนต้องการได้รับการยกย่องและมีความภูมิใจในตนเอง เป็นต้น

6. ทฤษฎีแนวพุทธศาสตร์หมายถึง การพัฒนาการอ่านโดยใช้หลักการสอนด้วยหลักธรรมหรือวิธีสอนแบบพระพุทธเจ้าโดยเฉพาะหลักแห่งไตรสิกขา 3 ประการและหลักแห่งโยนิโสมนสิการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ไตรสิกขา หมายถึง หลักธรรมที่ใช้ในการฝึกอบรม ใช้ในการพัฒนาการอ่าน กล่าวคือ นักศึกษาจะมีการพัฒนาการอ่านได้นั้น จักต้องยึดหลักไตรสิกขา 3 ประการนี้ไว้อย่างเหนียวแน่นคือ หลักศีลสิกขา หมายถึง ความตั้งใจไว้โดยชอบ ซึ่งกายกรรมและวจีกรรมว่า จักตั้งใจเรียน จนเกิดหลักที่ 2 คือ หลักจิตตสิกขา หมายถึง การตั้งมั่นแห่งจิต การมีจิตกำหนดแน่วแน้อยู่ในหลักการอ่าน วิธีการอ่าน และจะเกิดหลักที่ 3 คือ หลักปัญญาสิกขา หมายถึง ความรู้ขั้นตอนการอ่านได้ถูกต้องตามหลัก

อักษรวิธี ความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านหรือแยกแยะประเด็นที่อ่านด้วยเหตุผล (พระครูมณูธรรมทัต, 2562, หน้า 5)

ศุภกาญจน์ วิชาชาติ (2558) การประยุกต์ใช้หลักโยนิโสมนสิการในการแก้ปัญหา การเรียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ศาสนศาสตร์ดุฎฐิบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

หลักโยนิโสมนสิการ คือการสอนที่ใช้วิธีคิดอย่างแยกแยะ 10 ประการ ได้แก่ 1. วิธีคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัย 2. วิธีคิดแบบแยกแยะส่วนประกอบ 3. วิธีคิดแบบสามัญลักษณ์ 4. วิธีคิดแบบอริยสัจ/คิดแบบแก้ปัญหา 5. วิธีคิดแบบบรรลธรรมสัมพันธ์ 6. วิธีคิดแบบเห็นคุณโทษและทางออก 7. วิธีคิดแบบรู้คุณค่าแท้ – คุณค่าเทียม 8. วิธีคิดแบบไร้คุณธรรม 9. วิธีคิดแบบอยู่กับปัจจุบันและ 10. วิธีคิดแบบวิภาษวาทส่วนการประยุกต์หลักโยนิโสมนสิการในการแก้ไขปัญหาการเรียนนั้นจะต้องใช้วิธีคิดที่สอดคล้องกับตัว ปัญหาจึงจะเกิดประสิทธิผลโดยเฉพาะประการที่ 1-3

สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2539 : 7) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการสอนอ่านไว้ว่าทฤษฎีการสอนอ่านยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา โดยเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ แนวทฤษฎีการสอนอ่านให้คำจำกัดความของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด (Saith1973 ; Goodman 1973) วิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่จะใช้ในการเรียนรู้การอ่านที่ถูกต้องและเป็นไปตามธรรมชาติ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยามีได้มองการอ่านเพียงการแสวงหาความหมายเพื่อเข้าใจสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรเพียงอย่างเดียว แต่คำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยาในการรับรู้การอ่าน การถ้อยทอดความคิดรวบยอด ทั้งองค์ประกอบอื่นๆ ที่จะช่วยให้การสมบูรณ์ เช่น ความสนใจประสบการณ์เดิม และการระลึกถึงสิ่งที่อ่านได้ เป็นต้น

สรุปได้ว่าทฤษฎีการสอนอ่านมีหลายทฤษฎี ซึ่งล้วนแต่สัมพันธ์กับการรับรู้ การใช้สายตา การจดจำรูปร่าง ความหมายของคำ ซึ่งการทำงานของกระบวนการอ่านคล้ายกับการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งแยกให้เห็นว่ามีกระบวนการทำงานที่เป็นขั้นตอนที่สัมพันธ์กันและเกี่ยวข้องกับการใช้ประสบการณ์เดิมผสมผสานกับความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางหรือผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วยหัวข้อ ดังนี้

- 2.3.1 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 2.3.2 เป้าหมายของการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 2.3.3 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 2.3.4 เทคนิควิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้มีผู้อธิบายความหมายไว้ดังนี้

ขนาธิป พรกุล (2554: 50) ได้อธิบายว่า การเรียนรู้ที่เกิดจากการคิด การค้นคว้า การทดลอง และการสรุปเป็นความรู้โดยตัวผู้เรียนเอง ผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทหน้าที่จากการถ่ายทอดความรู้มาเป็นผู้วางแผน จัดการ ชี้แนะ และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจึงหมายถึงการจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือนักเรียนมีส่วนร่วมในวิธีเรียนวิธีสอน

ทศนา แคมมณี (2544: 121) ได้อธิบายว่า การจัดสภาพการณ์ของการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ทั้งทางด้านกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมในกิจกรรมหรือกระบวนการเรียนรู้โดยมีบทบาทมากกว่าผู้สอน

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ (2558: 7) ได้อธิบายว่าแนวการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ โดยใช้กระบวนการทางปัญญา (กระบวนการคิด) กระบวนการทางสังคม (กระบวนการกลุ่ม) และให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคือ การจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และการจัดสภาพการณ์ของการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมทั้งทางด้านกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ในกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ โดยใช้กระบวนการทางปัญญา กระบวนการทางสังคม ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้

2.3.2 เป้าหมายของการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มีเป้าหมายในการจัดการศึกษาตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 1) ได้สรุปไว้ในหมวด 4 มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

2.3.2.1 หลักการยึดหลักที่ว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ดังนั้น จึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

- 1) จุดเน้นของเนื้อหาสาระการเรียนรู้จะต้องเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ประกอบด้วย ความรู้ คุณธรรมและกระบวนการเรียนรู้ โดยบูรณาการ (ผสมผสานอย่างเหมาะสม) ในเรื่องต่อไปนี้
- 2) เรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว ชุมชน ชาติและสังคมโลก
- 3) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 4) ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬาและภูมิปัญญา
- 5) คณิตศาสตร์ ภาษา เน้นการใช้ภาษาและนิยรักการอ่าน
- 6) การประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต

2.3.2.2 กระบวนการเรียนรู้ หรือจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมทางการศึกษาทุกวิชา ทุกกิจกรรมจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1) จัดกิจกรรมและเนื้อหาของการเรียนให้สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียนซึ่งแตกต่างกัน ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ บางเรื่องอาจจัดให้เรียนเป็นรายบุคคล บางเรื่องจัดเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ตามความถนัดและความสนใจ

2) ฝึกกระบวนการคิด การจัดการ การแก้ปัญหา อาจทำได้ด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่น การถามตอบ การวิเคราะห์แยกแยะ การจัดกลุ่ม การสังเคราะห์ การสรุปประเด็น การวางแผน การลงมือปฏิบัติ การทดลอง การสังเกต การบันทึกผล การรายงานผล เป็นต้น

3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ฝึกปฏิบัติให้คิดเป็นและทำได้ด้วยตัวเอง อาจจะเป็นรายงานกลุ่มหรือรายบุคคลตามความเหมาะสม แต่ต้องให้ทุกคนได้ตัดสินใจและปฏิบัติจริง

4) ผสมผสานความรู้ด้านต่างๆ อย่างสมดุลและได้สัดส่วน ปลุกฝังค่านิยมคุณธรรม และสร้างนิสัยดีงามควบคู่กันไปกับการเรียนรู้วิชาต่างๆ ทุกวิชา

5) จัดบรรยากาศและการเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์และสิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนและผู้สอนเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมกัน กล่าวโดยสรุปก็คือทั้งผู้เรียนและผู้สอนต่างก็ได้รับความรู้เพิ่ม

6) การจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีการร่วมมือและประสานสัมพันธ์กับบิดามารดา ผู้ปกครองและชุมชนเพื่อร่วมพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

ลิปพนท์ เกตุทัต (2542 : 15) กล่าวถึงการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา ไว้ว่า มีเป้าหมายที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข สามารถ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาได้ดี หมายถึง การมีวินัยและการมีค่านิยมประชาธิปไตย

การมีวินัย หมายถึง การมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- 1) วินัย ประกอบด้วยสนใจใฝ่รู้ มีสติควบคุมตนเอง รับผิดชอบ มีเหตุผล ซื่อสัตย์ ขยัน
- 2) ค่านิยมประชาธิปไตย ประกอบด้วย เห็นคุณค่าตนเองและผู้อื่น ทำหน้าที่ของตนเองอย่างสมบูรณ์ ยอมรับความคิดเห็นผู้อื่น เคารพกติกาสังคม ทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นได้เป็นคนมีเหตุผล และเสียสละ

ความเก่ง หมายถึง การมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- 1) มีความสามารถในการใช้ภาษา ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน
- 2) มีตรรกะคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ที่ช่วยให้เกิดการสังเกต ประมวล จัดกลุ่ม เชื่อมโยง ตั้งสมมติฐาน และทดลอง

3) มีทักษะทางดนตรี และจังหวะการเคลื่อนไหว

4) สื่อสารสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้

5) มีความลึกซึ้งภายในจิตใจ และเอื้ออาทรต่อสิ่งแวดล้อม

ความสุข หมายถึง คุณสมบัติต่อไปนี้

1) มีความรัก และการแบ่งปัน

2) เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความจริง ความงาม และความเป็นธรรม

3) ประพฤติชอบ มีความสุข สันติ และไม่เบียดเบียน

4) บริโภคสิ่งต่างๆ ด้วยปัญญา ไม่ตกอยู่ใต้อิทธิพลของกระแส

สรุปได้ว่า การจัดการศึกษามีเป้าหมายที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คือ มี วินัย มีสติ ควบคุมตนเอง รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ขยัน และมีค่านิยมประชาธิปไตย เห็นคุณค่าของตนและผู้อื่นทำหน้าที่ของตนเองอย่างสมบูรณ์ ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพกติกาสังคมทำงานร่วมกับผู้อื่นมีเหตุผลและเสียสละ คนเก่ง คือ มีความสามารถในการใช้ภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มีตรรกะคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ที่ช่วยให้เกิดการตรรกะคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ที่ช่วยให้เกิดการสังเกต ประมวล จัดกลุ่ม เชื่อมโยง ตั้งสมมติฐาน และทดลอง มีทักษะทางดนตรี และจังหวะการเคลื่อนไหว มีการสื่อสารสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีความลึกซึ้งภายในจิตใจ และเอื้ออาทรต่อสิ่งแวดล้อม และมีความสุข คือ มีความรัก และการแบ่งปัน ประพฤติชอบ มีความสุข สันติ และไม่เบียดเบียนรู้จักบริโภคสิ่งต่างๆ ด้วยปัญญา ไม่ตกอยู่ใต้อิทธิพลของกระแส สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาได้

2.3.3 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ขนาธิป พรกุล (2554 : 52-55) กล่าวว่า เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้สอนควรศึกษาความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

2.3.3.1 การเรียนรู้

การเรียนรู้หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องหรือ การเปลี่ยนแปลงความสามารถในการแสดงพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง หรือการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งซึ่งเป็นที่มาจากการฝึกปฏิบัติหรือได้รับประสบการณ์ ความหมายของการเรียนรู้มีประเด็นที่ควรพิจารณาอยู่ 3 ประเด็นได้แก่

1) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการแสดงพฤติกรรม แสดงว่าการเรียนรู้จะใช้กับบุคคลที่สามารถทำอะไรที่แตกต่างจากที่เคยทำมาก่อนการเรียนรู้เป็นพัฒนาการของการกระทำ การเรียนรู้จึงเป็นอนุมาน (Inferential) เพราะไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรงแต่ต้องสังเกตจากผลผลิต (Products) ของการเรียนรู้

2) การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมหรือความสามารถอย่างต่อเนื่อง กรณีนี้ไม่รวมถึงการเปลี่ยนแปลงแบบชั่วคราวของพฤติกรรม อันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ เช่นความอ่อนเพลีย ฤทธิ์ของยา หรือแอลกอฮอล์ เพราะเมื่อปัจจัยเหล่านี้ถูกขจัดออกไป พฤติกรรมก็จะกลับคืนสู่สภาพเดิม ความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมควรจะคงอยู่นานพอที่จะสามารถจัดหมวดหมู่ของสิ่งที่เรียนรู้ได้

3) การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหรือได้รับประสบการณ์ในรูปแบบต่างๆ เช่น การสังเกต กรณีนี้ไม่รวมถึงการเรียนรู้ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงตามวุฒิภาวะ เช่น การคลาน การยืน เป็นต้น

2.3.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้

การเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทธินิยม (Cognitive theories) จะมองภาพการเรียนรู้ต่างจากทฤษฎีการเรียนรู้อื่น ผู้สอนควนทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ ดังนี้

1) การเกิดการเรียนรู้การเรียนรู้เป็นเรื่องของการได้รับความรู้และโครงสร้างทางสติปัญญา การจัดการกับข้อมูลและความเชื่อการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในสมอง อันเป็นผลมาจากการพูดและกระทำของบุคคลนั้น หัวใจสำคัญของทฤษฎีนี้คือ กระบวนการภายในสมองที่กระทำกับข้อมูล เช่น การรับ การจัดการ การแปลความ การบรรยาย การบันทึกและการดึงออกมาจากความ

ทรงจำและการลืม การสอนให้มีความสำคัญต่อการทำให้รู้ความหมาย และทำให้ผู้เรียนรับรู้ความรู้จากสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้สภาพแวดล้อมหรือบรรยากาศมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ จึงทำให้ต้องจัดบรรยากาศให้เอื้อหรืออำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ การอธิบายหรือการสาธิตของผู้สอนจัดเป็นสภาพแวดล้อมด้านตัวป้อนให้กับผู้เรียน นอกจากนี้ความคิด ความเชื่อ เจตคติ และค่านิยมของผู้เรียนมีบทบาทต่อการเรียนรู้

3) ความจำกับการเรียนรู้ หมายถึงข้อมูลจะถูกดึงออกจากความจำเมื่อมีคำชี้แนะมากระตุ้นโครงสร้างความจำ และการลืม หรือการไม่สามารถดึงข้อมูลออกมาจากความจำ เป็นเพราะการสูญเสียความทรงจำ หรือคำชี้แนะมีไม่เพียงพอจะดึงข้อมูลได้ นอกจากความจำแล้ว วิธีการเรียนรู้ก็มีความสำคัญต่อการบันทึกข้อมูล และดึงข้อมูลออกมาใช้ ในการสอนตามทฤษฎีนี้เน้นการเสนอข้อมูลที่ให้ผู้เรียนสามารถรวบรวมเรียบเรียงเรื่องราวโยงความสัมพันธ์กับสิ่งที่เคยรู้ และจดจำอย่างมีความหมาย

(1) แรงจูงใจกับการเรียนรู้แรงจูงใจในระหว่างการเรียนรู้สำคัญมาก แรงจูงใจช่วยในการชักนำความสนใจและมีอิทธิพลต่อกระบวนการจัดข้อมูล และส่งผลโดยตรงต่อรูปแบบการเรียนรู้ของมนุษย์ นักศึกษาส่วนใหญ่เชื่อว่าแรงจูงใจและการเรียนรู้ไม่สามารถแยกกันได้ และแรงจูงใจมาผลต่อการเรียนรู้ ผู้สอนจำเป็นต้องพิจารณาผลของแรงจูงใจที่มีต่อการฝึกฝนและองค์ประกอบของชั้นเรียนต่าง ๆ และควรแน่ใจว่าผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้

(2) การถ่ายโอนความรู้ การถ่ายโอน หมายถึง การประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่เนื้อหาใหม่ วิธีการใหม่ที่แตกต่างจากตอนเรียนรู้ การถ่ายโอนหมายถึงความรวมถึงสถานการณ์ที่การเรียนรู้เดิมช่วยให้เรียนรู้เรื่องใหม่ได้ดีขึ้น การถ่ายโอนเป็นเรื่องสำคัญมาก การถ่ายโอนตามทฤษฎีพุทธินิยมขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ถูกเก็บไว้ในหน่วยความจำการถ่ายโอนจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนเข้าใจวิธีประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ที่แตกต่างออกไป ซึ่งความสามารถนี้ขึ้นอยู่กับความรู้ในคุณค่าของการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.3.3.3 กระบวนการทางปัญญา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 9) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ว่าเป็นกระบวนการทางปัญญา ซึ่งเป็นเรื่องต้องฝึกในเรื่องต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

- 1) ฝึกสังเกต สังเกตในสิ่งที่เราพบเห็นหรือสิ่งแวดล้อม
- 2) ฝึกบันทึก เมื่อสังเกตอะไรได้แล้ว
- 3) ฝึกการนำเสนอ เมื่อทำงานกลุ่มเรียนรู้อะไร บันทึกอะไร ควรทำไว้และเสนอให้เพื่อนหรือครู
- 4) ฝึกการฟัง ถ้ารู้จักฟังคนอื่นก็จะทำให้เราฉลาดขึ้น รู้จักวิเคราะห์เรื่องที่ฟังซึ่งโบราณเรียกว่า พหูสูต
- 5) ฝึกปฏิจา - วิสังขนา เพื่อมีการนำเสนอและการฟังแล้ว ฝึกปฏิจา - วิสังขนา หรือฝึกการถามและฝึกการตอบ ซึ่งเป็นการฝึกให้เหตุผล วิเคราะห์ สังเคราะห์ ทำให้เกิดความแจ่มแจ้งในเรื่องนั้น ๆ

6) ฝึกตั้งสมมติฐานและตั้งคำถาม เวลาเรียนรู้อะไรไปแล้ว เราต้องสามารถตั้งคำถามได้ว่าสิ่งนี้คืออะไร สิ่งนั้นเกิดจากอะไรหรือเกิดจากที่ใด มีประโยชน์อย่างไรทั้งกับตนเองและส่วนรวม ทำอย่างไรจึงจะสำเร็จ

7) ฝึกการค้นหาคำตอบ เมื่อมีคำถามแล้วควรไปค้นหาคำตอบจากหนังสือ ตำรา อินเทอร์เน็ตหรือไปคุยกับผู้รู้แล้วแต่ธรรมชาติของคำถาม

8) การวิจัย เพื่อหาคำตอบเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ทุกระดับ การวิจัยจะทำให้ค้นพบความรู้ใหม่

9) เชื่อมโยงบูรณาการ ให้เห็นความเป็นทั้งหมดและเห็นตัวเองในการบูรณาการความรู้ที่เรียนมาให้ความเป็นทั้งหมด การเห็นตัวเองนี้จะนำไปสู่อิสรภาพและความสุขเพราะหลุดพ้นจากการบีบคั้นของความไม่รู้ การไตร่ตรองนี้จะโยงกลับไปสู่วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่ว่า เพื่อลดตัวกู – ของกูและเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

10) ฝึกการเขียน การเรียบเรียงการสื่อสารทางวิชาการถึงกระบวนการเรียนรู้และความรู้ใหม่ที่ได้อมา การเรียบเรียงทางวิชาการเป็นการเรียบเรียงความคิดให้ประเด็นขึ้นคือ สามารถแบ่งเป็นขั้นตอนหรือเป็นกระบวนการ ทำให้ค้นคว้าหลักฐานของความรู้ที่นำมาอ้างอิงได้ถี่ถ้วนขึ้น แม่นยำขึ้น การเรียบเรียงทางวิชาการจึงเป็นการพัฒนาปัญญาของตนเองอย่างสำคัญและเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ของผู้อื่นในวงกว้างออกไป

2.3.3.4 การประเมินผลตามสภาพจริง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติมาตรา 26 (2542 : 14) ได้กล่าวถึง การประเมินไว้ว่า ให้สถานศึกษาจัดประเมินผลการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียนความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมกรเรียนการร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ และรูปแบบของการศึกษากล่าวโดยสรุปคือ การประเมินที่นำไปพร้อม ๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียน การประเมินที่เน้นพฤติกรรม การแสดงออกของผู้เรียน ใช้ข้อมูลที่หลากหลายในการประเมินโดยมีการเก็บข้อมูลระหว่างการปฏิบัติในทุกด้าน เน้นคุณภาพของผลงานที่ผู้เรียนสร้างขึ้นให้ความสำคัญต่อการพัฒนาจุดเด่นของผู้เรียน เน้นการประเมินตนเองของผู้เรียน และการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียน ครู ผู้ปกครองจากความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังที่ได้กล่าวมา ผู้สอนควรศึกษาหาความรู้และทำความเข้าใจเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในด้านการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับ การเรียนรู้ แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ กระบวนการทางปัญญาและการประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และประเมินผลตามสภาพจริง ที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระของรายวิชาและผู้เรียน

2.3.4 เทคนิควิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางหรือเป็นสำคัญนั้นมีหลายวิธี ดังแนวคิดของนักวิชาการได้ให้ไว้ ดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2545 : 325 – 378) ได้เสนอแนะเทคนิควิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ ดังนี้

1. วิธีสอนโดยการใช้การทดลอง (Experiment) วิธีสอนโดยการใช้การทดลอง คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยที่ผู้สอนและผู้เรียนกำหนดปัญหาและสมมติฐานในการทดลอง ผู้สอนให้คำแนะนำผู้เรียนและให้ผู้เรียนลงมือทดลองปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สรุปอภิปรายผลการทดลองและสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับจากการทดลอง

2. วิธีการสอนโดยการใช้การนิรนัย (Deduction) วิธีสอนโดยการใช้การนิรนัย คือ การสอนจากหลักการไปสู่ตัวอย่างโดยผู้สอนให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ กฎ หรือสรุปในเรื่องที่เรียน แล้วจึงให้ตัวอย่างการใช้ทฤษฎี หลักการ กฎ หรือข้อสรุปนั้นหลายๆ ตัวอย่าง หรืออาจให้ผู้เรียนนำทฤษฎี หลักการ กฎ หรือข้อสรุปนั้นไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆ ที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในทฤษฎี หลักการ กฎ หรือข้อสรุปนั้น ๆ อย่างลึกซึ้ง

3. วิธีสอนโดยการใช้การอุปนัย (Induction) วิธีสอนโดยการใช้การอุปนัย คือ การสอนที่เรียนสรุปหลักหลักการจัดตัวอย่างต่างๆ ด้วยตนเองโดยผู้สอนนำตัวอย่าง ข้อมูล ความคิด เหตุการณ์ สถานการณ์ ปรากฏการณ์ ที่มีหลักการและแนวคิด ที่ต้องการสอนมาให้แก่ผู้เรียน มาให้ผู้เรียนศึกษาวิเคราะห์ จนสามารถถึงหลักการและแนวคิดที่แฝงอยู่ออกมา เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ต่อไป

4. วิธีสอนโดยการใช้การไปทัศนศึกษา (Field Trip) วิธีสอนโดยการใช้การทัศนศึกษา คือ การสอนที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันวางแผน และเดินทางไปศึกษาเรียนรู้ ณ สถานที่อันเป็นแหล่งความรู้ในเรื่องนั้นโดยมีการศึกษาสิ่งต่างๆ ในสถานที่นั้นตามกระบวนการหรือวิธีการที่ได้วางแผนไว้และมีการอภิปรายสรุปการเรียนรู้จากข้อมูลที่ได้ศึกษามา

5. วิธีสอนโดยการใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย (Small Group Discussion) วิธีสอนโดยการใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย คือ การสอนที่ผู้สอนจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 4-8 คน และให้ผู้เรียนในกลุ่มพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูล ความเห็น และประสบการณ์ในประเด็นที่กำหนด และสรุปผลการอภิปรายออกมาเป็นข้อสรุปของกลุ่ม

6. วิธีสอนโดยการใช้การแสดงละคร (Dramatization) วิธีสอนโดยการใช้การแสดงละคร คือ ผู้สอนให้ผู้เรียนแสดงละคร ซึ่งเป็นเรื่องราวที่ต้องการให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ตามเนื้อหาและบทละคร ที่ได้กำหนดไว้ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องทำให้เรื่องราวนั้นมีชีวิตขึ้นมา และสามารถทำให้ทั้งผู้แสดงและผู้ชมเกิดความเข้าใจและจดจำเรื่องราวนั้นได้นาน

7. วิธีสอนโดยการใช้การสอนแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) วิธีสอนโดยการใช้การสอนแสดงบทบาทสมมติ คือ การสอนที่ให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความจริง และแสดงออกมาตามความรู้สึกนึกคิดของตนและนำเอาการแสดงออกของผู้แสดง ทั้งด้านความรู้ ความคิดความรู้สึกและพฤติกรรมที่สังเกตพบมาเป็นข้อมูลในการอภิปราย และสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับ

8. วิธีสอนโดยการใช้กรณีตัวอย่าง (Case) วิธีสอนโดยการใช้กรณีตัวอย่าง คือ การสอนที่ให้ผู้เรียนศึกษาเรื่องที่สมมติขึ้นจากความเป็นจริงและตอบประเด็นคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น แล้วนำคำตอบและเหตุผลที่มาของคำตอบนั้นมาใช้เป็นข้อมูลในการอภิปราย วิธีนี้เป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และเรียนรู้ความคิดของผู้อื่น

9. วิธีสอนโดยใช้เกม (Game) วิธีสอนโดยใช้เกมคือการสอนที่ให้ผู้เรียนเล่นเกมตามกติกาและนำเนื้อหาและข้อมูลของเกม พฤติกรรมการเล่น วิธีเล่น และผลการเล่นเกมของนักเรียนมาใช้ในการอภิปรายเพื่อสรุปการเรียนรู้

10. วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) คือการสอนที่ให้ผู้เรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล และกติกาการเล่น ที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริง ในการตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ซึ่งตัดสินใจจะส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

11. วิธีสอนโดยใช้ศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center) คือการสอนที่ให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง จากศูนย์การเรียนรู้กลุ่มความรู้ ซึ่งผู้สอนได้จัดเตรียมเนื้อหาสาระกิจกรรมที่ใช้สื่อการสอนหลายๆ อย่างประสมกัน แต่ละศูนย์จะมีเนื้อหาสาระเบ็ดเสร็จในตัวเอง ผู้เรียนจะหมุนเวียนกันเข้าศูนย์ต่างๆ จนครบทุกศูนย์

12. วิธีสอนโดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรม (Programmed Instruction) วิธีสอนโดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรม คือการสอนที่ให้ผู้เรียนศึกษาจากบทเรียนสำเร็จรูปด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้มากขึ้นตามความสามารถ และสามารถตรวจสอบผลการเรียนรู้ได้ด้วย **สรุปได้ว่าวิธีการสอน** ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีหลายวิธี ผู้สอนจึงควรศึกษาให้เข้าใจถึงวิธีสอนแต่ละวิธี เพื่อช่วยให้สามารถใช้วิธีสอนแต่ละวิธีได้อย่างเหมาะสมกับบทเรียนและจุดมุ่งหมาย การใช้วิธีสอนที่หลากหลาย นอกจากจะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนแล้ว ยังจะช่วยทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจและจูงใจผู้เรียนให้สนใจเรียนรู้ เพิ่มขึ้นอีกด้วย

2.4 สภาพพื้นที่ใช้ในการวิจัย

2.4.1 ประวัติมหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย

ปีพุทธศักราช 2436 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้ตั้งวิทยาลัยขึ้นในบริเวณ วัดบวรนิเวศวิหาร พระราชทานนามว่า “มหา มกุฏราชวิทยาลัย” เพื่อเป็นที่ศึกษาเล่าเรียนของพระภิกษุสามเณร ทรงอุทิศพระราชทรัพย์บำรุงประจำปีและก่อสร้าง สถานศึกษาของวิทยาลัยแห่งนี้

ครั้งเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2436 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จมาเปิดมหามกุฏราชวิทยาลัย พระองค์ทรงอุปถัมภ์ด้วยการพระราชทาน พระราชทรัพย์บำรุงประจำปี อาศัยพระราชประสงค์ดังกล่าว นั้น สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรสจึงทรงตั้งพระวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการของ มหามกุฏราชวิทยาลัยขึ้น 3 ประการ ดังนี้

1. เพื่อเป็นสถานศึกษาของพระภิกษุสามเณร
2. เพื่อเป็นสถานศึกษาวิทยาการอันเป็นของชาติภูมิและของต่างประเทศ
3. เพื่อเป็นสถานที่เผยแผ่พระพุทธศาสนา

เมื่อกิจการของมหามกุฏราชวิทยาลัยได้ดำเนินการแล้วปรากฏว่าพระวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ประการนั้นได้รับผลเป็นที่น่าพอใจตลอดมาเพื่อที่จะให้พระวัตถุประสงค์เหล่านั้นได้ผลดียิ่งขึ้นครั้นเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2488 สมเด็จพระสังฆราชเจ้ากรมหลวงวชิรญาณวงศ์ในฐานะนายกกรรมการ

มหาวิทยาลัยพร้อมด้วย พระเถรานุเถระ ได้ทรงประกาศตั้งสถาบันการศึกษาชั้นสูง ในรูปมหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาขึ้น โดยใช้ชื่อว่า “สภาการศึกษามหาวิทยาลัย” มีจุดมุ่งหมายคือ

1. เพื่อให้เป็นสถานศึกษาพระปริยัติธรรม
2. เพื่อให้เป็นสถานศึกษาวิชาทั้งของชาติ และของต่างชาติ
3. เพื่อให้เป็นสถานเผยแผ่พระพุทธศาสนาทั้งในและนอกประเทศ
4. เพื่อให้ภิกษุสามเณร มีความรู้และความสามารถในการบำเพ็ญประโยชน์แก่ประชาชนได้ดียิ่งขึ้น
5. เพื่อให้ภิกษุสามเณรมีความรู้ความสามารถในการค้นคว้าโต้ตอบหรืออภิปรายธรรมได้อย่างกว้างขวางแก่ชาวไทยและชาวต่างประเทศ
6. เพื่อให้ภิกษุสามเณรได้เป็นกำลังสำคัญในการจรรโลงพระพุทธศาสนาและเป็นศาสนทายาทที่เหมาะสมแก่กาลสมัย
7. เพื่อความเจริญก้าวหน้าและคงอยู่ตลอดกาลนาน ของพระพุทธศาสนา

ปีพุทธศักราช 2489 สมเด็จพระสังฆราชเจ้ากรมหลวงวชิรญาณวงศ์ทรงประกาศใช้ระเบียบและหลักสูตรปริญญาศาสตรบัณฑิตไว้ 4 ปี และได้เปิดเรียนระดับอุดมศึกษาเป็นรุ่นแรก ตั้งแต่นั้นมาสภาการศึกษาก็ได้ผลิตบัณฑิตจนถึงปัจจุบันเป็นรุ่นที่ 69 สถานภาพของสภาการศึกษามหาวิทยาลัยยังคงผลิตบัณฑิตที่ไม่มี การรับรองวิทยฐานะ จนกระทั่งปีพุทธศักราช 2527 สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้ตราพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จการศึกษาเป็น “ปริญญาศาสตรบัณฑิต” วันที่ 1 ตุลาคม 2540 จึงได้มีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 114 ตอนที่ 51ก โดยมีเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติความว่า “เนื่องจากในปัจจุบันสภาการศึกษามหาวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นสถาบันการศึกษา วิชาการพระพุทธศาสนา สำหรับพระภิกษุสามเณร มีขอบเขตในการให้การศึกษาอย่างจำกัด และยังไม่มียุทธศาสตร์การบริหารงาน ที่ชัดเจนและเหมาะสม ทำให้ไม่สอดคล้องกับการพัฒนา และส่งเสริมการศึกษาและผลิตบุคลากร ทางศาสนาของประเทศสมควรขยายขอบเขตการให้การศึกษาของสถาบันการศึกษาดังกล่าวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และจัดการบริหารงานให้ชัดเจนและเหมาะสมโดยจัดตั้งสถาบันการศึกษาดังกล่าวขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย” การดำเนินการเพื่อตราพระราชบัญญัติเพื่อรับรองสถานภาพความเป็นนิติบุคคลของมหาวิทยาลัยนั้น ได้ริเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ.2500 ในสมัยรัฐบาลของจอมพล ป.พิบูลสงคราม โดยรัฐบาลได้ร่างพระราชบัญญัติขึ้นเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร แต่เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเสียก่อน

ปี พ.ศ. 2515 สมัยคณะปฏิวัติจอมพลถนอม กิตติขจรคณะอนุกรรมการฝ่ายอำนวยการศึกษาและสาธารณสุขของคณะปฏิวัติ ได้ร่างประกาศคณะปฏิวัติขึ้น มีสาระสำคัญเพื่อรับรองฐานะและปริญญาของมหาวิทยาลัยสงฆ์ทั้งสองแห่ง แต่คณะปฏิวัติได้สิ้นสุดลง เพราะมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญเสียก่อน

วันที่ 17 กันยายน 2516 มหาเถรสมาคมได้มีมติเพื่อให้สภานิติบัญญัติออกพระราชบัญญัติมีใจความว่า “หากรัฐบาลจะรับรองมหาวิทยาลัยสงฆ์ทั้งสองแห่ง ก็เป็นการสมควร” คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการ แต่เกิดกรณี 14 ตุลาคม 2516 เสียก่อน เรื่องการรับรองคุณวุฒิจึงต้องหยุดชะงักอีกครั้ง

วันที่ 30 มกราคม 2517 สมัยรัฐบาลนายสัญญา ธรรมศักดิ์ กระทรวงศึกษาธิการได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งเพื่อร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงฆ์คณะกรรมการได้แยกร่างพระราชบัญญัติออกเป็น 2 ฉบับสำหรับมหาวิทยาลัย และมหาจุฬาฯ เมื่อร่างเสร็จได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีลงมติเห็นชอบและส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแต่ถึงระยะเปลี่ยนแปลงรัฐบาลก่อน

วันที่ 22 สิงหาคม 2518 ในสมัยรัฐบาล ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช สภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการ แต่ในระหว่างการศึกษาของคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงฆ์จึงตกไป

วันที่ 27 กันยายน 2527 สมัยรัฐบาลของพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ได้มีการตราพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนาตามหลักสูตร ปริญญาศาสนศาสตรบัณฑิตปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิต และเปรียญธรรม 9 ประโยคให้สูงเท่ากับปริญญาตรีของฝ่ายราชอาณาจักรและยังมีผลบังคับใช้สำหรับผู้ สำเร็จก่อนวันที่ประกาศใช้พระราชบัญญัติด้วย (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 101 ตอนที่ 140)

ปีพุทธศักราช 2537 ในสมัยรัฐบาลนายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติอีกครั้ง คณะกรรมการวิสามัญของ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเห็นชอบให้บรรจุวาระจนผ่านวาระที่ 3 แต่ก็ได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาเสียก่อน

วันที่ 8 สิงหาคม 2540 รัฐบาลพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ คณะกรรมการได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรและได้ผ่านการ พิจารณา โดยรัฐสภามีมติเห็นชอบให้เรียกสภาการศึกษามหาวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ว่า “มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย” และ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2540 ประกาศในพระราชกฤษฎีกา เล่มที่ 114 ตอนที่ 51 ก ลงวันที่ 1 ตุลาคม 2540

เป็นอันว่าความพยายามที่จะให้รัฐบาล ตราพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่ได้เดินทางผ่านกาลเวลาตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2500 ก็เป็นอันถึงจุดปลายทาง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยเป็นนิติบุคคล (มาตรา 6) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษาวินัยส่งเสริมและให้บริการทางวิชาการพระพุทธศาสนาแก่พระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ รวมทั้งการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (มาตรา 6) และเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐในส่วนของการกำกับดูแลนั้น “รัฐมนตรี (กระทรวงศึกษาธิการ) มีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดใน มาตรา 6 และให้สอดคล้องกับ นโยบายรัฐบาล (มาตรา 48)”

สาระของพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดไว้ชัดเจนว่ารัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำกับดูแล ซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งอื่นที่อยู่ในสังกัดของ ทบวงมหาวิทยาลัย ดังนั้นการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัติจึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหาร มหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการมหาวิทยาลัยเกิดในยุคข้าวยาก หมากแพงหรือยุคที่เศรษฐกิจไม่เอื้ออำนวย การที่รัฐบาลจะจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อให้เพียงพอแก่การดำเนินงานจึงเป็นเหมือนกับการเพิ่มภาระแก่ประเทศชาติ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้แต่มหาวิทยาลัยได้เปิดดำเนินการในรูปแบบของเงินอุดหนุนจากกรมการศาสนา ซึ่งไม่เพียงพอกับการจัดการ ดังนั้นทางเลือกที่เคยปฏิบัติ จึงอาศัยเงินจากการบริจาคที่มีจิตศรัทธาสนับสนุน การดำเนินการจึงผ่านวิกฤติมาได้ความเป็นนิติบุคคล และคำว่า

มหาวิทยาลัยของรัฐจะเป็นพลังผลักดันให้มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยมีโอกาสผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรมและจริยธรรมเช่น การมีจิตอาสาหรือมีจิตสาธารณะออกไปรับใช้พระศาสนาและประเทศชาติต่อไป

2.4.2 ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

วิทยาเขตล้านนาเป็นวิทยาเขตลำดับที่ 5 ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นโดยพระธรรมดิลก (จันทร์ กุสโล) เจ้าคณะภาค 4-5-6-7 (ธ) ซึ่งขณะนั้นดำรงสมณศักดิ์ที่พระเทพเวที โดยความเห็นชอบร่วมกันของคณะสงฆ์จังหวัดเชียงใหม่ และคณะศิษย์เก่ามหามกุฏราชวิทยาลัย ทั้งนี้พระธรรมดิลก (ขันตี ขนดีโก) เจ้าอาวาสวัดเจติยหลวงวรวิหารในขณะนั้น ได้อนุญาตและอำนวยความสะดวกให้วัดเจติยหลวงวรวิหารเป็นสถานที่ตั้งและดำเนินกิจการ การเปิดดำเนินการ เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2534 โดยได้รับความอุปถัมภ์เงินค่าใช้จ่ายเบื้องต้นจากมูลนิธิมหามกุฏราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และการเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้เข้ามาศึกษาเล่าเรียนบ้างหรือมีผู้บริจาคทุนสนับสนุนการศึกษาเล่าเรียนบ้าง

วิทยาเขตล้านนามีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อขยายการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยออกสู่ส่วนภูมิภาค
2. เพื่อจัดการศึกษาให้สนองนโยบายของคณะสงฆ์ และรัฐบาลไทย
3. เพื่อบริการการศึกษาและสร้างสรรค์กิจกรรมทางพระพุทธศาสนาให้เป็นไปตาม

วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

4. เพื่อเป็นศูนย์ศึกษาวิจัย และแหล่งข้อมูลวิชาการพระพุทธศาสนาในภาคเหนือ

ปรัชญามหาวิทยาลัย

ความเป็นเลิศทางวิชาการ ตามแนวพระพุทธศาสนา

Vision – วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เป็นสถาบันที่ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ดี มีความประพฤติดี ดำรงชีพในสังคมด้วยพรหมวิหารธรรม เป็นแหล่งรวมความรู้และผู้เชี่ยวชาญวิชาการพระพุทธศาสนาที่สามารถชี้นำสังคม และยุติข้อขัดแย้งด้านวิชาการด้านพระพุทธศาสนาได้ เป็นสถาบันที่มีระบบบริหารและการจัดการศึกษาที่ได้มาตรฐานสากล

Mission – พันธกิจ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีพันธกิจที่จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ดังนี้

1. ผลิตบัณฑิตทางด้านพระพุทธศาสนาให้มีคุณสมบัติตามปรัชญาของมหาวิทยาลัย และกระจายโอกาสให้พระภิกษุ-สามเณร คฤหัสถ์ และผู้สนใจได้ศึกษามากขึ้น
2. วิจัยและพัฒนางานวิชาการ เพื่อสร้างองค์ความรู้ทางด้านวิชาการพระพุทธศาสนาใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และเผยแพร่องค์ความรู้ในระบบ เครือข่ายการเรียนรู้ที่ทันสมัย
3. สร้างเสริมให้บริการวิชาการแก่สังคม ชุมชนและท้องถิ่นโดยเฉพาะวิชาการทางพระพุทธศาสนาเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และสร้างสันติสุขให้เกิดในสังคม ชุมชนและ

ท้องถิ่น สามารถขึ้นำสังคมและยุคข้อขัดแย้งในหลักวิชาการ พระพุทธศาสนา คุณธรรมและจริยธรรมต่าง ๆ

4. รวบรวมและจัดเก็บข้อมูล ด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ให้มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งค้นคว้าทำนุบำรุงรักษาภูมิปัญญาไทยและท้องถิ่น สร้างชุมชนที่เข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกัน วัฒนธรรมที่เหมาะสม

5. จัดการระบบบริหารการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้ได้ตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัยและมาตรฐานสากล

2.4.3 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาหลักสูตรภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2559

ภาษาไทยในระดับอุดมศึกษานั้นมี 2 ลักษณะ คือ

1. ภาษาไทยในหมวดวิชาพื้นฐานซึ่งเป็นภาษาไทยในลักษณะการใช้ภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ และจะเป็นวิชาบังคับพื้นฐานที่นักศึกษาทุกระณะต้องเรียน

2. ภาษาไทยในระดับวิชาเอกมี 1 คณะ คือ คณะศึกษาศาสตร์ ได้แก่สาขาวิชาการสอนภาษาไทย เป็นการศึกษาภาษาไทยทั้งการใช้ภาษาไทย วรรณกรรมและวรรณคดีและวิธีสอนภาษาไทย ระยะเวลาเรียน ภาษาไทยในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจะเรียนในชั้นปีที่ 1 ในเทอม 1 หรือเทอม 2 ส่วนวิชาเอกโดยทั่วไปจะเรียนตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 แต่หลักสูตรในศาสนศาสตร์บัณฑิตของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (มมร.) วิชาเอกจะให้เรียนในปีที่ 3-4

รายละเอียดของภาษาไทยในระดับอุดมศึกษาของ มมร. มีดังนี้

1. ภาษาไทยในหมวดศึกษาทั่วไป
2. ภาษาไทยในคณะศึกษาศาสตร์

3. รายวิชาเลือกเรียน (กลุ่มวิชาเลือก) 9 หน่วยกิต ให้เลือกเรียนจาก 26 รายวิชาผู้เรียนต้องสอบผ่าน เกรด C ขึ้นไป คือ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อารีวรรณ กรรณิกาและคณะ (2562) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านออกสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกการอ่านออกสียง ล ควบกล้ำวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านกองแขก อำเภอมะแม่ม จังหวัดเชียงใหม่โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการอ่านออกสียง ล ควบกล้ำประชากรที่พัฒนานักเรียนจำนวน 5 คน ด้วยแบบฝึกทักษะ 5 ชุด หลังจากได้ฝึกเป็นประจำต่อเนื่อง ผลวิจัยพบว่า มีผลการพัฒนาที่สูงขึ้นซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

รัชณี กะแจ (2562) ได้วิจัยเรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านคำประพันธ์กลอนแปดสุภาพและกาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแม่ต๋อม ตำบลอมก๋อย อำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำประพันธ์กลอนแปดสุภาพและกาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแม่ต๋อม ตำบลอมก๋อย อำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่โดยใช้แบบฝึกชนิดละ 6 ชุด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้ฝึกทักษะครบจำนวนชุดแล้ว มีพัฒนาการในการอ่านคำประพันธ์ทั้ง 2 ชนิดดีขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

เมทินี สูงเทียมเมฆและคณะ (2562) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนบ้านทุ่งเสี้ยว (นวรรัฐ) ตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ใช้ประชากร 18 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนใช้แบบฝึกทักษะได้ตามเกณฑ์ 80/80 ได้ผลการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและมีความพึงพอใจในการเรียนอ่านจับใจความตามวิธีการนี้

นางสาวพัฒน์นรี ธรรมาภินันท์ (2562) เรื่อง ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้การอ่านแบบ SQ4R เทียบกับเกณฑ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้การอ่านแบบ SQ4R เทียบกับเกณฑ์ 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้การอ่านแบบ SQ4R และ 3) เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้การอ่านแบบ SQ4R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอักษรศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 28 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาไทยที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้การอ่านแบบ SQ4R แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้การอ่านแบบ SQ4R แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการอ่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าที (t -test) ผลการวิจัยพบว่า 1.ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้การอ่านแบบ SQ4R คิดเป็นร้อยละ 88.21 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2. พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้การอ่านแบบ SQ4R อยู่ในระดับดีเยี่ยม และ 3. ความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้การอ่านแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, บทคัดย่อ)

พระธนวัฒน์ นครสารโหมเมืองแก่น (2562) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะในด้านการอ่านระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพุทธวิเศษวิทยา ตำบลเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาในด้านการอ่านพัฒนาแบบฝึกทักษะโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ประชากรได้ใช้นักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านจำนวน 25 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจนครบกระบวนการแล้วมีผลการเรียนและมีทักษะการอ่านที่สูงขึ้น

นงเยาว์ ทองกำเนิด (2558) วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและ หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา

จังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน บ้านศรีประชา กลุ่มเครือข่ายเขาชะเมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2 ปีการศึกษา 2557 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 24 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง ใช้เวลาในการทดลอง 20 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิจัยข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง ประกอบด้วยแบบฝึกย่อย 5 แบบฝึกและมีประสิทธิภาพ 82.42/ 83.19 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง มีระดับคะแนนสูงกว่า ก่อนการได้รับการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พระยุทธการณ์ ศรีดวง (2562) เรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการอ่านแบบ PAR โรงเรียนบ้านป่าเหมือด อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ 2562 ราชภัฏ เชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้กระบวนการอ่านแบบ PAR ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านป่าเหมือด อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ 2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่านแบบ “PAR” ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 3. เพื่อศึกษาความสามารถในการสะท้อนคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดโดยใช้บทความฝึกการอ่านจับใจความ 10 ชุด ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านจับใจความทั้ง 10 ชุดได้เป็นอย่างดี ผลการเปรียบเทียบการอ่านหลังทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองตามเกณฑ์และมีความสามารถในการสะท้อนคิดของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่าเหมือด อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ชลธิดา หงส์เหม (2560) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด โดยเป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิดสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิดโดยภาพรวมมีความคิดเห็นด้วยมาก

สิริพร รัตนมุง (2559) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ SQ4R โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 และ

ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ธิดา บุษมาสาย (2559) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดกาญจนบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดกาญจนบุรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อวิธีสอนแบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดกาญจนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จรรยา ศรีบัวหลวง (2558) ได้วิจัยเรื่อง ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังที่ความคิด ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังที่ความคิด ก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 13.87 คิดเป็นร้อยละ 46.24 หลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 25.68 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.59 ค่าความก้าวหน้าเท่ากับ 11.81 คิดเป็นร้อยละ 39.35 ส่วน 2) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังที่ความคิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และ 3) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังที่ความคิด หลังการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กานต์ธิดา แก้วกาม (2557) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R กับวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการเรียนแบบการสอนแบบ SQ4R สูงกว่ากลุ่มที่จัดการเรียนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วน 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการเรียนแบบการสอนแบบ SQ4R สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีเรียนแบบ SQ4R ระดับมาก

ชนิดา ทินา (2559) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง ผลการพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้วิธีการสอน SQ4R และ CIRC สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้วิธีการสอน SQ4R และ CIRC สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวน 11 แผน ใช้เวลาเรียน 16 ชั่วโมง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 Survey (S) การสำรวจ ขั้นที่ 2 Question (Q) การตั้งคำถาม ขั้นที่ 3 Read (R) การอ่านอย่างรอบคอบ ขั้นที่ 4 Record (R) การจดบันทึก ขั้นที่ 5 Recite (R) การสรุปใจความสำคัญ และขั้นที่ 6 Reflect (R) การสะท้อนคิด ผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก

สุนันทา แดงเรือน (2557) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้หนานเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหลายคนมี

ปัญหา เรื่องการอ่าน อ่านไม่คล่อง ไม่สามารถอ่านเรื่องและจับใจความเรื่องที่อ่านได้ จากการที่ผู้เรียนขาดทักษะและความเข้าใจในด้านดังกล่าวทำให้ขาดความสนใจการเรียนรู้ในเรื่องการอ่านเรื่องและการจับใจความจากเรื่องที่อ่าน ผู้วิจัยจึงพยายามศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หาวิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาได้ ค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้นที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้วิธีสัมภาษณ์ สอบถามนักเรียนเป็นรายบุคคล และสังเกตนักเรียนเป็นรายบุคคลพบปัญหาดังนี้ นักเรียนบางคนอ่าน – เขียน ไม่คล่อง เวลาอ่านเรื่องไม่ต่อเนื่องเป็นเรื่องราว ทำให้จับใจความไม่ได้ เนื้อเรื่องที่อ่านยังไม่น่าสนใจมากนัก

กมลพร ทองนุช และจุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2561) วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพศิรินทร์ ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H และการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5 W1H หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อ่านปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้อ่านปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทักษพร โพธิ์เหมือน (2561) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับ การพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค 4W1H ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ (2525 : 121) อ้างถึงบอนด์ และไคส์ตรา (Bond and Dykstra 1967) ที่ทำการศึกษาความสามารถในการอ่านชื่อตัวอักษร และความสามารถในการจำแนกเสียงของคำที่พูดมีความสามารถในการอ่านชื่อตัวอักษรยังเป็นยังเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดสำหรับความสามารถในการอ่านคำ แม้จะใช้ชีวิตสอนต่างกัน

โกสุม สุฉันทบุตร (2549 : 39) อ้างถึง โครเนอร์ (Corners 1992) ที่ได้ศึกษาการสอนอ่านเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปานกลาง พบว่าวิธีที่ได้ผลดีที่สุดในการอ่านออกเสียง คือวิธีสอนคำที่คุ้นเคยมากที่สุดหรือคำที่ใช้เคยใช้เป็นประจำร่วมกับการใช้ภาพ และวิธีการวิเคราะห์โครงสร้างของคำ

จิตเรन्द्रา และคณะ (Jitendra and other 2004, อ้างถึงในโกสุม สุฉันทบุตร 2549 : 39) ได้ทำการศึกษาวิธีสอนอ่านเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้ โปรแกรม Red Well Program ซึ่งประกอบด้วยการเล่นคัดแยก แล้วจัดนักเรียนเข้าเรียนใหม่ในหน่วยต่างๆ เช่น การอ่านออกเสียง การอ่านคำศัพท์ การฝึกความคล่องแคล่วในการอ่าน และการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยมีการทดลองในหน่วยต่าง ๆ เมื่อนักเรียนผ่านการประเมินในแต่ละหน่วยก็จะส่งไปยังหน่วยการเรียนรู้ในระดับต่อไป ซึ่งการใช้โปรแกรมดังกล่าวช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านได้มากขึ้นกว่าก่อนเรียน

ลาเรอโน (Laureano1982) อ้างถึงโนโกสุม สุฉันทบุตร 2549: 39) ได้ศึกษาถึงพัฒนาการความสามารถทางการอ่านระดับทางการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชาวเปอร์โตริโกในเกรด 4 เกรด 8 เกรด 12 จำนวน 259 คน ผลวิจัยพบว่า นักเรียนตั้งแต่ระดับประถม จนถึงระดับมัธยมมีพัฒนาการในการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ และความสามารถในการอ่านระดับนี้ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน แต่ความสามารถในการตัดสินใจตามเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับแตกต่างกัน

สรุปได้ว่าจากรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นนั้นเป็นการวิจัยด้านการอ่านและการพัฒนาการอ่านโดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยแต่ละเรื่องจักประสบผลสำเร็จ มีผลทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลคะแนนเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนรู้ จึงเป็นที่น่าคาดหวังว่าแนวทางการเรียนการสอนด้วยวิธีการอ่านดังกล่าว สามารถนำมาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นได้ในโอกาสต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของ นักศึกษาศาสาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา” ครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาศาสาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติเช้าและปกติบ่าย ที่เรียนวิชาหลักการอ่าน รหัส ED 1037 ปีการศึกษา 2562 ภาค การศึกษาที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 83 คน (มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา, สถิติปีการศึกษา 2562 ภาคการศึกษาที่ 2)

3.1.2 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ประชากรทั้งหมดหรือเป็น การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้นักศึกษาศาสาวิชาการสอน ภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติเช้า และภาคปกติบ่ายทั้งหมด ที่เรียนวิชาหลักการอ่าน รหัส ED 1037 ปีการศึกษา 2562 ภาคการศึกษาที่ 2 จำนวน 3 ห้อง คือ นักศึกษาห้อง 1 มีจำนวน 28 คน นักศึกษา ห้อง 2 มีจำนวน 30 คน และนักศึกษาห้อง 3 มีจำนวน 25 รูป/คน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1 ประชากรทั้งหมดคือ นักศึกษาศาสาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติเช้า และปกติบ่าย ที่เรียนวิชาหลักการอ่าน รหัส ED 1037ปีการศึกษา 2562ภาคการศึกษาที่ 2

3.2.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามชั้นเรียนของนักศึกษาศาสาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติเช้า และปกติบ่ายทั้งหมด ที่เรียนวิชาหลักการอ่าน รหัส ED 1037

ตารางที่ 3.1 แสดงการจำแนกจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาศาสาวิชา การสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติเช้า และปกติบ่าย ที่เรียนวิชาหลักการอ่าน รหัส ED 1037 ปี

การศึกษา 2562 ภาคการศึกษาที่ 2 จำนวน 83 รูป/คน โดยแบ่งเป็นห้องเรียนดังนี้ นักศึกษาห้อง 1 จำนวน 28 คน นักศึกษาห้อง 2 จำนวน 30 คน และนักศึกษาห้อง 3 จำนวน 25 รูป/คน

จากนั้นผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนห้องเรียนจนครบโดยใช้วิธีแจกสอบถามทุกคน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สร้างขึ้นจากการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนาโดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยและสถานภาพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด เป็นคำถามเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1)ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน 2)ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน3)ด้านการบูรณาการการอ่านและ 4) ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน ผู้วิจัยใช้ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับโดยใช้หลักมาตราวัดลิเกิร์ต (Likert Scale) คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด โดยกำหนดเป็นตัวเลขและความหมาย คือ

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยซึ่งใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าคะแนนที่คำนวณได้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้โดยเกณฑ์ของเบสท์(Best) ดังนี้ (สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์,2546, หน้า 120)

ค่าคะแนนเฉลี่ย	ความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย
4.21 - 5.00	ระดับการพัฒนายู่ในระดับ มากที่สุด
3.41 - 4.20	ระดับการพัฒนายู่ในระดับ มาก
2.61 - 3.40	ระดับการพัฒนายู่ในระดับ ปานกลาง
1.81 - 2.60	ระดับการพัฒนายู่ในระดับ น้อย
1.00 - 1.80	ระดับการพัฒนายู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายเปิด เกี่ยวกับความคิดเห็นเพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งผู้วิจัยได้มีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.4.2 ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบว่า แบบสอบถามตรงตามเนื้อหาสาระที่จะศึกษาหรือไม่และปรับปรุงให้สมบูรณ์จำนวน 3 ท่าน คือ

1. รองศาสตราจารย์อัศรชัย ชัยแสง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาการสอนภาษาไทยตรวจสอบด้านวิธีวิจัย

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมักร ใจมาแก้ว อาจารย์บรรยายพิเศษสาขาวิชาการสอนภาษาไทยตรวจสอบด้านรูปแบบการวิจัย

3. พระมหาวิเศษ ปัญญาชิโรอาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษาดูตรวจสอบด้านเนื้อหาการวิจัย

3.4.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหาค่า IOC แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามให้ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ โดยให้ค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ 0.89

3.4.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรเป้าหมายต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 ผู้วิจัยติดต่อวิทยาลัยศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ทั้ง 3 ห้อง โดยการเก็บด้วยตนเอง

3.5.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปเก็บข้อมูลกับนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติเช้า และภาคปกติบ่าย ที่เรียนวิชาหลักการอ่าน รหัส ED 1037 ปีการศึกษา 2562 ภาคการศึกษาที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 83 คน โดยผู้วิจัยนำไปแจกเองและรับคืนด้วยตนเอง

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติเช้า และปกติบ่าย ที่เรียนวิชาหลักการอ่าน รหัส ED 1037 ปีการศึกษา 2562 ภาคการศึกษาที่ 2 มหาวิทยาลัยมหา-มกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มาประมวลผลข้อมูล วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางการวิจัยทางสังคมศาสตร์ มาประมวลผลข้อมูลวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าสถิติความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. (Standard Deviation) ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐานหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วเสนอแบบความเรียง

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับความคิดเห็นเพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่แล้วรวบรวมข้อมูลตามประเด็น นำมาเรียบเรียงนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วนำเสนอแบบบรรยาย

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ใช้สถิติในการทำวิจัยอยู่ 2 ประเภท ได้แก่

3.7.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

3.7.2 สถิตินี้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา”นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ 2 ประการดังนี้ 1) เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลางของ นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาและ 2) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต ล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเครื่องมือแบบสอบถาม จำนวน 83 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลเพื่อคำนวณหาค่าสถิติต่าง ๆ สำหรับตอบปัญหาการวิจัย และวัตถุประสงค์การวิจัย พร้อมทั้งนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดสำคัญ ดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศอายุ เกรดเฉลี่ยและสถานภาพ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยา

เขตล้า่นน้าใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศอายุ เกรดเฉลี่ยและสถานภาพนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยายดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1.ชาย	18	21.68
2 .หญิง	65	78.32
รวม	83	100.0

จากตารางที่ 4.1พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 83 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 65ราย คิดเป็นร้อยละ 78.32 และเพศชาย จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.68

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1.อายุ18-19 ปี	0	0
2.อายุ20-21ปี	78	93.98
3. อายุ 22 ปี ขึ้นไป	5	6.12
รวม	83	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 83 คน มีอายุระหว่าง 20-21 ปี จำนวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.98 และอายุ 22 ปี ขึ้นไปจำนวน 5ราย คิดเป็นร้อยละ 6.12

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเกรดเฉลี่ย

เกรดเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 2.00-2.49	0	0.00
2. 2.50-2.99	21	25.30
3. 3.00-3.49	47	56.63
4. 3.50-4.00	15	18.07
รวม	83	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 83 คน มีเกรดระหว่าง 3.00-3.49 จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 56.63 มีเกรดระหว่าง 2.50-2.99 จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.30 และเกรดระหว่าง 3.50-4.00 จำนวน 15 รายคิดเป็นร้อยละ 18.07 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. อยู่คนเดียว	12	14.46
2. อยู่กับเพื่อน	23	27.71
3. อยู่กับพ่อแม่	39	46.99
4. อยู่กับญาติ	9	10.84
โดยรวม	83	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 83 คน อยู่กับพ่อแม่ จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.99 อยู่กับเพื่อน จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.71 อยู่คนเดียว จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ และอยู่กับญาติ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.84 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

การวิเคราะห์การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย” มีจำนวน 4 ด้าน คือ 1. ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน 2. ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน 3. ด้านการบูรณาการ การอ่าน และ 4.ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยายปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยรวม 4 ด้าน

รายการความต้องการ	ระดับการพัฒนา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน	3.83	.73	มาก
2. ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน	3.79	.84	มาก
3.ด้านการบูรณาการ การอ่าน	4.03	.51	มาก
4. ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน	4.08	.73	มาก
โดยรวม	3.93	.70	มาก

ตารางที่ 4.5 พบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนาโดยรวม 4 ด้านแปลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .70

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปถึ้น้อยที่สุดตามลำดับดังนี้ ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน ด้านการบูรณาการ การอ่าน ด้านผู้สร้างเสริมการอ่านและด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน

รายการด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน	ระดับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์แจ้งแผนรายละเอียดก่อนการเรียนการอ่านตลอดภาคการศึกษา 2/2562	3.95	.68	มาก
2. อาจารย์แจ้งรายละเอียดสังเขปรายวิชาหลักการอ่าน รวมทั้งแนวการเรียน	4.19	.62	มาก
3. อ.ได้แจ้งวัตถุประสงค์ของรายวิชาหลักการอ่านก่อนการเรียน	4.30	.75	มากที่สุด
4. อาจารย์มีการใช้แบบฝึกการอ่านที่หลากหลาย	3.67	.83	มาก
5. อ.มีวิธีการถ่ายทอดความรู้ด้านการอ่านโดยเชื่อมโยงกับวิชาอื่น ๆ	3.81	.59	มาก
6. อ.ได้แจ้งการทดสอบและการวัดผลสอบการอ่านตั้งแต่ต้นเทอม	4.14	.70	มาก
7. ผู้บริหารสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน	3.78	.56	มาก
8. ฝ่ายจัดการให้ทุนกับกิจกรรมการอ่านดีมาก	3.52	.76	มาก
9. นักเรียนรุ่นพี่มาเป็นพี่เลี้ยงในการสอนการอ่านให้รุ่นน้องตลอดเวลา	3.29	.96	ปานกลาง
10. คณาจารย์การสอนภาษาไทยคอยตรวจสอบการอ่านทุกคน	3.65	.88	มาก
โดยรวม	3.83	.73	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยรวมด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน แปลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุดตามลำดับดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 3 ได้แก่ อาจารย์ได้แจ้งวัตถุประสงค์ของรายวิชาหลักการอ่านก่อนการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 ข้อที่รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ได้แก่ อาจารย์แจ้งรายละเอียดสังเขปรายวิชาหลักการอ่าน รวมทั้งแนวการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .62 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อ 9 ได้แก่ นักเรียนรุ่นพี่มาเป็นพี่เลี้ยงในการสอนการอ่านให้รุ่นน้องตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .96

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน

รายการด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน	ระดับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์เตรียมจัดเนื้อหาการสอนการอ่านล่วงหน้า	4.16	.71	มาก
2. อาจารย์เตรียมการสอนการอ่านโดยมีเอกสารกำกับประกอบ	4.07	.73	มาก
3. เนื้อหาทักษะการอ่านมีมากเพียงพอต่อการฝึกการอ่าน	3.86	.84	มาก
4. การสอนเชื่อมโยงกับทักษะการฟัง การพูดและการเขียนได้เป็นอย่างดี	3.78	.77	มาก
5. อาจารย์มีเทคนิคการฝึกการอ่านที่เหมาะสมและหลากหลาย	3.75	.79	มาก
6. อาจารย์มีวิธีเข้าใจในการฝึกการอ่านที่เหมาะสม	3.78	.78	มาก
7. อาจารย์ให้กำลังใจแบบเป็นกันเองต่อการฝึกการอ่าน	3.95	.92	มาก
8. อาจารย์นำบุคลากรภายนอกมาชี้แนะ แนะนำ การฝึกด้วย	3.30	.93	ปานกลาง
9. อาจารย์นำผู้เชี่ยวชาญการอ่านภาษาไทยมาสาธิตการอ่าน	3.41	1.03	มาก
10. อาจารย์หาสื่อสารสนเทศเพิ่มเติมการสอนเสมอ	3.96	.94	มาก
โดยรวม	3.79	.84	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยรวมด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน แปลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .84

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุดตามลำดับดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 1 ได้แก่ อาจารย์เตรียมจัดเนื้อหาการสอนการอ่านล่วงหน้าค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.16 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71 ข้อที่รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ได้แก่ อาจารย์เตรียมการสอนการอ่านโดยมีเอกสารกำกับประกอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 8 ได้แก่ อาจารย์นำบุคลากรภายนอกมาชี้แนะ แนะนำ การฝึกด้วยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.301 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .93 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านการบูรณาการการอ่าน

รายการด้านการบูรณาการการอ่าน	ระดับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านพอใจที่อาจารย์สอนการอ่านแล้วบูรณาการการอ่านกับวิชาอื่นเสมอ	4.14	.75	มาก
2. ท่านฝึกทักษะการอ่านด้วยความพอใจพร้อมทั้งเชื่อมโยงกับทุกทักษะ	4.10	.84	มาก
3. ท่านพอใจกระบวนการสอนที่ต้องเกี่ยวข้องกับวิชาอื่นๆ	4.19	.59	มากที่สุด
4. การออกไปอ่านหน้าชั้นเรียนนั้น เป็นการท้าทายความสามารถการอ่านอย่างมาก	4.04	.67	มาก
5. การฝึกปฏิบัติทักษะการอ่านมีความพร้อมทั้งห้องเรียน เครื่องเสียงและกำลังใจจากเพื่อนๆ	3.98	.75	มาก
6. การเรียนหลักการอ่านต้องฝึกปฏิบัติจริงโดยมีบุคคลภายนอกมาร่วมประเมินการอ่านด้วย	3.90	.81	มาก
7. การมีเวทีการอ่านต่อสาธารณชนช่วยส่งเสริมการอ่านเป็นอย่างดี	4.17	.66	มาก
8. การอ่านทุกรูปแบบมีรางวัลส่งเสริมจิตใจมาก	3.67	.75	มาก
9. การอ่านลีลาทำนองต่าง ๆ ได้ เป็นพลังที่จะเรียนวิชาอื่น ๆ อีกหลายวิชา	3.99	.65	ปานกลาง
10. การบูรณาการ การอ่านนั้น ทำให้ผู้อ่านมีวิสัยทัศน์กว้างไกลมาก	4.13	.65	มาก
โดยรวม	4.03	.71	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยรวมด้านการบูรณาการการอ่าน แปลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปถึน้อยที่สุดตามลำดับดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 3 ได้แก่ท่านพอใจกระบวนการสอนที่ต้องเกี่ยวข้องกับวิชาอื่นๆมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .59 รองลงมาคือข้อที่ 7 ได้แก่ การมีเวทีการอ่านต่อสาธารณชนช่วยส่งเสริมการอ่านเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .66 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อที่ 8 ได้แก่ การอ่านทุกรูปแบบมีรางวัลส่งเสริมจิตใจมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน

รายการด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน	ระดับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ดี ช่วยเป็นพลังใจนักศึกษาเป็นอย่างดี	3.83	.54	มาก
2. การมีทักษะการอ่านสามารถอธิบายวิชาอื่นๆ ได้อย่างชัดเจน	4.08	.82	มาก
3. การมีสื่อประกอบการสอนการอ่านทำให้การอ่านง่ายต่อการฝึกการอ่านเสมอ	3.86	.84	มาก
4. การสอนอ่านแต่ละคาบมีการเชื่อมโยงทักษะการเขียนด้วย	4.08	.67	มาก
5. การได้คะแนนการอ่านดีเป็นส่วนหนึ่งของการกำลังใจการอ่าน	4.11	.70	มาก
6. การอ่านได้ อ่านดี ได้เสริมบุคลิกทางกายและจิตใจอย่างมาก	4.34	.75	มากที่สุด
7. การอ่านได้ การอ่านดี ได้เสริมความมั่นใจอย่างมาก	4.19	.72	มาก
8. การอ่านได้ การอ่านดี เป็นการสร้างชื่อเสียงให้มหาวิทยาลัย	3.99	.71	มาก
9. การอ่านได้ การอ่านดี เป็นการอนุรักษ์ภาษาไทย	4.08	.79	มาก
10. การอ่านได้ การอ่านดี ถือว่า เป็นการรักษาวินัยธรรมของชาติสืบไป	4.20	.78	มาก
โดยรวม	4.08	.73	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านโดยรวมด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน แปลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปถึน้อยที่สุดตามลำดับดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 6 ได้แก่ การอ่านได้ อ่านดี ได้เสริมบุคลิกทางกายและจิตใจอย่างมกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 รองลงมาคือข้อที่ 10 ได้แก่การอ่านได้ การอ่านดี ได้เสริมความมั่นใจอย่างมากมีค่าเฉลี่ยเท่า 4.20 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .78 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อที่ 1 ได้แก่ ความรู้ความสามารถของอาจารย์ดี ช่วยเป็นพลังใจนักศึกษาเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .54 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา มีการฝึกด้านการอ่านด้านต่าง ๆ แล้ว มีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านที่ดีขึ้นจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา มีการฝึกด้านการอ่านด้านต่าง ๆ แล้ว มีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านที่ดีขึ้นแสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีพัฒนาการในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ซึ่งดีกว่าการวิจัยครั้งก่อนที่มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.32

ตอนที่ 4 การแสดงปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้นำเสนอปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน ดังตารางต่อไปนี้

ที่	ปัญหาด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน	ความถี่
1	กิจกรรมส่งเสริมการอ่านมีน้อย	8
2	นักศึกษายังอ่านได้ไม่ชัดเจน	4
3	ทางสาขาการสอนยังไม่ส่งเสริมการอ่านเท่าที่ควร	1
4	ความเคยชินการอ่านยังมีอยู่	1
ที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	ควรมีวิชาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน	4
2	ควรฝึกอ่านบ่อยๆ	2
3	ควรจัดงบประมาณส่งเสริมการอ่านด้วย	1
4	อยากให้สอนเป็นส่วนตัว	1

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักศึกษาได้เสนอปัญหาเพิ่มเติมได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมการอ่านมีน้อย จำนวน 8 ราย นักศึกษายังอ่านได้ไม่ชัดเจนจำนวน 4 ราย และทางสาขาการสอนยังไม่ส่งเสริมการเท่าที่ควรจำนวน 1 ราย

ส่วนข้อเสนอแนะได้แก่ ควรมีวิชาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านจำนวน 4 ราย ควรฝึกอ่านบ่อย ๆ จำนวน 2 รายและควรจัดงบประมาณส่งเสริมการอ่านด้วย จำนวน 1 ราย

ตาราง 4.11 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ปัญหาและข้อเสนอแนะวิธีการส่งเสริมการอ่าน ดังตารางต่อไปนี้

ที่	ปัญหาด้านวิธีส่งเสริมการอ่าน	ความถี่
1	การนำผู้ชำนาญการอ่านจากภายนอกมาช่วยสอนมีน้อย	3
2	เวลาในการฝึกอ่านมีน้อย	2
3	พยายามแล้ว..อ่านเสนาะไม่ได้	1
4	อายุเพื่อน	1
ที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	ควรเพิ่มผู้ชำนาญการ	2
2	ควรเพิ่มเวลาในการฝึกอ่าน	1
3	ทำอย่างไรให้ใจกล้าอ่าน	1
4	ควรสอนตัวต่อตัว	1

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักศึกษาได้เสนอปัญหาเพิ่มเติมได้แก่การนำผู้ชำนาญการอ่านจากภายนอกมาช่วยสอนมีน้อย 1 จำนวน 3 ราย และเวลาในการฝึกอ่านมีน้อย จำนวน 1 รายพยายามแล้ว..อ่านเสนาะไม่ได้ จำนวน 1 ราย และ อายุเพื่อนจำนวน 1 ราย

ส่วนข้อเสนอแนะ ได้แก่ ควรเพิ่มผู้ชำนาญการจำนวน 2 ราย และควรเพิ่มเวลาในการฝึกอ่านจำนวน 1 ราย ทำอย่างไรให้ใจกล้าอ่าน จำนวน 1 รายและควรสอนตัวต่อตัว จำนวน 1 ราย

ตาราง 4.12 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านบูรณาการการอ่าน ดังตารางต่อไปนี้

ที่	ปัญหาด้านบูรณาการการอ่าน	ความถี่
1	การอ่านทำนองเสนาะไม่คล่อง	4
2	เวลาในการฝึกอ่านทำนองเสนาะมีน้อย	2
3	ระบบเครื่องเสียงไม่อำนวย	2
4	ฝึกทำนองอ่านไม่ได้	1
ที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	ควรเพิ่มเทคนิคการอ่านทำนองเสนาะให้มากขึ้น	4
2	ควรเพิ่มเวลาในการฝึกอ่านทำนองเสนาะอีก	1
3	ควรมีเครื่องเสียงที่ดีเสมอ	1
4	ควรมีครูฝึกอ่านพิเศษ	1

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักศึกษาได้เสนอปัญหาเพิ่มเติมได้แก่การอ่านทำนองเสนาะไม่คล่องจำนวน 4 ราย และเวลาในการฝึกอ่านทำนองเสนาะมีน้อย จำนวน 2 รายระบบเครื่องเสียงไม่อำนวย จำนวน 2 ราย และฝึกทำนองอ่านไม่ได้ จำนวน 1 ราย

ข้อเสนอแนะ ได้แก่ ควรเพิ่มเทคนิคการอ่านทำนองเสนาะให้มากขึ้น จำนวน 4 ราย และควรเพิ่มเวลาในการฝึกอ่านทำนองเสนาะอีก จำนวน 1 ราย ควรมีเครื่องเสียงที่ดีเสมอ จำนวน 1 ราย และควรมีครูฝึกอ่านพิเศษ จำนวน 1 ราย

ตาราง 4.13 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ปัญหาและข้อเสนอแนะการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน ดังตารางต่อไปนี้

ที่	ปัญหาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน	ความถี่
1	คำที่อ่านยากไม่ค่อยเน้นย้ำในการอ่าน	6
2	คำศัพท์กับคำอ่านทำให้สับสนเวลาใช้	3
3	การอ่านตัวเลขไม่เป็น	1
ที่	ข้อเสนอแนะ	
1	ควรมีวิธีการอ่านเน้นคำยากให้มากขึ้น	3
2	ควรเน้นการอ่านตามหลักและตามความนิยมให้มากขึ้น	1
3	ควรสอนการอ่านตัวเลขบ่อยๆ	1

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักศึกษาได้เสนอปัญหาเพิ่มเติมได้แก่คำที่อ่านยากไม่ค่อยเน้นย้ำในการอ่าน จำนวน 6 ราย คำศัพท์กับคำอ่านทำให้สับสนเวลาใช้ จำนวน 3 ราย และการอ่านตัวเลขไม่เป็น จำนวน 1 ราย

ข้อเสนอแนะ ได้แก่ควรมีวิธีการอ่านเน้นคำยากให้มากขึ้น จำนวน 3 ราย และควรเน้นการอ่านตามหลักและตามความนิยมให้มากขึ้น จำนวน 1 ราย และควรสอนการอ่านตัวเลขบ่อย ๆ จำนวน 1 ราย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา” ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาและ 2. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 ภาคปกติเช้า และปกติบ่าย ที่เรียนวิชาหลักการอ่าน รหัส ED 1037 ปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 83 คนซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นประชากรตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปลายปิดที่สร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน 2) ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน 3) ด้านการบูรณาการการอ่าน 4) ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านผู้วิจัยใช้ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับโดยใช้หลักของ Likert Scale คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และเป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามจะได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในการเสนอแนะสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ ซึ่งสามารถสรุปผลของการวิจัยตามข้อค้นพบ ได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 78.32 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 21.68 อายุระหว่าง 20-21 ปี คิดเป็นร้อยละ 93.98 และอายุ 22 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.12 มีเกรดระหว่าง 3.00-3.49 คิดเป็นร้อยละ 56.63 มีเกรดระหว่าง 2.50-2.99 คิดเป็นร้อยละ 25.30 และเกรดระหว่าง 3.50-4.00 คิดเป็นร้อยละ 18.07 ด้านสถานภาพคือ อยู่กับพ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ 46.99 อยู่กับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 27.71 อยู่คนเดียว คิดเป็นร้อยละ และอยู่กับญาติ คิดเป็นร้อยละ 10.84 ตามลำดับ

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .70 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปถึ้นน้อยที่สุดตามลำดับดังนี้ ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน ด้านการบูรณาการการอ่าน ด้านผู้สร้างเสริมการอ่านและด้านวิธีสร้างเสริมการอ่านตามลำดับเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยรวมด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน แปลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปถึ้นน้อยที่สุดตามลำดับดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 3 ได้แก่ อาจารย์ได้แจ้งวัตถุประสงค์ของรายวิชาหลักการอ่านก่อนการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 ข้อที่รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ได้แก่ อาจารย์แจ้งรายละเอียดสังเขปรายวิชาหลักการอ่าน รวมทั้งแนวการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .62 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อ 9 ได้แก่ นักเรียนรุ่นพี่มาเป็นพี่เลี้ยงในการสอนการอ่านให้รุ่นน้องตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .96

2) ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยรวมด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน แปลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .84

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปถึ้นน้อยที่สุดตามลำดับดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 1 ได้แก่ อาจารย์เตรียมจัดเนื้อหาการสอนการอ่านล่วงหน้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71 ข้อที่รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ได้แก่ อาจารย์เตรียมการสอนการอ่านโดยมีเอกสารกำกับประกอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 8 ได้แก่ อาจารย์นำบุคลากรภายนอกมาชี้แนะ แนะนำ การฝึกด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .93 ตามลำดับ

3) ด้านการบูรณาการ การอ่าน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยรวมด้านการบูรณาการการอ่าน แปลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .51

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปถึ้นน้อยที่สุดตามลำดับดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 3 ได้แก่ ท่านพอใจกระบวนการสอนที่ต้องเกี่ยวข้องกัวิชาอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .59 รองลงมาคือข้อที่ 7 ได้แก่ การมีเวทีการอ่าน

ต่อสาธารณชนช่วยส่งเสริมการอ่านเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .66 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อที่ 8 ได้แก่ การอ่านทุกรูปแบบมีรางวัลส่งเสริมจิตใจมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 ตามลำดับ

4) ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านโดยรวมด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน แปรผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปถึ้น้อยที่สุดตามลำดับดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 6 ได้แก่ การอ่านได้ อ่านดี ได้เสริมบุคลิกทางกายและจิตใจอย่างมามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 รองลงมาคือข้อที่ 10 ได้แก่ การอ่านได้ การอ่านดี ได้เสริมความมั่นใจอย่างมามีค่าเฉลี่ยเท่า 20 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .54 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อที่ 1 ได้แก่ ความรู้ความสามารถของอาจารย์ดี ช่วยเป็นพลังใจนักศึกษาเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .54 ตามลำดับ 0.55 และข้อ 23 การเก็บคะแนนแต่ละทักษะมากเกินไป ($\bar{X} = 3.60, S.D. = 0.60$) ตามลำดับ

5.2 การอภิปรายผล

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนาในภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .70 ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางยังพัฒนาไม่ได้มากนัก กล่าวคือ ยังไม่ถึงระดับสูงสุด ทั้งนี้เป็นเพราะด้านวิธีส่งเสริมการอ่านยังมีประเด็นที่นักศึกษาไม่เข้าใจและยังไม่สามารถฝึกปฏิบัติได้เท่าที่ควรโดยเฉพาะข้อที่ว่า ด้วยอาจารย์นำบุคลากรภายนอกมาชี้แนะ แนะนำ การฝึกด้วย ในทางปฏิบัติแล้วกระทำได้น้อยมาก มีเพียง 2 ครั้งเท่านั้น นักศึกษาจึงซึมซับความรู้ ความเข้าใจในหลักการได้ไม่มากนักประกอบกับเวลาเรียน เวลาสอนในภาคที่ 2 นั้นจะมีวันหยุดที่เป็นทางการบ้าง หยุดตามความนิยมบ้างซึ่งเป็นช่วงของเทศกาลวันปีใหม่ รวมทั้งมีกิจกรรมวันเด็ก มีกิจกรรมวันครูที่นักศึกษาต้องกระจายภาระในการจัดกิจกรรม เวลาเรียนการอ่านจึงค่อนข้างน้อย การฝึกปฏิบัติจึงค่อนข้างน้อยลงด้วย จึงเป็นสาเหตุหนึ่งว่าการอ่านของนักศึกษาไม่มีความต่อเนื่องกัน การอ่านสาร ความรู้สึกจะไม่ค่อยสัมพันธ์กัน ไม่ต่อเนื่องกัน จึงตอบแบบสอบถามในระดับมากที่ค่อนข้างน้อย จึงส่งผลในภาพรวมของการพัฒนาสูงไม่ถึงระดับสูงสุดซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของเชสและคลาร์ก (Chase and Clark) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของใจความที่อ่านกับประสบการณ์เดิม โดยมีขั้นตอนของการอ่าน ดังนี้ 1. ผู้อ่านรับสารแล้วทำการเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของจริงและสภาพ ถ้าไม่ตรงกับข้อมูลดังกล่าวหรือยังไม่มี ความแน่ใจ ก็จะใช้การอ่านซ้ำ ข้อความนั้น 2. สารที่ให้ความรู้สึกในทางลบจะใช้เวลาในการรับรู้ไว้และนาน หมายความว่าเมื่อรับรู้แล้วจะเก็บไว้นานกว่าสารที่ให้ความรู้ทางบวก ซึ่งระยะเวลาในการเก็บจะกว่า หรืออาจลืมได้เร็วกว่า

สารที่ให้ความรู้สึกทางลบและ 3. ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ และความหมายของคำจะได้รับ การบันทึกไว้ในสมอง ฝึกการปฏิบัติการในรายวิชานั้น ๆ

ส่วนรายละเอียดในแต่ละด้าน มีดังนี้

5.2.1 ด้านผู้สร้างเสริมการอ่านในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดคือข้อที่ 3 ได้แก่ อาจารย์ได้แจ้งวัตถุประสงค์ของรายวิชาหลักการอ่านก่อนการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 **ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่าการเรียนการสอนที่ดี ได้** ผลลัพธ์ที่ดีจะเกิดจากผู้สอนและผู้เรียนเข้าใจตรงกันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันโดยเฉพาะ ผู้สอนจะต้องแจ้งวัตถุประสงค์ว่า ชั่วโมงนี้ เราจะเรียนรู้เรื่องอะไร เรียนเรื่องนี้เพื่อประโยชน์อะไร จะต้องเตรียมตัวเรียนอย่างไร เป็นต้น เป็นการเตรียมตัวให้พร้อมที่จะเรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี ของธอร์นไตร์ ที่ว่าด้วยกฎแห่งความพร้อมและการฝึกหัดว่า 1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) สภาพความพร้อมหรืออุณหภูมิภาวะของผู้เรียนทั้งทางร่างกาย อวัยวะต่าง ๆ ในการเรียนรู้ และจิตใจ รวมทั้งพื้นฐานและ ประสบการณ์เดิมถ้าผู้เรียนมีความพร้อมตามองค์ประกอบ ต่างๆ ดังกล่าว ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้และ 2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ย่อมจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง และยังสอดคล้อง กับงานวิจัยของกมลพร ทองนุช และจุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2561) ที่วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบ ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพศิรินทร์ ระหว่าง การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H และการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถในการ อ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อ่านปกติ อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อ 9 ได้แก่ นักเรียนรุ่นพี่มาเป็นพี่เลี้ยงในการสอนการอ่าน ให้รุ่นน้องตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .96 **ที่เป็นเช่นนี้ สามารถอธิบายได้ว่า** การเรียนการสอนที่กำลังพัฒนาอยู่นั้น ยังมีปัญหาบางจุดที่นักศึกษาเห็นว่า ผู้สอนควรเพิ่มเติมจุดสำคัญนี้ คือ ให้มีรุ่นพี่มาเป็นแรงผลักดันหรือมากระตุ้นให้รุ่นน้องมีแรงใจที่จะ กระทำตามต่อไปซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ในข้อที่ว่า มนุษย์ทุกคนจะมีความ ต้องการที่จะแสดงหาสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยมนุษย์จะต้อง มีการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานก่อนจึงจะสามารถตอบสนองความต้องการขั้นสูงอื่น ๆ ต่อไปได้ เพราะความต้องการเป็นตัวกระตุ้นและผลักดันให้คนทำพฤติกรรม เช่น ในขั้นที่ 4 ของทฤษฎี มาสโลว์ว่า ความต้องการความนิยมนับถือในตน หรือ ได้รับการยอมรับ การยกย่อง (Esteem Needs) เป็นความต้องการยอมรับและเห็นคุณค่าทั้งจากผู้อื่นและจากตนเอง คนที่มองเห็นคุณค่าของตนเอง และยอมรับคุณค่าของคนอื่นด้วยจะเป็นผู้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น และยังสอดคล้องกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มีเป้าหมายใน การจัดการศึกษาตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 1) ได้สรุปไว้ในหมวด 4 มี สารสำคัญดังต่อไปนี้1. หลักการยึดหลักที่ว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ ดังนั้น จึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็ม

ศักยภาพ 2. จุดเน้นของเนื้อหาสาระการเรียนรู้จะต้องเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ประกอบด้วยความรู้ คุณธรรมและกระบวนการเรียนรู้ โดยบูรณาการ (ผสมผสานอย่างเหมาะสม) ในเรื่องต่อไปนี้และ 3. เรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว เพื่อนหรือชุมชน ชาติและสังคมโลก เป็นต้น

5.2.2 ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาโดยจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยรวมด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน แปรผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .84

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปถึ้น้อยที่สุดตามลำดับดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 1 ได้แก่ อาจารย์เตรียมจัดเนื้อหาการสอนการอ่านล่วงหน้าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71 **ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่าการเรียนการสอนที่ดีและจะเกิดการพัฒนาขึ้นนั้น ผู้สอนจะต้องเป็นผู้นำสู่การเรียนรู้หรือนำสู่กิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะเนื้อหาที่จะเรียนในคาบนั้นๆ รวมทั้งเตรียมวิธีการสอนพร้อมสื่อการสอนไว้ให้พร้อมด้วย จึงเป็นที่พึงพอใจของผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของทิตนา แคมมณี (2545 : 325 – 378)** ได้เสนอแนะเทคนิควิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้หลายวิธี เช่น วิธีสอนโดยใช้การทดลอง (Experiment) วิธีสอนโดยใช้การทดลอง คือกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการที่ผู้สอนและผู้เรียนกำหนดปัญหาและสมมติฐานในการทดลอง ผู้สอนให้คำแนะนำผู้เรียนและให้ผู้เรียนลงมือทดลองปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดโดยใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็น เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สรุปอภิปรายผลการทดลองและสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับจากการทดลองและตรงกับทฤษฎีของทฤษฎีพุทธินิยม (Cognitive theories) คือเน้นให้ผู้สอนควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ว่า การเกิดการเรียนรู้เป็นเรื่องราวของการได้รับความรู้และโครงสร้างทางสติปัญญา การจัดการกับข้อมูลและความเชื่อการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในสมอง อันเป็นผลมาจากการพูดและกระทำของบุคคลนั้น หัวใจสำคัญของทฤษฎีนี้คือ กระบวนการภายในสมองที่กระทำกับข้อมูล เช่น การรับ การจัดการ การแปลความ การบรรยาย การบันทึกและการดึงออกมาจากความทรงจำและการลืม และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้คือ สภาพแวดล้อมหรือบรรยากาศ มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ จึงทำให้ต้องจัดบรรยากาศให้เอื้อหรืออำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ การอธิบายหรือการสาธิตของผู้สอนจัดเป็นสภาพแวดล้อมด้านตัวบ่อนให้กับผู้เรียน นอกจากนี้ความคิด ความเชื่อ เจตคติ และค่านิยมของผู้เรียนมีบทบาทต่อการเรียนรู้

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 8 ได้แก่ อาจารย์นำบุคลากรภายนอกมาชี้แนะแนะนำ การฝึกด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .93 **ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า การเรียนการสอนที่กำลังพัฒนายู่ขณะนี้จะต้องมีบุคคลหลายฝ่ายมาร่วมให้เกิดการเรียนรู้ด้วย โดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญในบางเรื่องที่เป็นอาชีพของเขาที่นักศึกษาเห็นว่า ผู้สอนควรหาวิธีเชิญผู้นั้นมาเป็นแรงผลักดันหรือมากระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงใจที่จะเรียนต่อไปหรือไม่เช่นนั้น ผู้สอนจะต้องหาวิธีนำผู้เรียนไปเรียนรู้สิ่งนั้นถึงแหล่งเรียนรู้นั้นซึ่งเรียกว่า ทัศนศึกษาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิตนา แคมมณี (2545) ที่เสนอวิธีสอนโดยใช้การไปทัศนศึกษา (Field Trip) คือ วิธีสอนโดยการทัศนศึกษา คือการสอนที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันวางแผน และเดินทางไปศึกษาเรียนรู้ ณ สถานที่อื่น**

เป็นแหล่งความรู้ในเรื่องนั้นโดยมีการศึกษาสิ่งต่างๆ ในสถานที่นั้นตามกระบวนการหรือวิธีการที่ได้วางแผนไว้และมีการอภิปรายสรุปการเรียนรู้จากข้อมูลที่ได้ศึกษา

5.2.3 ด้านการบูรณาการการอ่าน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยรวมด้านการบูรณาการการอ่าน แปลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .51 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 3 ได้แก่ ท่านพอใจกระบวนการสอนที่ต้องเกี่ยวข้องกับวิชาอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .59 **ที่เป็นเช่นนี้สามารถอภิปรายได้ว่า** การเรียนการสอนที่กำลังพัฒนาอยู่นั้นจะต้องมีการเกี่ยวข้องกับวิชาอื่นๆ ด้วย เพราะการเรียนโดยเฉพาะการอ่านนั้นต้องเกี่ยวข้องไปถึงวิชาอื่นๆ กล่าวคือ อาจอ่านจากเรื่องที่ฟังมา หรือจากการฟังผู้อื่นพูด รวมทั้งอ่านจากการเขียน นอกจากนี้ในกลุ่มวิชาภาษาไทยแล้วยังต้องเกี่ยวข้องไปถึงวิชาอื่น ๆ ด้วย เช่น วิชาประวัติศาสตร์หรือวิชาจิตศาสตร์ เมื่อผู้สอนมีวิธีการบูรณาการให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจหรือให้เห็นความสอดคล้องที่เกี่ยวข้องกันจึงพอใจเป็นอย่างยิ่งซึ่งสอดคล้องกับ**ทฤษฎีรูเมลฮาร์ท (Rumelhart)** ได้กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่ทำงานคล้ายกับเครื่องคอมพิวเตอร์ มีความซับซ้อน แต่ละขั้นตอนจะมีความสัมพันธ์กันถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่งก็จะทำให้การอ่านไม่สมบูรณ์ ผู้อ่านจะเริ่มต้นด้วยการอ่านสาร โดยพิจารณารูปร่างของคำที่รู้จักเพื่อเข้าใจความหมาย ต่อจากนั้นจึงทำการเปรียบเทียบความหมายของคำกับความรู้อื่นที่มีอยู่เพื่อเป็นการพิสูจน์หาข้อเท็จจริง โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของคำ ความหมายการสะกดคำและชนิดของคำ องค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านแปลความของสารได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ธิดา ปุัสสมสาย(2559)** ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดกาญจนบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดกาญจนบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และของ **สุนันทา แดงเรือน (2557)** ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหลายคนมีปัญหา เรื่องการอ่าน อ่านไม่คล่อง ไม่สามารถอ่านเรื่องและจับใจความเรื่องที่อ่านได้ จากการที่ผู้เรียนขาดทักษะและความเข้าใจในด้านดังกล่าวทำให้ขาดความสนใจการเรียน ในเรื่องการอ่านเรื่องและการจับใจความจากเรื่องที่อ่าน ผู้วิจัยจึงพยายามศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หาวิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาได้ค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้น

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อที่ 8 ได้แก่ การอ่านทุกรูปแบบมีรางวัลส่งเสริมจิตใจมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 **ที่เป็นเช่นนี้สามารถอภิปรายได้ว่า** การเรียนการสอนที่กำลังพัฒนาอยู่จะต้องมีสิ่งตอบสนองหรือรางวัลเมื่อได้อ่านแล้วอย่างน้อยก็ควรมีค่าชมที่เป็นกำลังใจหรือจะต้องมองให้ออกกว่า การอ่านจะมีการเกี่ยวพันกับสิ่งรอบข้างเสมอซึ่งสอดคล้องกับ**ทฤษฎีทางสติปัญญาของธอร์นไค์** ในข้อที่ 3 ว่า กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะทำซ้ำต่อไปหรือทำงานอื่น ๆ ต่อไปได้และยังสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539 : 7) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการสอนอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด

(Saith 1973 ; Goodman 1973) วิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่จะใช้ในการเรียนรู้การอ่านที่ถูกต้องและเป็นไปตามธรรมชาติ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยามีได้มองการอ่านเพียงการแสวงหาความหมายเพื่อเข้าใจสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรเพียงอย่างเดียว แต่คำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยาในการรับรู้การอ่าน การถ่ายโยงความคิดรวบยอด ทั้งองค์ประกอบอื่นๆ ที่จะช่วยให้การสมบูรณ์ เช่น ความสนใจประสบการณ์เดิม และการระลึกถึงสิ่งที่อ่านได้และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ **สุนันทามันเครษฐวิทย์** (2556 : 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย

5.2.4 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัย วิทยาเขตลำนานา ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน โดยรวมด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน แปลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อที่ 6 ได้แก่ การอ่านได้ อ่านดี ได้เสริมบุคลิกทางกายและจิตใจอย่างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 **ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า** การเรียนการสอนที่กำลังพัฒนาอยู่นั้น ถ้าผู้เรียนสามารถอ่านออกเขียนได้อย่างจะแจ่มหรือชำนาญจะทำให้ผู้เรียนภูมิใจ มีความมั่นใจในตนเองและต้องการที่จะอ่านให้ยิ่งๆ ขึ้นไปเพราะถือว่า เป็นความสำเร็จทางสติปัญญาของตนเองซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **บันลือ พงกษะวัน** (2557 : 10-11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ หากอ่านไม่ได้ การเรียนการสอนย่อมพบอุปสรรคใหญ่หลวง พฤติกรรมในการเรียนของเด็กจะเปลี่ยนไปหงอยเหงาม เกือบกตหรือมีฉะนั้นจะแสดงออกต่างๆ ในลักษณะทดแทนปมด้อยเหล่านั้นก็มีและเด็กที่อ่านได้ย่อมได้รับการยอมรับ สามารถร่วมเรียนร่วมเล่นกับเพื่อน ๆ ได้ดีตรงกันข้าม การที่เด็กมีอุปสรรคในการอ่าน ย่อมขาดความอบอุ่น ขาดความมั่นใจในตนเองและยังสอดคล้องกับแนวคิดของ **สนธิ สัตโยภาส** ที่กล่าวว่า การอ่านช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพให้ดีขึ้น ด้วยเหตุที่มีหนังสือในกลุ่มที่มีเนื้อหาซึ่งเสนอแนะเกี่ยวกับการวางตน การพูดจา การเข้าสังคม การแต่งกาย ตลอดจนแนะนำการปฏิบัติตนไปในทางที่เหมาะสมและทันสมัยมีอยู่มากมาย ถ้าผู้อ่านได้นำข้อแนะนำเหล่านั้นมาทดลองปฏิบัติตาม ก็จะทำให้บุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีได้และการอ่านช่วยแก้ปัญหาในใจได้ เพราะปัญหาที่เราประสบในชีวิตประจำวันอาจมีวิธีแก้ไขหนังสือก็จะสามารถนำมาประยุกต์แก้ปัญหาของเราได้ เช่น ปัญหาชีวิต ปัญหาการดูแลลูก ปัญหากฎหมาย หรือปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ เป็นต้น

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อที่ 1 ได้แก่ ความรู้ความสามารถของอาจารย์ดี ช่วยเป็นพลังใจนักศึกษาเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .54 **ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า** การเรียนการสอนที่กำลังพัฒนาอยู่นี้ ความรู้ในศาสตร์และมีศิลปะในการสอนของครูผู้สอนจะมีผลต่อจิตใจผู้เรียนเป็นอย่างมากเพราะหน้าที่ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ชักและผู้นำในการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **สนธิ สัตโยภาส** (2552 : 93-94) กล่าวถึงความสำคัญในการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ มีความรอบรู้ไม่แคบอยู่เฉพาะเรื่อง ยิ่งถ้าได้อ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสารอยู่เป็นประจำแล้ว ก็จะทำให้ผู้อ่านเป็นคนที่มีทันสมัย ทันเหตุการณ์

รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก เมื่อเข้าวุ่นสนทนากับใครก็จะเข้าร่วมสนทนาได้อย่างเข้าใจ มั่นใจและเข้าสังคมได้โดยไม่ขัดเขินและจะช่วยพัฒนาความคิด และยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก เมื่อมีความรู้มากย่อมก่อให้เกิดสติปัญญาที่แหลมคม ฉลาดปราดเปรื่อง และอ่านถึงขั้นเชี่ยวชาญในเรื่องที่สนใจและติดตามอ่านก็ได้และสอดคล้องกับแนวคิดของ**อัครชัย ชัยแสง**(2560) ที่กล่าวถึงคุณสมบัติที่ดีของผู้สอนว่า ผู้สอนที่ดีจะต้องมีคุณบุคลิกภาพดี สุขภาพร่างกายดี สง่างาม ใจดี สุขุม เยือกเย็น รักความสะอาด ใช้น้ำเสียงได้เหมาะสม ยิ้มแย้มแจ่มใส ควบคุมอารมณ์ได้ดีต้องเก่งงาน ต้องมีความเชื่อมั่นสูง งานการเรียนการสอนไม่บกพร่อง มีหลักการ มีวิชาการ มีอุปกรณ์การสอนที่พอเพียงใช้ได้ดี ประยุกต์การเรียนการสอนได้เหมาะสมและพัฒนาความรู้ของตนอยู่เสมอเข้ากับคนอื่นได้ทุกระดับ มีมนุษยสัมพันธ์ดี ทั้งครูกับครู ครูกับนักเรียนและต้องเก่งเทคนิค รู้จักจัดเทคนิคการเรียนการสอนได้เหมาะสมในแต่ละชั่วโมง ปรับปรุงการสอนอยู่เสมอ ใฝ่หาความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนตลอดเวลา-ครูต้องควบคุมอารมณ์ให้คงที่ มีความรู้สึกดีและมองโลกในแง่ดีเสมอ มีความยุติธรรม และสามารถรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนได้ครูมีความกระตือรือร้นในการสอน มีบุคลิกดี ใจเย็น ยิ้มแย้ม เวลาพูดต้องเสียงดังฟังชัด ใช้ภาษาได้ถูกต้อง มีน้ำเสียงและหางเสียงที่ดีเสมอ เป็นคนตรงต่อเวลา และรักษาระเบียบวินัยได้ดี (หลัก 5 ย. คือ ยิ้มแย้ม ยืดหยุ่น ยกย่อง เย็นยอ และยินยอม)และครูเหตุผล ไม่ควรลงโทษนักเรียนอย่างไรเหตุผลด้วยวิธีรุนแรง หรือดุด่าให้ได้อาย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม มีดังนี้

1. **ด้านผู้ส่งเสริมการอ่าน**นักศึกษาได้เสนอปัญหาเพิ่มเติม ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน มีน้อยนักศึกษายังอ่านได้ไม่ชัดเจนและทางสาขาการสอนยังไม่ส่งเสริมการเท่าที่ควรส่วนข้อเสนอแนะ ได้แก่ ควรมีวิชาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านควรฝึกอ่านบ่อยๆและควรจัดงบประมาณส่งเสริมการอ่านด้วย

2. **วิธีการส่งเสริมการอ่าน**นักศึกษาได้เสนอปัญหาเพิ่มเติมได้แก่การนำผู้ชำนาญการอ่านจากภายนอกมาช่วยสอนมีน้อยและเวลาในการฝึกอ่านมีน้อย ส่วนข้อเสนอแนะ ได้แก่ ควรเพิ่มผู้ชำนาญการ และควรเพิ่มเวลาในการฝึกอ่าน

3. **ด้านบูรณาการการอ่าน** นักศึกษาได้เสนอปัญหาเพิ่มเติมได้แก่การอ่านทำนองเสนาะไม่ค่อยคล่องและเวลาในการฝึกอ่านทำนองเสนาะมีน้อยส่วนข้อเสนอแนะ ได้แก่ ควรเพิ่มเทคนิคการอ่านทำนองเสนาะให้มากขึ้นและควรเพิ่มเวลาในการฝึกอ่านทำนองเสนาะอีก

4. **ด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน** นักศึกษาได้เสนอปัญหาเพิ่มเติมได้แก่คำที่อ่านยากไม่ค่อยเน้นย้ำในการอ่าน คำศัพท์กับคำอ่านทำให้สับสนเวลาใช้และการอ่านตัวเลขไม่เป็นส่วนข้อเสนอแนะได้แก่ ควรมีวิธีการอ่านเน้นคำยากให้มากขึ้นและควรเน้นการอ่านตามหลักและตามความนิยมให้มากขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. **ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน** ผู้ตอบสอบถามได้เสนอแนะเรื่องควรเพิ่มสื่อและเครื่องอุปกรณ์การสอนไม่ทันสมัยและ ไม่มีสื่อการสอนที่เป็นอินเทอร์เน็ตดังนั้น มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงสื่อที่มีอยู่และการหาสื่อที่เป็นอุปกรณ์ที่ทันสมัยให้อาจารย์ผู้สอนมีสื่อการสอนและใช้สื่อในการถ่ายทอดความรู้ให้เท่าทันกับโลกปัจจุบัน

2. **ด้านวิธีเสริมการอ่าน** มีผู้เสนอว่า มีการส่งเสริมการอ่านเป็นอย่างดีแต่น่าจะมีสื่อการสอนให้มาก ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรจัดอบรมการสร้างสื่อทางเทคโนโลยีและการหาสื่อมาประกอบการสอนด้วย

3. **ด้านการบูรณาการการอ่าน** มีผู้เสนอปัญหาด้านการหาผู้เชี่ยวชาญมาเป็นวิทยากรช่วยสอนหรือพานักศึกษาไปเรียนรู้ถึงแหล่งข้อมูลนั้นๆ หรือ ควรจัดซื้อหนังสือที่เกี่ยวกับภาษาไทยให้มากกว่านี้ ฉะนั้น มหาวิทยาลัยควรหางบประมาณให้ครู อาจารย์จัดพิมพ์หนังสือที่เป็นเอกสารการสอนหรือให้อาจารย์ไปเลือกดูหนังสือที่จำเป็นแต่ละสาขาที่หาง่ายหนังสือ

4. **ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์** มีผู้เสนอปัญหาเพิ่มเติมเพียง 3 ราย คือมีสื่อ DVD มีน้อย, การพูดมีน้อยและผู้เรียนชอบขาดเรียน ฉะนั้น ผู้สอนควรหาโอกาสไปฝึกการสร้างสื่อมาใช้หรือของบประมาณมหาวิทยาลัยไปอบรมการสร้างสื่อการสอนให้มากกว่านี้หรือจ้างผู้เชี่ยวชาญในการทำสื่อการสอนมาทำและสอนครู อาจารย์ทำสื่อแบบต่างๆ ด้วย

5.3.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการพัฒนาการฝึกทักษะทั้ง 4 ด้านกับสื่อการสอนภาษาไทยที่ทันสมัยหรือด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2. ควรวิจัยเกี่ยวกับ ยุทธศาสตร์การสอนการอ่านของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ใช้การสอนด้วยระบบออนไลน์

3. ควรวิจัยเรื่อง กลวิธีการสอนทักษะการใช้ภาษาไทยทั้ง 4 ด้วยการเรียนการสอนด้วยระบบ E-Learning

บรรณานุกรม

1. พระไตรปิฎก

มูลนิธิมหาจุฬาราชวิทยาลัย 2525. *พระไตรปิฎกภาษาไทย เล่ม 8*, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาราชวิทยาลัย

2. หนังสือทั่วไป

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). *บทบาทที่พึงประสงค์ของวัดและพระสงฆ์กับการพัฒนาสังคมไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). *แผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2549)* : แบบสรุป. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *การศึกษาของคณะสงฆ์กับการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. วิทยาลัยวิชาเขตพะเยา.

ชนาธิป พรกุล. (2554). *การสอนกระบวนการคิด*. กรุงเทพฯ : พิมพ์ลักษณ์.

ทศนา แหมมณี. (2544). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นภดลจันทร์เพ็ญ. (2552). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ.

หนังสือ พงษ์ชนะวัน. (2557). *แนวพัฒนาการ อ่านเร็ว-คิดเป็น*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

ประเทิน มหาจันทร์. (2543). *การสอนเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ผดุง อารยะวิญญู. (2554). *วิธีสอนหน่วยเสียง*. กรุงเทพฯ : ไอ.คิว.บุ๊คเซนเตอร์.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2558). *การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ. พิมพ์ลักษณ์.

วรรณิ์ โสมประยูร. (2552). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ดอกหญ้า. ประสานการปฏิรูปการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2543). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิชสาราณราชภัฏ.

วุฒิพงษ์ คำเนตร. (2558). *การพัฒนาผู้เรียนสู่มาตรฐานสากลในศตวรรษที่ 21*. เชียงราย : คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

สนิท สัตโยภาส. (2552). *แบบฝึกทักษะการอ่านการเขียนที่มีประสิทธิภาพ*. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

ลีปพนธ์ เกตุทัต. (2542). *เป้าหมายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงาน

สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์. (2546). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพฯ : คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์.(2556). *การอ่านภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 11). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อัครชัย ชัยแสง. (2560). *วิธีสอนภาษาไทย*. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา.

3. บทความวารสาร

ทิตนาแหมมณี. (2541). *การจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง:โมเดล CIPPA*. วารสารหลักสูตรและการสอนสัมพันธ์. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 3 ฉบับที่ 2.

4. ตำราภาษาอังกฤษ

มีร์ดอล(Mirdoll, 1950, อ้างใน สมภพ เกียรตินันท์, (ปี..., หน้า...)

5. วิทยานิพนธ์ (ไม่ครบเกิน 5 ปี)

กมลพร ทองนุชและจุไรรัตน์ ลักษณะศิริ.(2561). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพศิรินทร์.คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคาแหง.

กานต์ธิดา แก้วกาม.(2557). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R กับวิธีสอนแบบปกติ.บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จรรยา ศรีบัวหลวง.(2558). ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังที่ความคิด. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นครราชสีมา.

ชนิดา ทินา. (2559). ผลการพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้วิธีการสอน SQ4R และCIRC สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ชลธิชา จันทรแก้ว. (2549). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร

ชลธิชา หงส์เหม. (2560) การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทักษพร โพธิ์เหมือน. (2561). การพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค 4W1H ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต/กรุงเทพฯ.

ธิดา บู่สามสาย. (2559) การพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ SQ4R. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นงเยาว์ ทองกำเนิด.(2558). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดระยอง. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

นางสาวพัฒน์นรี ธรรมาภิมนต์ (2562) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้การอ่านแบบ SQ4R เทียบกับเกณฑ์ 80/80. สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

พระครูมนูญธรรมทัต (สมบุญ ยอดดี, 2562), แนวทางพัฒนาการเรียนรู้อตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนระดับประถมศึกษา ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ตำบลแม่ฮ่อง อำเภอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่, ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ; มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.วิทยาเขตล้านนา
พระชนวัฒน์ นครสารโร เมืองแก่น.(2562). การพัฒนาทักษะในการอ่านระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพุทธวิถิวงศวิทยา ตำบลเวียง อำเภอมือง จังหวัดเชียงราย. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา.

พระยุดกานต์ ศรีดวง.(2563). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 โรงเรียนบ้านป่าเหมือด อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

พิทยารัตน์ มานะจุติ. (2551). การพัฒนาศูนย์เด็กเล็กในอุดมคติด้านการมีส่วนร่วม กระบวนการศูนย์เมทีนี สูงเทียมเมฆและคณะ.(2562). การพัฒนาแบบฝึกทักษะโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนบ้านทุ่งเสี้ยว(นวรรัฐ) ตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา.

รัชนี กะแจ. (2562). การใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านคำประพันธ์กลอนแปดสุภาพและกาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแม่ต๋อม ตำบลอมก๋อย อำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา.

ศุภกาญจน์ วิชานาติ.(2558). การประยุกต์ใช้หลักโยนิโสมนสิการในการแก้ปัญหา การเรียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา.ศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.

สิริพร รัตนมุง. (2559). การพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ SQ4R. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร,

สุนันทา แดงเรือน. (2557). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2. โครงการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโรงเรียนดาราวิทยาลัย เชียงใหม่.

อารีวรรณ กรรณิกาและคณะ. (2562). การพัฒนาการอ่านออกสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียง ล ควบกล้ำวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านกองแขก อำเภอมะแจ่ม จังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือการวิจัย
(แบบสอบถาม)

ภาคผนวก ข
แบบประเมินเครื่องมือทางวิจัย

ภาคผนวก ค
ใบรับรองจริยธรรม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการ
สอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตล้านนา

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยสถาบันมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา
2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา
3. เพื่อให้ข้อเสนอแนะผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา

โดยจะนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาคำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่อย่างใดผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัยในลักษณะภาพรวมเท่านั้นแบบสอบถามมี 3 ตอนประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทยปีที่ 3 มจร วิทยาเขตล้านนา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขอขอบพระคุณที่ตอบแบบสอบถาม

ชุ่ม พิมพ์ศิริ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปโปรดทำเครื่องหมายถูกลงในช่องที่ตรงกับความจริง

1. เพศ ☐ 1.ชาย ☐ 2. หญิง
2. อายุ ☐ 1. อายุ 18-19 ปี ☐ 2. อายุ อายุ 20-21 ปี
☐ 3. อายุ 22 ปีขึ้นไป
3. เกรดเฉลี่ย ☐ 1. ต่ำกว่า 2.00-2.49 ☐ 2. 2.50-2.99
☐ 3. 3.00-3.49 ☐ 4. 3.50-4.00
4. สถานภาพ ☐ 1. อยู่คนเดียว ☐ 2. อยู่กับเพื่อน
☐ 3. อยู่กับพ่อแม่ ☐ 4. อยู่กับญาติ

**ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของ
 นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต
 ล้านนาโปรดทำลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน**

การพัฒนาการอ่าน	ระดับการพัฒนา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน					
1. อาจารย์แจ้งแผนรายละเอียดการเรียนการสอนตลอดภาคการศึกษา 2/2562					
2. อาจารย์แจ้งรายละเอียดสิ่งเขปรายวิชาหลักการอ่าน รวมทั้งแนวการเรียน					
3. อาจารย์มีการแจ้งวัตถุประสงค์ของรายวิชาหลักการอ่านก่อนการเรียน					
4. อาจารย์มีแบบฝึกการอ่านที่หลากหลาย					
5. อาจารย์มีวิธีการถ่ายทอดความรู้ด้านการอ่านโดยเชื่อมโยงกับวิชาอื่นๆ					
6. อาจารย์ได้แจ้งการทดสอบและวัดผลสอบการอ่านตั้งแต่ต้นเทอม					
7. ผู้บริหารสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน					
8. ฝ่ายจัดการให้ทุนกับกิจกรรมการอ่านดีมาก					
9. นักเรียนรุ่นพี่มาเป็นพี่เลี้ยงสอนการอ่านให้รุ่นน้องตลอดเวลา					
10. คณาจารย์การสอนภาษาไทยคอยตรวจสอบการอ่านทุกคน					

2. ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน					
1. อาจารย์เตรียมจัดเนื้อหาการสอนอ่านล่วงหน้า					
2. อาจารย์เตรียมการสอนการอ่านโดยมีเอกสารกำกับ					
3. เนื้อหาทักษะการอ่านมีมากเพียงพอต่อการฝึก					
4. การสอนเชื่อมโยงกับทักษะการฟัง การพูดและการเขียนได้เป็นอย่างดี					
5. อาจารย์มีเทคนิคการฝึกการอ่านที่เหมาะสม					
6. อาจารย์มีวิธีเข้าใจในการฝึกการอ่านที่เหมาะสม					
7. อาจารย์มีความเป็นกันเองต่อการฝึกการอ่าน					
8. อาจารย์นำบุคลากรภายนอกมาชี้แนะ แนะนำการฝึกด้วย					
9. อาจารย์นำผู้เชี่ยวชาญการอ่านภาษาไทยมาสาธิตการอ่าน					
10. อาจารย์หาสื่อสารสนเทศเพิ่มเติมการสอนเสมอ					
3. ด้านการบูรณาการ การอ่าน					
1. ท่านพอใจที่อาจารย์สอนการอ่านแล้วบูรณาการการอ่านกับเรื่องอื่นเสมอ					
2. ท่านฝึกทักษะการอ่านด้วยความพอใจพร้อมทั้งเชื่อมโยงกับทุกทักษะ					
3. กระบวนการสอนต้องเกี่ยวข้องกับวิชาอื่นๆ ด้วย					
4. การออกไปอ่านหน้าชั้นเรียนนั้น เป็นการท้าทายการอ่านมาก					
5. การฝึกปฏิบัติทักษะการอ่านมีความพร้อมทั้งห้องเรียน เครื่องเสียงและกำลังใจจากเพื่อน ๆ					
6. การเรียนหลักการอ่านต้องฝึกปฏิบัติจริงโดยมีคณาจารย์นอกมาร่วมประเมินการอ่านด้วย					
7. การมีเวทีการอ่านต่อสาธารณชนช่วยส่งเสริมการอ่านเป็นอย่างดี					
8. การอ่านทุกรูปแบบมีรางวัลเสริมใจมาก					
9. การอ่านทำนองต่างๆ ได้ เป็นพลังที่จะเรียนวิชาอื่น ๆ อีกหลายวิชา					
10. การบูรณาการ การอ่านนั้น ทำให้ผู้อ่านมีวิสัยทัศน์กว้างไกลมาก					

4. ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน					
1. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ดี ช่วยเป็นพลังใจนักศึกษาดี					
2. การมีทักษะการอ่านสามารถอธิบายวิชาอื่นๆ ได้อย่างชัดเจน					
3. การมีสื่อประกอบการสอนการอ่านทำให้การอ่านทำให้ง่ายต่อการฝึกอ่านเสมอ					
4. การสอนอ่านแต่ละคาบมีการเชื่อมโยงทักษะการเขียนด้วย					
5. การได้คะแนนการอ่านดีเป็นส่วนหนึ่งของการกำลังใจการอ่าน					
6. การอ่านได้ อ่านดี ได้เสริมบุคลิกทางกายและจิตใจอย่างมาก					
7. การอ่านได้ การอ่านดี ได้เสริมความมั่นใจอย่างมาก					
8. การอ่านได้ การอ่านดี เป็นการสร้างชื่อเสียงให้มหาวิทยาลัย					
9. การอ่านได้ การอ่านดีเป็นการอนุรักษ์ภาษาไทย					
10. การอ่านได้ การอ่านดี ถือว่า เป็นการรักษาวัฒนธรรมของชาติสืบไป					

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษา

3.1 ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่านจากผู้บริหาร

ปัญหา

.....

แนวทางแก้ไข

.....

3.2 ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่านโดยอาจารย์ร่วมฝึกทักษะ

ปัญหา

.....

แนวทางแก้ไข

.....

3.3 ด้านการบูรณาการการอ่าน

ปัญหา

.....

แนวทางแก้ไข

.....

3.4 ด้านพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน

ปัญหา

.....

แนวทางแก้ไข

.....

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ชุ่ม พิมพ์ศิริ

แบบสอดคล้องคุณภาพ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษา
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตล้านนาโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	รายการพิจารณา	รายการประเมิน			ΣR	IOC
		ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3		
1	ด้านผู้สร้างเสริมการอ่าน(ครู อาจารย์) อาจารย์แจ้งแผนรายละเอียดก่อนการเรียน การอ่านตลอดภาคการศึกษา 2/2562	1	1	1	3	1
2	อาจารย์แจ้งรายละเอียดสังเขปรายวิชา หลักการอ่าน รวมทั้งแนวการเรียน	1	1	1	3	1
3	อาจารย์ได้แจ้งวัตถุประสงค์ของรายวิชา หลักการอ่านก่อนการเรียน	1	1	1	3	1
4	อาจารย์มีการใช้แบบฝึกการอ่านที่หลากหลาย	1	1	1	3	1
5	อาจารย์มีวิธีการถ่ายทอดความรู้ด้านการอ่าน โดยเชื่อมโยงกับวิชาอื่นๆ	1	1	1	3	1
6	อาจารย์ได้แจ้งการทดสอบและการวัดผลสอบ การอ่านตั้งแต่ต้นเทอม	1	1	1	3	1
7	ผู้บริหารสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน	1	1	1	3	1
8	ฝ่ายจัดการให้ทุนกับกิจกรรมการอ่านดีมาก	1	1	1	3	1
9	นักเรียนรุ่นพี่มาเป็นพี่เลี้ยงในการสอนการ อ่านให้รุ่นน้องตลอดเวลา	1	1	1	3	1
10	คณาจารย์การสอนภาษาไทยคอยตรวจสอบ การอ่านทุกคน	1	1	1	3	1
ด้านวิธีสร้างเสริมการอ่าน (อาจารย์ร่วมฝึกทักษะการอ่าน)						
1	อาจารย์เตรียมจัดเนื้อหาการสอนการอ่าน ล่วงหน้า	1	1	1	3	1
2	อาจารย์เตรียมการสอนการอ่านโดยมีเอกสาร กำกับประกอบ	1	1	1	3	1

ข้อ	รายการพิจารณา	รายการประเมิน			ΣR	IOC
		ผู้เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 3		
3	เนื้อหาทักษะการอ่านมีมากเพียงพอต่อการฝึกการอ่าน	1	1	1	3	1
4	การสอนเชื่อมโยงกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียนได้เป็นอย่างดี	1	1	1	3	1
5	อาจารย์มีเทคนิคการฝึกการอ่านที่เหมาะสมและหลากหลาย	1	1	1	3	1
6	อาจารย์มีวิธีเข้าใจในการฝึกการอ่านที่เหมาะสม	1	1	.66	3	.89
7	อาจารย์ให้กำลังใจแบบเป็นกันเองต่อการฝึกการอ่าน	1	1	1	3	1
8	อาจารย์นำบุคลากรภายนอกมาชี้แนะแนะนำ การฝึกด้วย	1	.66	1	3	.89
9	อาจารย์นำผู้เชี่ยวชาญการอ่านภาษาไทยมาสาธิตการอ่าน	1	1	.66	3	.89
10	อาจารย์หาสื่อสารสนเทศเพิ่มเติมการสอนเสมอ	1	1	1	3	1
1	ด้านการบูรณาการการอ่าน ท่านพอใจที่อาจารย์สอนการอ่านแล้วบูรณาการการอ่านกับวิชาอื่นเสมอ	1	1	1	3	1
2	ท่านฝึกทักษะการอ่านด้วยความพอใจพร้อมทั้งเชื่อมโยงกับทุกทักษะ	1	1	1	3	1
3	ท่านพอใจกระบวนการสอนที่ต้องเกี่ยวข้องกับวิชาอื่น ๆ	1	1	1	3	1
4	การออกไปอ่านหน้าชั้นเรียนนั้น เป็นการท้าทายความสามารถการอ่านอย่างมาก	1	1	1	3	1
5	การฝึกปฏิบัติทักษะการอ่านมีความพร้อมทั้งห้องเรียน เครื่องเสียงและกำลังใจจากเพื่อนๆ	1	1	1	3	1
6	การเรียนหลักการอ่านต้องฝึกปฏิบัติจริงโดยมีบุคลากรภายนอกมาร่วมประเมินการอ่านด้วย	1	1	1	3	1

ข้อ	รายการพิจารณา	รายการประเมิน			ΣR	IOC
		ผู้เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 3		
7	การมีเวทีการอ่านต่อสาธารณชนช่วยส่งเสริมการอ่านเป็นอย่างดี	1	1	1	3	1
8	การอ่านทุกรูปแบบมีรางวัลส่งเสริมจิตใจมาก	1	1	1	3	1
9	การอ่านลีลาทำนองต่างๆ ได้ เป็นพลังที่จะเรียนวิชาอื่น ๆ อีกหลายวิชา	1	1	1	3	1
10	การบูรณาการ การอ่านนั้น ทำให้ผู้อ่านมีวิสัยทัศน์กว้างไกลมาก	1	1	1	3	1
1	ด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ความรู้ความสามารถของอาจารย์ดี ช่วยเป็นพลังใจนักศึกษาเป็นอย่างดี	1	1	1	3	1
2	การมีทักษะการอ่านสามารถอธิบายวิชาอื่นๆ ได้อย่างชัดเจน	1	1	1	3	1
3	การมีสื่อประกอบการสอนการอ่านทำให้การอ่านง่ายต่อการฝึกการอ่านเสมอ	1	1	1	3	1
4	การสอนอ่านแต่ละคาบมีการเชื่อมโยงทักษะการเขียนด้วย	1	1	1	3	1
5	การได้คะแนนการอ่านดีเป็นส่วนหนึ่งของกำลังใจการอ่าน	1	1	1	3	1
6	การอ่านได้ อ่านดี ได้เสริมบุคลิกทางกายและจิตใจอย่างมาก	1	1	1	3	1
7	การอ่านได้ การอ่านดี ได้เสริมความมั่นใจอย่างมาก	1	1	1	3	1
8	การอ่านได้ การอ่านดี เป็นการสร้างชื่อเสียงให้มหาวิทยาลัย	1	1	1	3	1
9	การอ่านได้ การอ่านดีเป็นการอนุรักษ์ภาษาไทย	1	1	1	3	1
10	การอ่านได้ การอ่านดี ถือว่า เป็นการรักษาวัฒนธรรมของชาติสืบไป	1	1	1	3	1

ผลการทดสอบ Try out ด้วย
ค่าสัมประสิทธิ์ของ Cronbach's

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all
variables in the
procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's	
Alpha	N of Items
.948	30

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและยินยอม

หมายเลขข้อเสนอการวิจัย ว.๐๙/๒๕๖๔

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายงานการศึกษาด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

ชื่อข้อเสนอการวิจัย: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

(Development of Achievement in Reading by Teaching Principles that Emphasize Reading Learner-Centered University Students Mahamakutra Rajawittayalai Lanna Campus)

รหัสข้อเสนอการวิจัย: -

สถาบันที่สังกัด: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ผู้วิจัยหลัก: นายชุม พิมศิริ

เอกสารที่พิจารณาทบทวน

๑. แบบเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔
๒. เอกสารชี้แจงข้อมูลผู้เข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔
๓. หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔
๔. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	ฉบับที่ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔

(พระสุวรรณเมธากรณ์, ผศ.)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

หมายเลขใบรับรอง: ว.๐๙/๒๕๖๔

วันที่ให้การรับรอง: ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

วันหมดอายุใบรับรอง: ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

หนังสือยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ (Informed Consent Form)

ชื่อโครงการการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชา
การสอนภาษาไทยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา

ชื่อผู้วิจัยนายชุม พิมพ์ศรี

ชื่อผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์นางสาวชมพูนุช กุศลศีลธรรม

คำยินยอมของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ข้าพเจ้า นางสาวชมพูนุช กุศลศีลธรรม ได้ทราบรายละเอียดของโครงการวิจัยตลอดจน
ประโยชน์ และข้อเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อข้าพเจ้าจากผู้วิจัยแล้วอย่างชัดเจน ไม่มีสิ่งใดปิดบังซ่อนเร้น และ
ยินยอมให้ทำการสัมภาษณ์ในโครงการที่มีชื่อข้างต้น โดยข้าพเจ้ารู้ว่าถ้ามีปัญหา หรือข้อสงสัยเกิดขึ้น
ข้าพเจ้าสามารถสอบถามผู้วิจัยได้ และข้าพเจ้าสามารถไม่เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ นอกจากนี้
ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปที่เป็นสรุป
ผลการวิจัยเท่านั้น

ลงชื่อ.....(ผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์)

หนังสือยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ (Informed Consent Form)

ชื่อโครงการ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชา
การสอนภาษาไทยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา

ชื่อผู้วิจัยนายชুম พิมพ์ศิริ

ชื่อผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์นางสาวสุนาลักษณ์ บุญนิตย

คำยินยอมของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ข้าพเจ้า นางสาวสุนาลักษณ์ บุญนิตยได้ทราบรายละเอียดของโครงการวิจัยตลอดจน
ประโยชน์ และข้อเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อข้าพเจ้าจากผู้วิจัยแล้วอย่างชัดเจน ไม่มีสิ่งใดปิดบังซ่อนเร้น และ
ยินยอมให้ทำการสัมภาษณ์ในโครงการที่มีชื่อข้างต้น โดยข้าพเจ้ารู้ว่าถ้ามีปัญหา หรือข้อสงสัยเกิดขึ้น
ข้าพเจ้าสามารถสอบถามผู้วิจัยได้ และข้าพเจ้าสามารถไม่เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ นอกจากนี้
ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปที่เป็นสรุป
ผลการวิจัยเท่านั้น

ลงชื่อ.....(ผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์)

หนังสือยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ (Informed Consent Form)

ชื่อโครงการ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชา
การสอนภาษาไทยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา

ชื่อผู้วิจัยนายชুম พิมพ์ศิริ

ชื่อผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์นางสาวธาราลักษณ์ ทิวพนา

คำยินยอมของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ข้าพเจ้า นางสาวธาราลักษณ์ ทิวพนา ได้ทราบรายละเอียดของโครงการวิจัยตลอดจน
ประโยชน์ และข้อเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อข้าพเจ้าจากผู้วิจัยแล้วอย่างชัดเจน ไม่มีสิ่งใดปิดบังซ่อนเร้น และ
ยินยอมให้ทำการสัมภาษณ์ในโครงการที่มีชื่อข้างต้น โดยข้าพเจ้ารู้ว่าถ้ามีปัญหา หรือข้อสงสัยเกิดขึ้น
ข้าพเจ้าสามารถสอบถามผู้วิจัยได้ และข้าพเจ้าสามารถไม่เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ นอกจากนี้
ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปที่เป็นสรุป
ผลการวิจัยเท่านั้น

ลงชื่อ.....(ผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์)

หนังสือยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ (Informed Consent Form)

ชื่อโครงการการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชา
การสอนภาษาไทยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา

ชื่อผู้วิจัย นายชุม พิมพ์ศรี

ชื่อผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์ นางสาวสุนันท์ คำพุทธ

คำยินยอมของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ข้าพเจ้า นางสาวสุนันท์ คำพุทธ ได้ทราบรายละเอียดของโครงการวิจัยตลอดจนประโยชน์
และข้อเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อข้าพเจ้าจากผู้วิจัยแล้วอย่างชัดเจน ไม่มีสิ่งใดปิดบังซ่อนเร้น และยินยอมให้
ทำการสัมภาษณ์ในโครงการที่มีชื่อข้างต้น โดยข้าพเจ้ารู้ว่าถ้ามีปัญหา หรือข้อสงสัยเกิดขึ้นข้าพเจ้า
สามารถสอบถามผู้วิจัยได้ และข้าพเจ้าสามารถไม่เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัย
จะเก็บข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปที่เป็นสรุป
ผลการวิจัยเท่านั้น

ลงชื่อ.....(ผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์)

หนังสือยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ (Informed Consent Form)

ชื่อโครงการ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชา
การสอนภาษาไทยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา

ชื่อผู้วิจัย นายชุม พิมพ์ศรี

ชื่อผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์ นางสาวพรกนก แผ่อำนาจ

คำยินยอมของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ข้าพเจ้า นางสาวพรกนก แผ่อำนาจได้ทราบรายละเอียดของโครงการวิจัยตลอดจน
ประโยชน์ และข้อเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อข้าพเจ้าจากผู้วิจัยแล้วอย่างชัดเจน ไม่มีสิ่งใดปิดบังซ่อนเร้น และ
ยินยอมให้ทำการสัมภาษณ์ในโครงการที่มีชื่อข้างต้น โดยข้าพเจ้ารู้ว่าถ้ามีปัญหา หรือข้อสงสัยเกิดขึ้น
ข้าพเจ้าสามารถสอบถามผู้วิจัยได้ และข้าพเจ้าสามารถไม่เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ นอกจากนี้
ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปที่เป็นสรุป
ผลการวิจัยเท่านั้น

ลงชื่อ.....(ผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์)

หนังสือยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ (Informed Consent Form)

ชื่อโครงการ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชา
การสอนภาษาไทยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา

ชื่อผู้วิจัย นายชุม พิมพ์ศรี

ชื่อผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์ นางสาวอรพิน มงคลศรีเขต

คำยินยอมของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ข้าพเจ้า นางสาวอรพิน มงคลศรีเขตได้ทราบรายละเอียดของโครงการวิจัยตลอดจน
ประโยชน์ และข้อเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อข้าพเจ้าจากผู้วิจัยแล้วอย่างชัดเจน ไม่มีสิ่งใดปิดบังซ่อนเร้น และ
ยินยอมให้ทำการสัมภาษณ์ในโครงการที่มีชื่อข้างต้น โดยข้าพเจ้ารู้ว่าถ้ามีปัญหา หรือข้อสงสัยเกิดขึ้น
ข้าพเจ้าสามารถสอบถามผู้วิจัยได้ และข้าพเจ้าสามารถไม่เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ นอกจากนี้
ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปที่เป็นสรุป
ผลการวิจัยเท่านั้น

ลงชื่อ.....(ผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์)

หนังสือยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ (Informed Consent Form)

ชื่อโครงการ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชา
การสอนภาษาไทยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา

ชื่อผู้วิจัย นายชุม พิมพ์ศรี

ชื่อผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์ นางสาวปลายฟ้า ธรรมธนกุล

คำยินยอมของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ข้าพเจ้า นางสาวปลายฟ้า ธรรมธนกุลได้ทราบรายละเอียดของโครงการวิจัยตลอดจน
ประโยชน์ และข้อเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อข้าพเจ้าจากผู้วิจัยแล้วอย่างชัดเจน ไม่มีสิ่งใดปิดบังซ่อนเร้น และ
ยินยอมให้ทำการสัมภาษณ์ในโครงการที่มีชื่อข้างต้น โดยข้าพเจ้ารู้ว่าถ้ามีปัญหา หรือข้อสงสัยเกิดขึ้น
ข้าพเจ้าสามารถสอบถามผู้วิจัยได้ และข้าพเจ้าสามารถไม่เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ นอกจากนี้
ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปที่เป็นสรุป
ผลการวิจัยเท่านั้น

ลงชื่อ.....(ผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์)

หนังสือยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ (Informed Consent Form)

ชื่อโครงการ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชา
การสอนภาษาไทยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา

ชื่อผู้วิจัย นายชุม พิมพ์ศรี

ชื่อผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์ นางสาวพนักร กวางทุ

คำยินยอมของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ข้าพเจ้า นางสาวพนักร กวางทุ ได้ทราบรายละเอียดของโครงการวิจัยตลอดจนประโยชน์ และข้อเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อข้าพเจ้าจากผู้วิจัยแล้วอย่างชัดเจน ไม่มีสิ่งใดปิดบังซ่อนเร้น และยินยอมให้ทำการสัมภาษณ์ในโครงการที่มีชื่อข้างต้น โดยข้าพเจ้ารู้ว่าถ้ามีปัญหา หรือข้อสงสัยเกิดขึ้นข้าพเจ้าสามารถสอบถามผู้วิจัยได้ และข้าพเจ้าสามารถไม่เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปที่เป็นสรุปผลการวิจัยเท่านั้น

ลงชื่อ.....(ผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์)

หนังสือยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ (Informed Consent Form)

ชื่อโครงการ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาสาขาวิชา
การสอนภาษาไทยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา

ชื่อผู้วิจัย นายชุม พิมพ์ศิริ

ชื่อผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์ นางสาวพิมพ์อัปสร พูนพัก

คำยินยอมของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ข้าพเจ้า นางสาวพิมพ์อัปสร พูนพักได้ทราบรายละเอียดของโครงการวิจัยตลอดจน
ประโยชน์ และข้อเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อข้าพเจ้าจากผู้วิจัยแล้วอย่างชัดเจน ไม่มีสิ่งใดปิดบังซ่อนเร้น และ
ยินยอมให้ทำการสัมภาษณ์ในโครงการที่มีชื่อข้างต้น โดยข้าพเจ้ารู้ว่าถ้ามีปัญหา หรือข้อสงสัยเกิดขึ้น
ข้าพเจ้าสามารถสอบถามผู้วิจัยได้ และข้าพเจ้าสามารถไม่เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ นอกจากนี้
ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปที่เป็นสรุป
ผลการวิจัยเท่านั้น

ลงชื่อ.....(ผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์)

